

INTERNATIONAL WEEKLY

№16

18.09.2014 – 02.10.2014

Foreign
Policy
Research
Institute

**Видання "INTERNATIONAL WEEKLY"
здійснюється за підтримкою
ФОНДУ ФРІДРІХА НАУМАННА ЗА СВОБОДУ
та Центру інформації та документації
НАТО в Україні**

Friedrich Naumann
STIFTUNG
FÜR DIE FREIHEIT

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ.....	5
АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ	5
ОЧІКУВАННЯ ЄВРОСОЮЗУ, УКРАЇНИ ТА РОСІЇ ВІД «МІНСЬКИХ МЕМОРАНДУМІВ» ТА «БРЮССЕЛЬСЬКИХ КОМПРОМІСІВ»	5
ПОЛІТИЧНИЙ ДІАЛОГ	7
26.09.2014. УГОДА ПРО АСОЦІАЦІЮ: ХОДІННЯ ПО МУКАХ	7
ВІЗОВА ПОЛІТИКА ТА РЕГІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО.....	12
19.09.2014. ХТО ГАЛЬМУЄ БЕЗВІЗОВИЙ РЕЖИМ В ЄС ДЛЯ УКРАЇНЦІВ	12
ЕКОНОМІКА	14
22.09.2014. ЕКСПОРТ ПРОДОВОЛЬСТВА ДО ЄС ЗА 7 МІСЯЦІВ ЗБІЛЬШИВСЯ НА 14%	14
25.09.2014. УКРАЇНА ПОСТУПОВО ЗМІНЮВАТИМЕ ФОРМАТ РОБОТИ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ У ЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРІ.....	14
29.09.2014. ЗВТ МІЖ ЄС ТА УКРАЇНОЮ ОФІЦІЙНО ВІДКЛАДЕНО. ТЕКСТ РІШЕННЯ	15
ІНШІ ПОДІЇ ЄС	16
19.09.2014. НОВИЙ УРЯД ПОЛЬЩІ: НАЙГОЛОВНІШЕ - БЕЗПЕКА КРАЇНИ.....	16
24.09.2014. ВІЩЕ-СПІКЕР ЄВРОПАРЛАМЕНТУ: РОСІЯ І ЄС НЕ МОЖУТЬ БУТИ СТРАТЕГІЧНИМИ ПАРТНЕРАМИ .	18
23.09.2014. САРІУШ-ВОЛЬСЬКИЙ: ЄС ПОВИНЕН ДЕСТАБІЛІЗУВАТИ РФ САНКЦІЯМИ	19
26.09.2014. ЄВРОДЕПУТАТКА ГАРМС: ЗАБОРОНА В'ЇЗДУ ДО РОСІЇ СПРИЧИНЕНА МОЄЮ ПІДТРИМКОЮ УКРАЇНИ	19
29.09.2014. МЕРКЕЛЬ: ЄС МОЖЕ ПЕРЕГЛЯНУТИ ЕНЕРГЕТИЧНУ СПІВПРАЦЮ З РОСІЄЮ	20
02.10.2014. МЕРКЕЛЬ У ТЕЛЕФОННІЙ РОЗМОВІ ЗАКЛИКАЛА ПУТІНА ВТИХОМИРИТИ СЕПАРАТИСТІВ НА ДОНБАСІ.....	21
02.10.2014. ДЕПУТАТ БУНДЕСТАГУ: ЧЛЕНСТВО В ЄС І НАТО ЗАХИЩАЄ ВІД АГРЕСІЇ ПУТІНА.....	21
УКРАЇНА – НАТО	23
АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ	23
ВІДМОВА АДМІНІСТРАЦІЇ ОБАМИ НАДАТИ УКРАЇНІ СТАТУС ОСОБЛИВОГО СОЮЗНИКА ПОЗА НАТО НЕ ЗНИМАЄ З ПОВІСТКИ ДНЯ ПИТАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ГОТУВАТИСЯ ДО ЧЛЕНСТВА В АЛЬЯНСІ.....	23
ЄВРОАТЛАНТИЧНИЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ	25
19.09.2014. ЧЕРГОВИЙ КРОК ДО АРМІЇ ЗА СТАНДАРТАМИ НАТО: У ВАРШАВІ ПІДПИСАНО УГОДУ ПРО СТВОРЕННЯ ЛИТПОЛУКРБРИГ	25
19.09.2014. ПІДПИСАНО УГОДУ ЩОДО СТВОРЕННЯ СПІЛЬНОЇ ЛИТОВСЬКО-ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ БРИГАДИ	26
19.09.2014. НАТО ЧИ НІХТО: НА КОГО СЛІД ПОКЛАДАТИСЯ УКРАЇНСЬКІЙ АРМІЇ	27
21.09.2014. ГЕНЕРАЛ НАТО: ПЕРЕМИР'Я В УКРАЇНІ "ЛИШЕ НА СЛОВАХ"	29
24.09.2014. НОВИЙ ГЛАВА НАТО: СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ СТАНЕ ПРІОРИТЕТНОЮ ПІСЛЯ МОГО ВСТУПУ НА ПОСАДУ	30
29.09.2014. УКРАЇНА І ВІЙСЬКОВІ НАВЧАННЯ НАТО У ЛАТВІЇ	30
02.10.2014. СТОЛТЕНБЕРГ ЗАКЛИКАВ РФ ПЕРЕГЛЯНУТИ ПОЗИЦІЮ ПО УКРАЇНІ.....	31
01.10.2014. ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР НАТО: РОСІЯ І ДОСІ ЗДАТНА ДЕСТАБІЛІЗУВАТИ УКРАЇНУ	32
НАТО У ФОКУСІ ТИЖНЯ	32
20.09.2014. НОВИМ ГОЛОВОЮ ВІЙСЬКОВОГО КОМІТЕТУ НАТО ОБРАНО НАЧАЛЬНИКА ГЕНШТАБУ ЧЕСЬКОЇ АРМІЇ ГЕНЕРАЛА ПЕТРА ПАВЕЛА	32
24.09.2014. У ПОЛЬЩІ РОЗПОЧАЛИСЯ МАСШТАБНІ НАВЧАННЯ НАТО	32
29.09.2014. ОБАМА: Я НЕ ВВАЖАЮ, ЩО МОЖЛИВА ВІЙНА НАТО З РОСІЄЮ.....	32
29.09.2014. ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР ФІНЛЯНДІЇ: МИ НЕ ПИТАТИМЕМО ДОЗВОЛУ ПУТІНА НА ВСТУП ДО НАТО	33
01.10.2014. КОМЕНТАР: НОВИЙ ПЕРСОНАЛ І СТАРІ ПРОБЛЕМИ В НАТО	33
ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА	35
АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ	35
РОСІЙСЬКА АГРЕСІЯ ВИЯВИЛА ВАКУУМ БЕЗПЕКИ В СХІДНІЙ ЄВРОПІ, ЯКИЙ ПОКИ ЩО НІКОМУ ЗАПОВНИТИ.....	35
ВИКОНАВЧА ВЛАДА.....	37

18.09.2014. МЗС: Росія повинна не довільно трактувати, а чітко дотримуватися домовленостей тристоронньої міністерської зустрічі Україна-ЄС-РФ	37
19.09.2014. Коментар МЗС щодо резолюції Європейського Парламенту про ситуацію в Україні та стан справ у відносинах ЄС - Росія від 18 вересня 2014 року	37
ПРЕЗИДЕНТ	38
18.09.2014. Ми отримаємо мир тоді, коли будемо сильні – Петро Порошенко.....	38
21.09.2014. Україна має найвищий статус оборонної співпраці з США серед країн – не членів НАТО - Президент	38
22.09.2014. Україна виконала свої зобов'язання – Президент про закони щодо амністії та особливого режиму місцевого самоврядування на території окремих районів Донецької та Луганської областей	38
24.09.2014. Президент провів зустріч з послами країн «Великої сімки» та ЄС	39
25.09.2014. Президент представив «СТРАТЕГІЮ РЕФОРМ-2020»: Мета реформ – членство в ЄС.....	39
29.09.2014. Порошенко занепокоєний: ОБСЄ досі не надала Україні безпілотники.....	40
30.09.2014. Порошенко подякував Меркель за багатомільйонну допомогу для Донбасу	41
УКРАЇНА ТА ІНШІ МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	41
ПАРЄ.....	41
30.09.2014. ПАРЄ ухвалила резолюцію щодо протидії нацизму, без російських правок	41
СВІТОВИЙ БАНК.....	41
18.09.2014. Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк провів зустріч з Віце-президентом Світового банку Лорою Так.....	41
02.10.2014. Світовий банк: Економічна криза в Україні поглиблюється.....	42
ООН.....	42
23.09.2014. ООН: Жертвами конфлікту в Україні стали більше 3500 осіб.....	42
25.09.2014. Арсеній Яценюк звернувся до Генерального секретаря ООН сприяти у подоланні наслідків російської агресії	42
ОБСЄ	43
20.09.2014. ОБСЄ привітала підписання Мінського меморандуму	43
ДВОСТОРОННІ ВІДНОСИНИ	43
РОСІЯ.....	43
19.09.2014. Росія може заборонити українські фрукти та овочі	43
19.09.2014. У Росії схвалили запровадження мит на українські товари	44
26.09.2014. Газові переговори: дві сторони, три думки. Про що ж домовились у Берліні?	45
30.09.2014. Україна звинувачує російських слідчих у "сприянні тероризму"	46
30.09.2014. СК Росії назвав дії Генпрокуратури України "неадекватною захисною реакцією"	46
02.10.2014. Путін назвав українців братнім народом	47
США ТА КАНАДА.....	48
18.09.2014. Україна і Канада відновлять діалог про вільну торгівлю - АП.....	48
18.09.2014. Білий Дім: візит Порошенка "вартий тисячі слів" Росії	48
18.09.2014. New York Times: Обама ставитиме незручні питання Порошенку.....	49
18.09.2014. США обіцяють додаткову фінансову допомогу для України.....	50
18.09.2014. У Конгресі Порошенко закликав США допомогти Україні.....	50
19.09.2014. Порошенко зустрівся з Обамою.....	51
19.09.2014. Чи досяг успіху Порошенко у США.....	52
18.09.2014. Президент України зустрівся з Генерал-губернатором Канади	53
18.09.2014. Президент України провів зустріч з Державним секретарем США	54
18.09.2014. Відбулася зустріч Президента України з Віце-президентом США	54
19.09.2014. У Вашингтоні відбулася зустріч Петра Порошенка та Барака Обами	54
22.09.2014. Американські та канадські експерти приєднуються до розробки антикризового плану дій в українській енергетиці	55
23.09.2014. "РЕПІД Трайдент-2014": Розпочалася активна фаза навчань	55
26.09.2014. Завершилося українсько-американське тактичне навчання "РЕПІД Трайдент-2014"	56
27.09.2014. Президент провів зустріч з Міністром торгівлі США.....	56
01.10.2014. Єврокомісія: Дату й місце наступних переговорів по газу між Києвом та Москвою ще не визначено	57
АВСТРІЯ	57
01.10.2014. Австрія підтримує Україну на шляху до деескалації та надасть допомогу – зустріч Президента з Федеральним канцлером	57
ПОЛЬЩА	58
02.10.2014. Нова прем'єр-міністр Польщі обіцяє прагматичну політику щодо України.....	58

01.10.2014. Новий прем'єр Польщі ставитиметься до України "прагматично"	59
ЯПОНІЯ.....	59
24.09.2014. Японія розширила санкції проти Росії.....	59

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ

ОЧІКУВАННЯ ЄВРОСОЮЗУ, УКРАЇНИ ТА РОСІЇ ВІД «МІНСЬКИХ МЕМОРАНДУМІВ» ТА «БРЮССЕЛЬСЬКИХ КОМПРОМІСІВ»

«Мінський меморандум», підписаний в ніч з 19 на 20 вересня 2014 р. учасниками контактної групи із врегулювання ситуації на сході України, передбачав відведення важкого озброєння на відстань не менше 15 км з кожного боку протягом доби, заборону на застосування зброї, а також виведення з території України всіх іноземних збройних формувань та іноземних найманців. Однак, як і протокол про припинення вогню від 5 вересня, так і новий Мінський документ виконується лише українською стороною. Бойовики не відвели важке озброєння і продовжують обстрілювати із нього позиції українських військових. Росія продовжує постачати сепаратистам важкі озброєння і «добровольців», хоча й тимчасово відмовилася від масштабного застосування своїх регулярних військ. Саме у припиненні масштабного наступу російських регулярних військ і полягає насправді єдина відмінність «перемир'я» від військових дій, що йому передували.

Очевидно, що, йдучи на таке умовне «перемир'я», Євросоюз, Україна та Росія ставили перед собою різні цілі. **Європейський Союз демонструє прагнення миру за будь-яку ціну (адже платитиме переважно Україна).** Переконавши Київ погодитися на відстрочку ЗВТ і прийняти закон, який відкриває дорогу для легалізації контролю сепаратистів (де-факто Кремля) над захопленими ними територіями Донбасу, **Євросоюз пройшов через свій «Мюнхен».** **Відчувши, що збройний шантаж працює, Москва зажадала подальших поступок у вигляді юридичного оформлення відтермінування ЗВТ, а також внесення змін до тексту Угоди про асоціацію Україна-ЄС (УА).** Першу частину нових вимог Кремля Рада ЄС вже виконала, офіційно прийнявши рішення про перенесення на кінець 2015 р. початку імплементації положень про ЗВТ. При цьому, російський прем'єр Дмитро Медведєв все-рівно підписав постанову про введення ввізних мит на українські товари, яка набуде чинності, якщо Київ розпочне застосовування економічних статей УА чи адаптацію українського законодавства до європейського. **Фактично Росія, за мовчазної згоди ЄС, вимагає заблокувати реформування української економіки.** При цьому, Брюссель продовжує наполягати на реформах, як на передумові виділення Києву фінансової допомоги.

Міністр закордонних справ Росії **Сергій Лавров в інтерв'ю російському телебаченню не приховував, що події на Донбасі –**

плата за впертість України та ЄС, яким в кінцевому підсумку все рівно довелося погодитися на початкові вимоги Росії – не вводити в дію ЗВТ: «Прийти к аналогичному результату (который был возможен в ноябре 2013 года, когда Виктор Янукович сказал, что откладывает подписание) через десять месяцев, но огромной ценой человеческих жизней, разрушений – это, конечно, не зачтется в позитив тем, кто все это затеял».¹

Серед подальших вимог Володимира Путіна, які він виклав у листі до президента Єврокомісії Жозе Мануела Баррозу, – «системні коригування Угоди про асоціацію»². Існує вірогідність, що Берлін та Брюссель підуть і на ці вимоги, але, як і випадку із відкладенням ЗВТ, спробують подати це як ініціативу Києва. І хоча Європаламент у своїй резолюції запропонував розглянути можливість виключення Росії з цивільного ядерного співробітництва та системи Swift-платежів³, навряд чи ці погрози будуть реалізовані, адже **частина європейських політиків не приховує бажання скасувати навіть нинішні обмежені санкції.** Про несприятливі для України тенденції свідчать і кадрові зміни, які відбуваються в європейській дипломатії. Пасивна позиція нового польського прем'єра Еви Копач щодо російсько-українського конфлікту викликає підозри, чи не було реальною метою обрання Дональда Туска Головою Європейської Ради – усунення від влади в Польщі незручного для Берліна і Парижа проукраїнського тандема Туск-Сікорський? Найближчим часом залишить свою посаду і ще один друг України – шведський міністр закордонних справ Карл Більдт. За таких умов, **заяви української влади про намір подати в 2020 р. заявку на вступ до Євросоюзу більше схожі на передвиборчу риторику, ніж на реальний план дій.** Наразі невідомо, чи запрацює колись повноцінна ЗВТ із ЄС, не кажучи вже про членство.

Офіційний Київ не приховує своїх намірів скористатися зменшенням масштабів бойових дій для відновлення боєздатності української армії, значна частина ресурсу якої була знищена під час наступу російських регулярних військ наприкінці серпня. Щоправда, відсутність серйозних кадрових висновків після нищівної військової поразки під Іловайськом і неефективного використання коштів, раніше виділених державою на проведення АТО, ставлять під сумнів можливість виправити ситуацію швидкими темпами. Сума в 63 млрд. грн., озвучена Іриною Геращенко, головою парламентської ТСК з перевірки використання бюджетних коштів, виділених на ЗС⁴, різко контрастує із повідомленнями журналістів та волонтерів про реальне становище із забезпеченням солдатів амуніцією, зброєю і технікою.

Незрозуміло також, **чому рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 серпня 2014 р. «Про невідкладні заходи щодо захисту України та зміцнення її обороноздатності» (виділено нами) було введено в дію Указом Президента лише 24 вересня, тобто майже через місяць?!** Якщо під час війни «невідкладні» заходи чекають місяць на підписання, то чи не переоцінює керівництво держави той відрізок часу, яке воно має на відновлення Збройних Сил? Адже Росія ударними темпами нарощує сили сепаратистів, постачаючи їм важче озброєння, включаючи системи

¹ Глава МИД РФ: у России нет никакого желания продолжать войну санкций. - <http://itar-tass.com/politika/1472477>.

² Путін вимагає від ЄС масштабних змін до асоціації – ЗМІ. - <http://www.pravda.com.ua/news/2014/09/26/7038957>.

³ European Parliament resolution on the situation in Ukraine and the state of play of EU – Russia relations (2014/2841(RSP)). - <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=MOTION&reference=P8-RC-2014-0118&language=EN>.

⁴ Цьогоріч на АТО пішло понад 63 мільярди гривень – Геращенко. - http://www.ukrinform.ua/ukr/news/tsogorich_na_ato_pishlo_ponad_63_milyardi_griven___gerashchenko_1973384.

ППО, а також «добровольців» сформованих з військовослужбовців елітних російських дивізій. Паралельно відбувається перегрупування регулярних військ РФ вздовж українського кордону, яке свідчить про наміри відновити наступ на позиції українських військових.

Очевидно, що програмою-мінімум для Росії залишається завоювання шляху суходолом до Криму, що передбачає захоплення Запорізької та Херсонської областей. На користь таких планів свідчить передислокація в другій половині вересня 4 тис. російських військовослужбовців із технікою і боєприпасами до адміністративного кордону Криму із Херсонською обл. Враховуючи відсутність намірів та можливостей вторгнення ЗС України в Крим, очевидно, що йдеться про **підготовку не оборонної, а наступальної операції російських військ.** Швидше за все, йтиметься про одночасний наступ зі Сходу, в районі Маріуполя (де російські бойовики не припиняють обстріли українських позицій), а також із півдня (Криму).

Про **збереження планів реалізувати програму-максимум і окупувати весь Південь і Схід України,** свідчить поновлення наприкінці вересня спроб кремлівських агентів організувати проросійські мітинги в Харкові, Одесі та інших містах Південного Сходу України. І хоча на проросійські акції в Харкові та Одесі зібралось лише кілька десятків осіб, а в інших містах взагалі ніхто не прийшов, це не завадило кремлівським ЗМІ розповідати про «багатотисячні» мітинги, які, очевидно, мають стати прообразом «повстань» із подальшим блискавичним вторгненням російських «добровольців» чи «миротворців» зі Сходу, із Півдня (Криму) та із Заходу (Придністров'я).

Поки що Москві вдається обігрувати Київ та Брюссель, адже в обмін на їх реальні економічні й політичні поступки Росія лише зменшила масштаби своєї агресії, хоча й не повернула окуповані території. **Україна і Євросоюз повинні максимально ефективно використати «перепочинок», який дає т.зв. «перемир'я», щоб укріпити нинішні оборонні рубежі українських позицій, і підготувати новий пакет санкцій, цього разу критичний для російської економіки, який може бути будь-якої миті введений в дію, якщо РФ не виконуватиме свою частину мирних зобов'язань.**

ПОЛІТИЧНИЙ ДІАЛОГ

26.09.2014. Угода про асоціацію: ходіння по муках

І знову великого свята не сталося. Ходіння по муках Угоди про асоціацію триває. Довгий тоскний період після парафування, провал у Вільнюсі, розчленування на частини і небачене підписання у два прийоми, зволікання з ратифікацією. І коли вона нарешті відбулася, рештки емоцій, схожих на радість, були затьмарені одразу двома речами — бридким голосуванням бридких законів про спецстатус окремих територій Донбасу та амністію, а також відстрочкою більш як на рік початку створення зони вільної торгівлі з ЄС. Суспільне обурення з приводу обох фактів просто зашкалило.

В Угоди про асоціацію така тяжка доля, Росія так довго й наполегливо намагається її "нейтралізувати", українська влада (і попередня, і ця) так часто брехала, пояснюючи ті або інші відстрочки й виверти, що суспільство тепер болісно сприймає навіть найменший натяк не те що на відхилення від європейського курсу, а й на малу затримку в дорозі. А тут раптом — "підвішування" на 14 місяців найбільшого розділу Угоди, причому абсолютно несподівано не тільки для широкої спільноти, а й експертів і, сміємо запевнити, навіть для дипломатів, як вітчизняних, так і європейських.

Прийняте 12 вересня в Брюсселі рішення було сприйняте багатьма вкрай болісно — як чергова серйозна поступка Росії, ще одна помилка чи навіть зрада влади, як приниження України — Росією, Європою й українською владою. Що ж, ці почуття зрозумілі, і така точка зору має право бути. Її, до речі, поділяють і частина європейських політиків та депутатів. Дебати перед ратифікацією Угоди в Європарламенті у вівторок проходили досить жарко. Фрустрація багатьох друзів України очевидна. Про що говорили Ребекка Хармс, можна було здогадатися навіть при вимкненому звуку телевізора — з її схвилюваного обличчя та бурхливої жестикуляції. Яцек

Саріуш-Вольський, який представляв Угоду для ратифікації в ЄП, назвав відстрочку початку реалізації значної частини УА "невиправданим, непотрібним кроком, зробленим лише для того, щоб угамувати Росію". "Все, що ми робили досі, сприймалося Росією як слабкість і запрошення до подальшої агресії. В результаті значення Угоди знижується і закладаються несприятливі умови для проведення реформ в Україні", — заявив євродепутат. Аргумент сили, російське вторгнення примусили Київ і Брюссель здатися й відступити — робить висновок щодо ухвалених ВРУ законів та відкладеної ЗВТ міністр закордонних справ Польщі Р.Сікорський.

Що, як і чому?

Але спробуємо все ж таки розібратися, що і як сталося.

За інформацією DT.UA, всі консультації, які передували тристоронній міністерській зустрічі в Брюсселі, проходили вкрай складно. Спілкуватися з російською стороною — що з телевізором: він однак не реагує на сказане. З приводу висловлених Москвою "стурбованостей" Київ і Брюссель дали чіткі й докладні пояснення, які, за ідеєю, мали б зняти всі російські страхи щодо майбутньої зони вільної торгівлі України з ЄС. Москва ж була вперта у своїх помилкових судженнях. Що їй не влаштовувало? Все. Вона продовжувала наполягати на внесенні запропонованих нею змін в УА до ратифікації документа. І за пару днів до Брюссельської зустрічі жорстко пригрозила, що скасує преференційний режим торгівлі з Україною, який діє в рамках ЗВТ СНД.

Київ і Брюссель продовжували пошук рішень. Але, як нам достеменно відомо, серед підготовлених українською делегацією опцій відстрочки початку створення ЗВТ не значилася. Київ розглядав можливість "погратися" з додатками до Угоди та графіком її реалізації вже після ратифікації і пропрацювати такий собі тристоронній протокол для зняття російських "стурбованостей" (правда, у Єврокомісії виникли б складнощі, адже їй знадобився б мандат на переговори). Другий варіант був жорстким, з фіксацією в документі за результатами тристоронньої зустрічі намірів Києва звернутися до СОТ та інших інстанцій із приводу російського тиску та невиправданих обмежувальних заходів у торгівлі. Але експертні консультації напередодні міністерської зустрічі знову не дали результату: росіяни були безкомпромісні, і сторони так і не вибралися з глухого кута.

Як підтвердили DT.UA одразу чотири джерела, пропозицію про відстрочку ЗВТ у п'ятницю вніс, повернувшись зі Штатів, єврокомісар із питань торгівлі Де Гухт. Після обговорення цієї ідеї в двосторонньому форматі спочатку з українським міністром Клімкіним, а потім — із главою Мінекономрозвитку РФ Улюкаєвим, її винесли на тристоронню зустріч, і після обговорення рішення було прийнято.

У спільній міністерській заяві за підсумками зустрічі сказано: "З метою надання повної підтримки стабілізації України Європейська комісія готова, у разі ратифікації Україною Угоди про асоціацію з ЄС, запропонувати додаткову гнучкість. Така гнучкість полягатиме у відтермінуванні часового застосування поглибленої і всеосяжної зони вільної торгівлі до 31 грудня 2015 року, одночасно з продовженням на цей період автономних торгових преференцій ЄС на користь України". Крім того, "сторони продовжать консультації щодо відповідей на стурбованості Росії". Україна і Росія підтвердили, що "продовжуватимуть застосування преференційного режиму в рамках зони вільної торгівлі СНД".

На дебатах перед ратифікацією в Європарламенті комісар Фюле озвучив дві причини, з яких було вирішено відстрочити ЗВТ Україна—ЄС. Перша — прохання української сторони. "Все просто й зрозуміло — економіка України в жахливому стані. Вони побажали мати більше часу, щоб краще підготуватися до впровадження технічних стандартів". Друга причина — тиск Москви. "В Україні вже ведуться військові дії. І є ще загроза повномасштабної економічної війни. Росія під запис, офіційно говорила, що наступного дня після ратифікації Україна зіштовхнеться з економічними труднощами, оскільки Росія запровадить економічні обмеження. Це не затримка, а результат російських погроз", — визнав зопалу єврокомісар. Але, як вважає його колега Де Гухт, прийняте рішення — "це не знак слабкості, нашим завданням було зробити можливою ратифікацію".

Широкими мазками єврокомісари позначили основні причини. Але спробуємо прояснити ще й деякі важливі деталі.

Європа. Як було очевидно навіть під час дебатів у Європарламенті, для деяких держав Євросоюзу важливо, щоб Росію таки умиротворили. У ряді столиць, традиційно чутливих до думки Москви, вважають, що Росія має бути почута і якимось чином задоволена. Інакше, давали зрозуміти і Києву, і Брюсселю, ратифікація Угоди національними парламентами може бути ускладнена. Окрім того, як свідчать джерела DT.UA, на недавньому саміті НАТО президент Обама розкритикував Євросоюз за нездатність залагодити розбіжності з Москвою стосовно Угоди про асоціацію з Україною і настійно рекомендував якомога швидше "розрулити" цю проблему й зайвий раз не дратувати Росію. Цікаво, що Обама продемонстрував дивне, як для мешканця Білого дому, знання питання, згадавши навіть про "тарифні" примхи Москви.

Для Єврокомісії справді було вкрай важливо ратифікувати Угоду з Україною. М'яко кажучи, не дуже успішна історія реалізація проекту Східного партнерства не мусила завершитися для цього складу ЄК, що залишав свої посади, ще одним провалом. І загрозу ратифікації в Брюсселі бачили не тільки в деяких "проросійських" європейських столицях. Там не довіряли також і Києву. Грандіозний провал у Вільнюсі ще довго приходитиме нічним кошмаром до багатьох його учасників. Проевропейська ж риторика нинішньої української влади побоювань Брюсселя повністю зняти не могла. Значно переконливішими могли б стати швидкі й рішучі реформи. Але реформи буксують, економіка падає, а в Києві (і не тільки) багато хто вважає, що початок реалізації ЗВТ в умовах війни, з економічними заходами Москви у відповідь, доб'є її остаточно. Одного разу промайнула навіть чутка, що Київ шукає можливості "зістрибнути" з ратифікації, переклавши вину на Раду. Тож, мабуть, зафіксована в брюссельській заяві умова продовження автономних преференцій для України — ратифікація Угоди — з'явилася в тексті недарма.

Подальше економічне падіння України страхає Євросоюз не лише тим, що за порятунок доведеться платити дорожче, а й тим, що поглиблення негараздів у своїй країні українці пов'язуватимуть уже не тільки з агресією Росії, а й реалізацією Угоди. Асоціація буде скомпрометована, що, знову ж, може поставити жирний хрест на запланованих реформах.

Ну і, звісно, всі вже просто втомилися. Від тяганини з Угодою, від нескінченних безумних вимог росіян. Ось бюрократи після нетривалих консультацій із деякими столицями і прийняли таке рішення. Можна сказати, соломонове.

Україна. Комісар Фюле не обманював. Київ і справді звертався до Брюсселя з пропозицією відстрочити початок ЗВТ і продовжити односторонні торгові преференції. Тільки було це не минулої п'ятниці, а ще в середині літа. Причина, як зазначалося вище, — тяжке становище економіки: мовляв, збільшення імпорту і жорсткий графік зафіксованих в Угоді реформ в умовах російської агресії — і військової, і економічної — призведуть до ще більших проблем. Теза, зазначимо, досить спірна. Деякі економісти, не погоджуючись із нею, стверджують, що різкого зростання імпорту в умовах нинішнього курсу гривні та купівельної спроможності населення очікувати не слід, а реформи саме й допоможуть швидше стати на ноги. Але факт залишається фактом: офіційний Київ хотів (або, як мінімум, був не проти) відстрочки ЗВТ і продовження автономних преференцій. Але Брюссель цю пропозицію тоді проігнорував. І тільки тепер, у патовій ситуації, раптом ухопився за неї, як за рятівну соломинку.

У результаті Київ несподівано отримав те, чого колись сам просив. Для Євросоюзу, з огляду на мізерну частку нашої країни в зовнішньоторговельному обороті ЄС, це невелика жертва. Зате тепер в очах столиць по обидва боки Атлантики Брюссель — миротворець, який поклав на жертвний вівтар перед Москвою найбільший — торговий — шмат Угоди про асоціацію. Правда, ненадовго і не для поїдання, а щоб обнюхала, зрозуміла, що не отруєне, не небезпечне, і вгамувалася.

Брюссель і Київ дали Кремлю можливість зберегти обличчя, зробити переможні заяви перед телеглядачами й водночас забрали в нього формальний привід для скасування режиму вільної торгівлі з Україною в рамках СНД (що, за оцінками експертів, може коштувати нашої країні 2,5—3 млрд дол. на рік).

Росія страшно боїться "таємного" реекспорту на її ринок європейських товарів, які можуть наводнити Україну в результаті дії ЗВТ з ЄС, і масштабного витіснення українських товарів на її ринок. Рішення про перенесення термінів початку імплементації ЗВТ і продовження тристоронніх консультацій, за ідеєю, мало б її страхи зняти. Адже росіяни вимагали вилучити із ЗВТ 2376 товарних позицій, а отримали царський подарунок — "вилучення" більш як на рік усього торгового розділу СА. Не знаю, від чого вони очманіли більше — від радощів чи від подиву, міркували — "А в чому підступ?" чи торжествували, що "нагнули" і ЄС, і Україну, але О.Улюкаєв, як стверджують наші джерела, погодився на пропозицію досить швидко. Правда, повернувшись із Брюсселя, він, схоже, теплого прийому і похвали в рідній столиці не побачив. Москва з попередньою енергією й натиском взялася за своє...

Плюси і мінуси

Які ж "плюси" і "мінуси" для України прийнятого в Брюсселі "на трьох" рішення?

Позитив представники української влади висвітлили за останній тиждень досить широко. По-перше, у нас нарешті є ратифікована Угода про асоціацію, яка міцно і, сподіваємося, назавжди зв'язала Україну і Євросоюз, зафіксувала цивілізаційний вибір нашої країни. Угода, попри всі зусилля Росії, ратифікована українським і європейським парламентами без єдиного зміни, в тому вигляді, в якому і була підписана. Верховна Рада, на додачу, ухвалила заяву "Про європейський вибір", у якій зазначила, що, ратифікувавши Угоду про асоціацію з ЄС, Україна підкреслює свій вибір на користь майбутнього членства в ЄС відповідно до ст. 49 Договору про ЄС. Нагадаємо також, що минулого тижня Україна, Грузія і Молдова озвучили свої очікування отримати навесні наступного року на Ризькому саміті Східного партнерства "чіткий сигнал від ЄС про перспективу членства".

По-друге, для українських експортерів, по суті, діятиме одностороння ЗВТ, і вони продовжать практично безмитно продавати свої товари на європейському ринку. Єврокомісар де Гухт підтвердив дані вітчизняного Держкомстату: за час дії односторонніх преференцій, запроваджених Євросоюзом із кінця квітня, український експорт до ЄС зріс на 15%. Прем'єр Яценюк заявляє, що збереження преференцій принесе Україні до

500 млн євро доходу на рік. Європейські ж компанії будуть завозити в Україну товари, оплачуючи ввізне мито, що збереже для вітчизняних виробників більш вигідні умови конкуренції на нашому ринку. Правда, поки що не справджуються надії українських споживачів на отримання дешевшої імпоротної продукції. Але, знову ж таки, з нинішнім курсом гривні і не найкращими часами для імпортерів, навряд чи навіть у разі скасування мит на імпорт вони знехтували б можливістю поліпшити власне становище і пішли б на зниження цін для покупців.

По-третє, оскільки для європейських товарів мита зберігаються, зберігаються і митні надходження до українського бюджету. За оцінками експертів, це приблизно близько 3 млрд грн на рік. Без контрабанди, правда, було б значно більше...

По-четверте, як стверджують фахівці, вітчизняні експортери марно оплакують можливість перегляду квот через рік після початку часового застосування УА через виключення з нього розділу про ЗВТ. За словами експертів, у режимі автономних преференцій квоти переглянути можна швидше й простіше. Оскільки їх величина в УА визначалася за даними 2005–2007 рр., то в тому разі, якщо Київ зможе аргументувати необхідність їх збільшення, наводячи сьогоднішні цифри обсягу виробництва і експорту тієї чи іншої продукції, то ЄК може піти на перегляд квот (у даному разі це в її компетенції). Під час укладення Угоди європейці були досить жорсткі в цьому питанні, тепер же, за ідеєю, їх має пом'якшити бажання допомогти Україні і відчуття вини перед нею.

По-п'яте, перенесення початку функціонування ЗВТ вселяло у Брюссель і Київ примарну надію, яка вже практично розтанула на кінець цього тижня, що Москва вгамується бодай із приводу вже ратифікованої Угоди й не реалізує свою загрозу скасувати режим вільної торгівлі з Україною в рамках угоди СНД.

Тепер про негативи — реальні, перебільшені та можливі.

По-перше, іміджеві й психологічні. Україна в цій історії знову має вигляд слабкої, такої, що програла, вимушено поступилася тискові більш сильних і цинічних гравців. Багатьох українців не полишає відчуття, що нас вкотре "злили" і "здали". Це дуже неприємно. Це прикро і боляче. Компроміси ніколи не приносять задоволення. Особливо коли немає перемог. Але прийняте в Брюсселі минулої п'ятниці рішення цілком укладається в логіку більшості інших рішень української влади і Заходу з врегулювання ситуації в нашій країні та боротьби з російською агресією. Наскільки вона правильна чи помилкова, ми дізнаємося тільки згодом. Із того, в яких кордонах залишиться Україна, чи всю свою територію вона зможе контролювати і чи буде здатна йти вибраним її народом шляхом.

По-друге, як стверджують деякі коментатори, без четвертого, торгового, розділу часове застосування Угоди буде лише формальністю. Це не так. Перед підписанням другої частини УА Рада ЄС уже визначила своїм рішенням обсяг часового застосування Угоди. Список розділів, глав і статей, які ввійшли до документа, є в розпорядженні DT.UA. У ньому зазначені всі розділи — і політичні, і економічні — повністю або частково, у т.ч. й дев'ять глав плюс ще дві статті розділу V "Економічне і секторальне співробітництво", а також низка додатків. Поле для роботи з перетворення країни на найближчий рік — дуже широке. Від "Діалогу щодо співпраці з питань внутрішніх реформ", "Верховенства права, поваги до прав людини та основних свобод" до "Енергетичного співробітництва, включно з ядерними питаннями", "Сільського господарства і розвитку сільських територій", "Захисту прав споживачів" і "Фінансового співробітництва та положень щодо боротьби з шахрайством".

На сьогодні у цьому списку все ще є і розділ IV "Торгівля та пов'язані з торгівлею питання", імплементація якого й означає створення ЗВТ України з ЄС. Якщо Брюссель усе-таки виконуватиме досягнуту на тристоронній зустрічі домовленість, Рада ЄС ще муситиме переглянути раніше визначений обсяг часового застосування й новим рішенням вилучити з нього розділ IV. Крім того, і Рада ЄС, і Європарламент мають схвалити продовження автономних преференцій для України.

Але, як заявив під час дебатів у ЄП комісар Де Гухт, "Якщо Росія якимось чином порушить домовленості, ми запропонуємо Раді ЄС змінити рішення щодо відтермінування до 31 грудня 2015 р. часового застосування положень зони вільної торгівлі".

Однак, по-третє, уже в понеділок стало зрозуміло, що Росія навряд чи має намір виконувати брюссельські домовленості. Чого, взагалі, і слід було очікувати. Спочатку міністр Улюкаєв та прем'єр Медведєв зажадали від України і ЄС юридичного закріплення брюссельських домовленостей, а також попередили про неприпустимість "повзучої імплементації". У разі ж виявлення прихованої реалізації Угоди про асоціацію, попередив Д.Медведєв, Росія буде вимушена скасувати ЗВТ з Україною й торгувати з Києвом "за звичайними правилами". О.Улюкаєв

запропонував створити в Мінекономрозвитку РФ спеціальну робочу групу "з моніторингу законодавства України та фактичних дій Києва". Мабуть, щоб пильно відстежувати цю саму "повзучу імплементацію". Але й цього росіянам вдалося мало. Глава Мінекономрозвитку надіслав комісару Де Гухту й главі українського МЗС П.Клімкіну грізний безапеляційний лист, у якому до вже озвученого додав вимогу надати тристоронній групі мандат на підготовку пропозицій зі зміни Угоди про асоціацію.

Київ голосом уповноваженого з питань торгівлі В.П'ятницького відразу ж заявив, що Україна жодним чином не має наміру документально фіксувати тристоронні брюссельські домовленості. І це цілком логічно та юридично грамотно, оскільки зміна обсягу часового застосування УА та продовження для України односторонніх торгових преференцій ЄС — прерогатива виключно європейської сторони. Жодних додаткових рішень і документів з боку Києва для цього не потрібно. Якщо ж Росія сама порушить брюссельські домовленості, то Україна, за словами В.П'ятницького, реагуватиме відповідним чином. У тому числі й запровадженням тарифів на продукцію, імпортовану з Росії. Прем'єр Яценюк на засіданні КМУ в середу пообіцяв, що "як тільки Росія введе торгові обмеження стосовно України, ми негайно, того самого дня введемо дзеркальні заходи".

19 вересня Москва від слів перейшла до справи. Прем'єр Д.Медведев усе-таки підписав анонсовану раніше постанову про запровадження мит для українських товарів. Як повідомляє "Інтерфакс", ідеться, за словами глави уряду РФ, про продовольство, продукцію легкої і обробної промисловості та інші товари. "Але ці мита буде введено, якщо Україна все-таки почне застосовувати економічні статті Угоди раніше від названого терміну (1 січня 2016 р. — ІФ.), тобто розпочне юридичну імплементацію або практичне застосування цих положень", — пояснив Д.Медведев.

Отож, схоже, Київ і Москва знову на порозі повномасштабної торгової війни. І навіть було, питається, сушити голову в Брюсселі в пошуках компромісного рішення, якщо Москва однак не виконує жодних домовленостей? Вона не-до-го-во-ро-зда-тна. Коли ж до Заходу це нарешті дійде?

Взагалі, Брюсселю терміново треба міцно замислитися, що робити далі. І чи варто тепер дотримуватися тристоронньої заяви від 12 вересня й відкладати введення ЗВТ з Україною. Бо цей "хабар" Москву не задовольнив.

Кремль робив і робитиме те, що вважає за потрібне. І вже продемонстрував готовність платити за цю розкіш дуже високу ціну.

Та якщо Євросоюз таки офіційно оформить відтермінування запровадження ЗВТ рішенням Ради ЄС, то, по-четверте, під загрозою опиниться проведення в Україні в досяжному майбутньому таких необхідних для неї реформ. Адже Угода і її невід'ємна частина про ЗВТ — це і є найбільш амбіційна в історії нашої країни програма реформ. І відстрочку її реалізації більшість експертів називають головним мінусом брюссельського рішення. Тому що тільки гучних президентських і прем'єрських заяв про негайний початок імплементації Угоди мало. Передвиборні вказівки А.Яценюка на засіданні Кабміну завершити її до 2017 р. лише воскрешають у пам'яті дану 2005-го обіцянку В.Ющенка розпочати у 2007 р. переговори з Євросоюзом про вступ України до ЄС. Дії ж нинішнього уряду особливого оптимізму з приводу швидкого просування реформ не вселяють.

Здійснювати ж їх "підпільно", щоб зайвий раз не дразнити Росію й не нариватися на обвинувачення в "повзучій імплементації", — ще складніше. Ось на Кабміні в середу з помпою прийняли План заходів щодо реалізації Угоди про асоціацію з ЄС, до якого ввійшла й імплементація і четвертого розділу, присвяченого створенню ЗВТ. А ввечері того ж дня в документ уже тихенько, без помпи, додали виноски про те, що терміни виконання розділу IV Угоди залежать від умов часового застосування УА. У перекладі загальнодоступною мовою це означає, що коли Брюссель таки прийме рішення про відтермінування ЗВТ, то ця частина Плану формально не виконуватиметься.

Правда, наші джерела у виконавчій владі запевняють, що це тільки "відволікаючий маневр", а реально адаптація українського законодавства до європейського, прийняття норм і стандартів ЄС триватимуть. Нам же не обов'язково при цьому оголошувати, що це робиться в рамках Угоди. Чи Україні після грізних окриків Росії тепер взагалі ніяких реформ у жодній галузі проводити не можна? Зрештою, як стверджують знавці, адаптацію свого законодавства до європейського Україна може проводити і в рамках уже забутої всіма, але все ще чинної Угоди про партнерство та співробітництво, укладеної далекого 1994 р.

Росіяни, за свідченням українських учасників переговорів, досить погано знають наше законодавство, мало що розуміють і не хочуть розбиратися в дуже складній Угоді про асоціацію з ЄС. Вони наполягають на відстрочці прийняття Україною європейських технічних регламентів, але при цьому поняття не мають, що з основних нам залишилося впровадити всього два-три регламенти. Москва заявляє, що реалізація УА ускладнить співпрацю митних відомств України й Росії, але для її "експертів" стало відкриттям під час консультацій, що український Митний кодекс уже на 90% відповідає європейським вимогам. І т.д. і т.п. Отож за бажання формально від російських обвинувачень у "повзучій імплементації" відбитися можна.

Для України важливіше інше — щоб вона, ця імплементація, була хоч "повзуча", хоч "підпільна", аби тільки не віртуальна. Песимісти побоюються, що коли Брюссель на 14 місяців відкладе ЗВТ й уміє руки, то без наглядача з батоном, без постійного підхльостування та спонукання Київ сам мало що зробить, — доведено багаторазово. Оптимісти ж запевняють, що Євросоюз не стоятиме осторонь. Спеціально створена для допомоги нашої країні у реалізації Угоди Група ЄС з підтримки України під керівництвом Пітера Балаша вже почала працювати і рветься в бій.

Але будьмо чесні перед собою. Ніякі плани й програми, ніякі органи Асоціації, групи й команди європейських "наглядачів" не примусять українську владу провести реформи. Як зазначив із трибуни Ялтинської європейської стратегії (YES) у недавньому минулому успішний менеджер, а нині заступник голови АПУ Д.Шимків, для реформ необхідно тільки одне — наявність політичної волі.

А найефективнішим "наглядачем", додамо від себе, має стати все українське суспільство. Наприкінці похмурого листопада 2013-го в нас був Янукович і не було Асоціації. Тоді в це було б неможливо повірити, але сьогодні, менше ніж через рік, у нас уже немає Януковича, зате є підписана й ратифікована Радою і Європарламентом Угода. Ми домоглися цього самі. І зробити країну по-справжньому європейською ми теж можемо тільки самі.

Дзеркало тижня

ВІЗОВА ПОЛІТИКА ТА РЕГІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

19.09.2014. Хто гальмує безвізовий режим в ЄС для українців

За оптимістичним сценарієм Україна вже 2015 року може отримати безвізовий режим з ЄС, в п'ятницю це підтвердила в інтерв'ю "Європейській правді" заступник міністра закордонних справ.

Але однією з умов для переходу до такого режиму є готовність держави до видачі біометричних закордонних паспортів, тобто документів з цифровим носієм інформації і записаними на ньому відбитками пальців.

На жаль – з провини України – зараз ми поступово переходимо до менш оптимістичних термінів скасування віз.

І причиною цього є не політичні, а організаційно-управлінські та правові ризики.

По-перше, питання - в нестачі обладнаних робочих місць для збирання біометричних даних.

Сьогодні в Україні працює біля 250 "робочих станцій" для замовлення нинішніх (не біометричних) закордонних паспортів. Та навіть цього обладнання бракує для обслуговування всіх заявників.

Протягом року в країні видається біля 1,2-1,3 млн паспортів, а цього року очікується зростання до 1,5 млн. Отже, черги і дефіцит наявні навіть нині.

Що ж буде після введення біометрики?

Лише зараз Державна міграційна служба (ДМС) за кошти ЄС планує закупити 35 нових робочих станцій для опрацювання заявок на біометричні паспорти.

Щоправда, з 30 млн євро допомоги на робочі станції йде лише незначна частина коштів.

У зв'язку з цим постають питання.

Чи в уряді, зокрема і в ДМС, зроблено прогноз, скільки очікується заявок на біометричні закордонні паспорти у 2015 році, особливо якщо безвізовий режим все ж таки запровадять?

Неурядові організації, проводячи аналогію з досвідом візової лібералізації Молдови, подають цифру у 8 млн бажаючих протягом першого року. Нагадаємо: по всій країні буде лише 35 робочих станцій.

То яка кількість робочих станцій потрібна для належного обслуговування громадян?

Чи планується модернізація існуючих робочих станцій (закуплених свого часу у ЄДАПС) для подальшого використання з метою видачі біометричних паспортів?

Якщо ні, то чому?

Адже є інформація, що насправді достатньо було б докупити лише термінали для взяття відбитків пальців (їхня вартість складала влітку біля 13 тис. грн за одиницю).

Чи вивчаються можливості здешевити відповідне обладнання (наразі вартість одного комплексу складає біля 100 тис. грн)?

Наприклад, у багатьох країнах громадяни приносять власне фото на документи. Відповідно, чиновнику не потрібен фотоапарат і парасольки для фотографування тощо.

По-друге, цей блок проблем – черги на обслуговування - пов'язаний із фронт-офісами, тобто працівниками і приміщеннями, де можна замовляти закордонний паспорт і отримувати його.

ДМС всіляко намагається нав'язати громадянам "обслуговування" через ДП "Документ" і його офіси "Паспортний сервіс", де додатково з кожного громадянина беруть по 250 грн за послуги. Причому це робиться умисно і цілеспрямовано.

Без відповіді залишаються деякі питання.

Чому ДМС ігнорує вимоги закону "Про адміністративні послуги", який забороняє надавати адміністративні послуги через підприємства?

Чому ДМС забирає своє обладнання з центрів надання адміністративних послуг (ЦНАП), мережа яких дуже успішно розвинена в обласних центрах, і ставить їх у комерційний "Паспортний сервіс"?

І це при тому, що в ЦНАП з громадян принаймні не стягують ці 250 грн, а рівень обслуговування цілком належний. Більше того, мережа ЦНАП є значно ширшою, адже вони мають функціонувати у всіх містах обласного значення і навіть при районних державних адміністраціях.

Чому ДМС не підключає до Державної інформаційної системи реєстраційного обліку фізичних осіб - ДІСРОФО (це система, через яку приймаються нині заявки на виготовлення паспорта) ЦНАПи, які власним коштом купили "робочі станції"?

Наприклад, у ЦНАП при Солом'янській РДА м. Києва два таких комплекси з провини ДМС досі не підключені. А для міського ЦНАП Києва ДМС встановила незрозумілий ліміт у 20 заявок на день.

До речі, у липні цього року прийнято зміни до закону "Про Єдиний державний демографічний реєстр ...", за яким відбитки пальців зможуть знімати лише працівники ДМС. Тобто органи місцевого самоврядування і ЦНАП свідомо та штучно усуваються з числа можливих фронт-офісів для видачі паспортів.

По-третє, у сфері паспортних послуг зберігається непрозорість в оплаті.

При цьому ігнорується рішення Верховного суду України від 3 грудня 2013 року, яким додаткові платежі (крім державного мита) визнані неправомірними. Тож тут виникла просто патова ситуація, адже невідомо, коли і як буде наведено порядок з оплатою паспортних послуг?

Необхідно розуміти, що відомча корупція (стягування з громадян замість 170 грн – від 377 до 650 грн) підриває довіру до держави.

А невиконання державою судового рішення взагалі є неприпустимим.

Наразі питання видачі закордонних паспортів регулюється законом "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що посвідчують особу..." від 2012 року.

Громадськість жорстко критикувала цей закон як такий, що грубо втручається в право на приватність. Адже за цим законом передбачається створення інтегрованої бази даних (ЄДДР) з практично необмеженою інформацією про усіх мешканців України. За законом це вся інформація, якою володіють усі органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

На щастя, створити таку базу даних дуже складно. За урядовими оцінками 2013 року, було потрібно три роки і 800 млн грн державного фінансування.

У зв'язку цим знову постають питання.

Для чого новій демократичній владі продовжувати політику створення ЄДДР, якщо існуючого на сьогодні паспортного реєстру (ДІСРОФО) цілком достатньо?

Чи не краще витратити кошти на створення належної кількості робочих місць для прийому заявок та/або на додаткові технологічні лінії для виготовлення бланків паспортів (бо нині потенційна спроможність поліграфкомбінату "Україна" складає лише 120-150 тис. паспортів на місяць)?

Громадськість півтора роки критикувала закон про ЄДДР Грицака-Януковича, а потім підготувала власний законопроект (№4751). Чому ж нова демократична влада, МВС і ДМС ігнорують готовий законопроект, який дозволяє значно швидше і дешевше просуватися до видачі біометричних проїзних документів (опис закордонного паспорта у ньому залишено без змін), захистити право на приватність, впорядкувати процедуру та оплату паспортних послуг?

Відкритим також є питання, чи зарахує нам ЄС у виконання другої фази Плану дій з візової лібералізації стан, коли біометричні проїзні документи видаватимуться, але не відповідно до закону, а на основі підзаконних актів Кабінету міністрів, які із законом не дуже дружать?

Отже, всі ці проблеми і питання змушують до висновку, що або у паспортній сфері досі зберігається відомча корупція, або уряд вкрай бездарно вирішує наявні і прогнозовані проблеми.

І найгіршим може виявитися те, що Україна власної провини не буде готова до безвізового режиму.

Часу на виправлення помилок дуже мало.

Але було б бажання, а кроки відомі:

- модернізувати існуючі робочі станції для опрацювання заявок на паспорти та, за потреби, придбати додаткове обладнання;

- використовувати для фронт-офісу з видачі паспортів мережу центрів надання адміністративних послуг;

- вирішити проблему з прогнозованим дефіцитом бланків паспортів;
- відмовитися від створення ЄДДР, ухваливши замість чинного закону про ЄДДР новий закон про паспорти (на основі проекту 4751).

*Європейська правда***ЕКОНОМІКА****22.09.2014. Експорт продовольства до ЄС за 7 місяців збільшився на 14%**

За 7 місяців експорт української продукції до Європейського Союзу склав 2 985,9 млн. дол. США, що на 14% (або на 367,5 дол. США) більше, ніж за аналогічний період 2013 року. Частка ЄС в загальній структурі зовнішньоторговельного обігу сільськогосподарської продукції складає 35,3%. Зовнішньоторговельний обіг між Україною та країнами ЄС зріс на 124 млн. дол. США, а позитивне сальдо збільшилося на 91,6% і становить 1 278 млн. дол. США.

Зовнішньоторговельний обіг продукції агропромислового комплексу України за 7 місяців 2014 року склав 13,3 млрд. дол. США, або 20,5% зовнішньоторговельного обігу України, сальдо позитивне і склало 5,3 млрд. дол. США. Найвагомими чинниками позитивного сальдо сільськогосподарської продукції залишаються обсяги зернових культур (36,8%), олії (25%) та насіння олійних культур (5,8%).

Регулярна структура експорту за 7 місяців (січень-липень 2014) становить 32,1% до країн ЄС, 33,8% - до країн Азії, 17,7% - до країн СНД, 14,4% - до африканських країн.

У зв'язку з політичною ситуацією та умовами воєнної агресії та економічного спаду відносин з Російською Федерацією, пріоритетними ринками збуту вітчизняного продовольства є країни ЄС, Близького Сходу, Північної Африки та Східної Азії.

*Урядовий портал***25.09.2014. Україна поступово змінюватиме формат роботи з Європейським Союзом у економічній сфері**

Мінекономрозвитку змінить формат роботи з інституціями Європейського Союзу. Про це розповів заступник Міністра економічного розвитку та торгівлі – торговий представник України Валерій Пятницький, коментуючи підсумки роботи 9-го спільного засідання Підкомітету №3 («Політика у сфері підприємств, конкуренція, співробітництво у регуляторній сфері») та 15-го спільного засідання Підкомітету №1 («Торгівля та інвестиції») Комітету з питань співробітництва між Україною та ЄС, що проходили протягом двох днів у Мінекономрозвитку.

«Спільні засідання відбуваються, можливо, в останнє у такому форматі (передбаченому Угодою про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС). Ми продовжуємо роботу, а потім плавно ці підкомітети будуть фактично інтегруватися в різні форми співробітництва відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Хочу зазначити, що нові органи двостороннього співробітництва будуть відповідати викликам і завданням, які стоять перед Україною на шляху до подальшої інтеграції в Європейський Союз», – зазначив Валерій Пятницький, який головував на засіданнях з української сторони.

З боку європейської сторони у роботі Підкомітету №3 головував представник Служби зовнішніх зносин Європейської Комісії Дірк Шубель, а на засіданні Підкомітету №1 – представник Генерального директорату з питань торгівлі Європейської Комісії Люк Девін.

У ході засідань сторони обговорили ключові торговельні питання між Україною та ЄС, а також питання наближення законодавства України до законодавства ЄС у сфері промисловості та політики у сфері підприємництва. Оцінюючи роботу підкомісій, Торговий представник України наголосив на високому рівні та новій тональності діалогу: основна увага була зосереджена на досягнутому прогресі й визначенні напрямів співпраці, які потребують в подальшому підвищеної уваги.

«Це були надзвичайно цікаві засідання. Дуже динамічні. За останній рік зроблено багато: прийнято законодавство і по-новому запрацювала система державних закупівель; ми застосовували багато різних обмежень – тепер усі ті «завали», що створювались протягом останніх років, розчищені за декілька місяців. І зараз ми більше говорили про те, що нам треба зробити найближчим часом, про допомогу, яку ми можемо отримати від Євросоюзу і її формат, про те, як ми будемо імплементувати Угоду, про нові форми співробітництва і як ми до них будемо переходити. Тобто відбувався креативний діалог і ми мислили категоріями «що нам треба зробити», а не як нам розчищати «завали», – сказав Валерій Пятницький.

Урядовий портал

29.09.2014. ЗВТ між ЄС та Україною офіційно відкладено. Текст рішення

Рада ЄС із загальних питань офіційно прийняла рішення про перенесення початку імплементації угоди про ЗВТ Україна-ЄС, яка є частиною Угоди про асоціацію, на 1 січня 2016 року. Про це йдеться у спільній заяві Ради ЄС і Європейської Комісії.

Таким чином було офіційно оформлено рішення за результатами трьохсторонньої зустрічі Україна-Росія-ЄС, яка відбулася 12 вересня у Брюсселі.

Рада ЄС визнала, що це відтермінування стало частиною ширшого пакету домовленостей з Кремлем. Як зазначено у документі, такий крок став "частиною всеохопного мирного процесу в Україні із шаною до територіальної цілісності України та права країни визначати свою власну долю".

Водночас, Рада ЄС підкреслила, що Брюссельська домовленість не обмежує Україну у проведенні реформ, попри вимоги російської влади з цього приводу.

У заяві керівних органів ЄС підкреслено, що зміни до тексту Угоди може бути внесено "лише на прохання однієї зі сторін та у випадку згоди іншої – у відповідності до механізмів, передбачених у тексті, міжнародного права та за допомогою відповідних внутрішніх процедур сторін".

Цим уточненням Єврокомісія повторила своє твердження про те, що Росія не отримає згоди Брюсселя щодо зміни тексту Угоди, а Москва не має права впливати на цей документ.

З повним текстом заяви можна ознайомитися нижче.

"Рада ЄС і Європейська Комісія:

1. Вітають ратифікацію Угоди про асоціацію між ЄС і Україною, що являє собою єдиний інструмент, Верховною Радою України і згоду, надану Європейським Парламентом 16 вересня, та чекають на швидке завершення ратифікації документа усіма країнами-членами.

2. Посилаються на спільну міністерську заяву від 12 вересня щодо впровадження Угоди про асоціацію, включно із ГВЗВТ, та підкреслюють важливість для усіх сторін чітко виконувати свої зобов'язання у цьому процесі. Ця заява – частина всеохопного мирного процесу в Україні із шаною до територіальної цілісності України та права країни визначати свою власну долю.

3. Нагадують, що Угода про асоціацію є двосторонньою угодою та будь-які її допрацювання можуть бути здійснені лише на прохання однієї зі сторін та у випадку згоди іншої – у відповідності до механізмів, передбачених у тексті, міжнародного права та за допомогою відповідних внутрішніх процедур сторін.

4. Після початку тимчасового застосування відповідних положень Розділів I-III та V-VII заохочують Україну продовжити процес передбачених реформ та економічної модернізації у відповідності до її міжнародних зобов'язань та за підтримки і моніторингу ЄС.

5. Підтверджують важливість адекватної підготовки впровадження Розділу IV Угоди про асоціацію у відповідності до часових рамок, зазначених у рішенні Ради, та беручи до уваги міжнародні зобов'язання України".

Нагадаємо, що роз'яснення щодо внесення змін до Угоди виявилися необхідними з огляду на численні намагання Росії висунути додаткові вимоги щодо імплементації Україною документу.

Зокрема, одразу після зустрічі у Брюсселі Росія заявила про необхідність юридичного оформлення досягнутих домовленостей.

Згодом до цих вимог було додано ще "два принципових пункти" - відмова України від повної або часткової імплементації положень Угоди до 31 грудня 2015 року, а також внесення змін до тексту Угоди.

Саме такі позиції РФ були викладені в листі глави Мінекономрозвитку Росії Олексія Улюкаєва до єврокомісара з питань торгівлі Карла де Гухта, а також листах президента Росії Володимира Путіна до президента України Петра Порошенка та президента Єврокомісії Жозе Мануела Баррозу.

Водночас для того, щоб довести серйозність своїх намірів, прем'єр-міністр Російської Федерації Дмитро Медведєв підписав закон про введення мита на українські товари, які буде введено в дію, якщо Україна все ж таки почне застосовувати економічні положення Угоди про асоціацію раніше 1 січня 2016 року.

Тим не менш Україна та ЄС не мають наміру відмовлятися від підготовки до впровадження четвертого розділу (стосується питань торгівлі - Ред.) Угоди.

По це, зокрема, свідчить останній пункт спільної заяви Ради ЄС та Єврокомісії, який підкреслює "важливість адекватної підготовки до Яким чином впровадження Розділу IV Угоди про асоціацію у відповідності до часових рамок, зазначених у рішенні Ради, та беручи до уваги міжнародні зобов'язання України".

Яким чином відреагує на таку позицію Росія, стане відомо 1 листопада, коли Угода вступить в дію.

Можливість російських обмежень, навіть попри прийняте у понеділок рішення, є досить високою.

Проте у Єврокомісії уже заявили, що у випадку порушення РФ домовленостей, укладених в Брюсселі, ЄС змінить своє рішення щодо відтермінування виконання Угоди про асоціацію в частині ЗВТ.

Європейська правда

ІНШІ ПОДІЇ ЄС

19.09.2014. Новий уряд Польщі: найголовніше - безпека країни

Новий уряд Польщі сформували через перехід Дональда Туска на роботу до Брюсселю

У п'ятницю Ева Копач, котра замінить Дональда Туска на посту прем'єр-міністра Польщі, презентувала склад свого уряду.

Представлені нею політики стануть повноправними міністрами менш як за два тижні - вже 1 жовтня.

Кадрові зміни в уряді Польщі є важливими для України з огляду на те, що Варшава традиційно є промоутером та адвокатом Києва на європейській політичній арені. Перші особи польської влади неодноразово заявляли, що вбачають свою місію в інформуванні західноєвропейських країн про ситуацію в Україні та в розробці спільної стратегії щодо Києва.

Активного на українському напрямку Радослава Сікорського замінить у кріслі глави МЗС Гжегож Схетина, який наразі очолює профільний комітет Сейму.

Пані Копач заявила, що у політиці нового міністра буде спадкоємність щодо зовнішньополітичної стратегії його попередника.

Спостерігачі звертають увагу на відсутність досвіду дипломатичної роботи у пана Схетини та вказують на неоднозначність першої заяви пані Копач з приводу позиції Польщі щодо конфлікту на сході України.

"За спиною – дім і діти"

Цього понеділка президент Польщі Броніслав Коморовський довірив Еві Копач сформувати склад нового уряду.

Крісло прем'єра звільнилося після того, як попереднього главу уряду Дональда Туска обрали головою Європейської Ради, і він заявив про свою відставку.

Оголошення програми уряду та голосування за його затвердження відбудеться 1 жовтня.

57-річна Ева Копач за освітою є лікарем. У політику вона прийшла у 2001 році, до того працювала за фахом. З 2007 по 2011 рік вона була міністром охорони здоров'я. Після парламентських виборів 2011 року її було обрано спікером Сейму.

Після представлення уряду журналісти запитали у пані Копач, чи збирається Польща постачати зброю Україні, аби підтримати Київ у протистоянні з Росією. Її відповідь залишила надзвичайно широкий простір для інтерпретацій.

"Ви знаєте, я – жінка. Уявляю собі, що б я зробила, якби раптом на вулиці з'явилася людина, яка вимагує якимось гострим предметом або тримає в руці пістолет. Моя перша думка: там, за моєю спиною – мій дім і мої діти. Тож я забігаю додому, закриваю двері і турбуюсь про своїх дітей... Польща повинна поводитися як польська розсудлива жінка. Наша безпека, наша країна, наш дім, наші діти – це найважливіше", – заявила вона.

Ева Копач заявила, що Польща у конфлікті з Україною має поводитися як "розсудлива жінка"

"Це зовсім не означає, що ми сьогодні повинні говорити окремим від Євросоюзу голосом. Навпаки: я вважаю, що ми не повинні бути активним учасником цього збройного конфлікту. Тільки якщо велика європейська родина вирішить, що ми хочемо допомагати, ми повинні брати участь у цій допомозі, - але разом з іншими державами", – додала пані Копач.

Коментатори у польських соцмережах розкритикували цю заяву за "інфантилізм", спекуляцію на гендерних стереотипах, а також відсутність чіткої позиції з надзвичайно важливого для національних інтересів Польщі питання.

У будь-якому разі, спостерігачі пишуть, що з зовнішньополітичної точки зору Ева Копач буде менш активною ніж її попередник – не в останню чергу, через відсутність досвіду у цій сфері.

Натомість "відповідальним" за, зокрема, українське питання у новому уряді Польщі буде новий глава МЗС Гжегож Схетина.

Новий глава МЗС

Гжегож Юліуш Схетина народився 18 грудня 1963 року в Ополі. У 1990 році закінчив Вроцлавський університет за спеціальністю "Історія". У студентські роки брав участь у діяльності "Солідарності", після падіння комуністичного режиму певний час працював заступником воєводи Вроцлавського воєводства, згодом – займався підприємницькою діяльністю.

Є депутатом польського Сейму, починаючи з 1997 року. У 2001-му стояв біля витоків "Громадянської платформи" – нинішньої правлячої партії Польщі.

З 2007 по 2009 рік був міністром внутрішніх справ і адміністрації в уряді Дональда Туска, згодом – очолював фракцію "Платформи" у Сеймі.

У липні 2010 року, після того, як попереднього спікера Сейму Броніслава Коморовського було обрано президентом Польщі, сам став спікером. Протягом місяця, до інавгурації нинішнього глави держави, був виконуючим обов'язки президента.

В студентські роки Гжегож Схетина був діячем "Солідарності"

Після парламентських виборів 2011 року стає головою комітету Сейму з закордонної політики.

Польські ЗМІ називали це призначення "пониженням у класі" і "почесним засланням" та пов'язували його з внутрішньопартійними тертями: пан Схетина, за деякими даними, претендував на те, щоб очолити

"Громадянську платформу", і це не входило в плани Дональда Туска, який прагнув очолювати партію та уряд одночасно.

Сам пан Схетина заперечував наявність конфлікту в середовищі "Громадянської платформи".

Призначення його на посаду міністра закордонних справ в новому уряді Ева Копач назвала гарантією того, "що не буде невідповідальних рішень" і висловила сподівання, що йому вдасться налагодити співпрацю з міністром оборони, прем'єром та президентом Польщі.

Пані Копач повідомила, що попередній глава МЗС Радослав Сікорський незабаром посяде її попереднє місце, очоливши Сейм.

Невеликий досвід

У списку можливих претендентів на крісло глави МЗС Гжегож Схетина з'явився кілька днів тому: у попередніх прогнозах польських ЗМІ йшлося про інших кандидатів, а також про можливість продовження дипломатичної кар'єри Радослава Сікорського.

Низка експертів із зовнішньої політики, опитаних "Газетою виборчою", незалежно від їхнього ставлення до здобутків пана Сікорського на посту міністра, зійшлися на думці про недоцільність заміни глави МЗС з огляду на складну міжнародну ситуацію.

Призначення пана Схетина розглядається польськими оглядачами радше у внутрішньополітичному контексті: у якості повернення до великої політики, на одну з ключових державних посад одного з важковаговиків "Громадянської платформи".

Гжегож Схетина протягом місяця виконував обов'язки президента Польщі як чинний голова Сейму

До можливих перспектив його діяльності у дипломатичному полі польські та закордонні експерти ставляться обережніше.

"Гжегож Схетина має великий політичний і державний досвід, однак я не можу згадати жодної його значної заяви з міжнародної тематики... Мені здається, він більше підійшов би державі, скажімо, у якості міністра інфраструктури і розвитку", - пише публіцист Адам Шосткевич у блозі на сайті polityka.pl.

"Гжегож Схетина має невеликий зовнішньополітичний досвід і, за моїми даними, не розмовляє жодною іноземною мовою", - написав у Twitter журналіст The Economist Едвард Лукас.

Мати новопризначеного міністра заявила, що Гжегож Схетина свого часу працював у вроцлавському баскетбольному клубі Śląsk Wrocław, де відповідав, зокрема, за контрактні переговори з "чорношкірими гравцями", і таким чином навчився англійської.

"Підозрюю, що скоро він почне "шліфувати" мову", - сказала Данута Схетина, додаючи, що, на думку її сина, кращим рішенням для Польщі було б подальше перебування на чолі МЗС Радослава Сікорського.

"Мало бути послами"

Гжегожа Схетину складно назвати активним коментатором зовнішньополітичних питань. Втім, про позицію майбутнього глави МЗС стосовно подій в Україні може свідчити його візит на київський Майдан Незалежності на початку грудня минулого року у складі делегації польського парламенту.

"Після того, що сталося на Майдані, що сталося в Києві, наш світ вже не буде таким як раніше", - заявляв він пізніше з парламентської трибуни.

На початку березня цього року, коли Сейм присвятив частину свого засідання розгляду ситуації в Україні, пан Схетина прямо назвав дії Росії в Криму "актом агресії".

"Суверенітет і територіальна цілісність України були порушені Росією... Криза в Україні є найбільшим викликом для Європи і решти світу, для нас усіх", - говорив тоді він.

"Сьогодні мало бути "послами" України, сьогодні ми повинні бути її захисниками", - описував він роль Польщі в умовах українського конфлікту.

Згодом, коли у травні цього року Сейм обговорював засади польської зовнішньої політики у 2014 році, пан Схетина заявляв, що одним з пріоритетів офіційної Варшави мусить бути нагадування усьому світові, що "проблема за (польським) східним кордоном є не локальною, а міжнародною, європейською, світовою проблемою".

В цілому заяви Схетини в загальних рисах повторювали тональність заяв Радослава Сікорського та Дональда Туска, та й сам майбутній міністр говорив, що в умовах важкої ситуації на

сході Європи особливо важливою є спадкоємність польської зовнішньої політики після ймовірної заміни очільника МЗС.

"З точки зору зовнішньої політики призначення Схетини – це важливий сигнал світу. На цей пост приходить людина з партійного і політичного середовища, намагається завжди шукати компроміси, не битиме кулаком (по столу) на зустрічах у Брюсселі і радше намагатиметься бути непомітною", – говорить "Газеті виборчій", як може змінитися стиль керівництва польською зовнішньою політикою Томаш Врублевський з Warsaw Enterprise Institute.

Протягом останніх тижнів Гжегож Схетина коментував в основному події внутрішньої політики – зокрема, заявив, що готовий знову поборотися за пост глави "Громадянської платформи" і очолити цю партію у переддень парламентських виборів, призначених на наступний рік.

BBC Україна

24.09.2014. Віце-спікер Європарламенту: Росія і ЄС не можуть бути стратегічними партнерами

Росія та Євросоюз нині не можуть бути стратегічними партнерами, заявив в інтерв'ю DW заступник глави Європейського парламенту Олександр Граф Ламбсдорф.

Стратегічне партнерство між Європейським Союзом та Росією заступник голови Європейського парламенту Олександр Граф Ламбсдорф називає "нелогічним". В інтерв'ю DW він пояснив, чому санкції у відношенні Москви можуть бути ефективнішими, ніж здається, та чому європейцям слід створити єдиний енергетичний союз. Крім того, він засумнівався у необхідності будувати стіну на кордоні між Росією та Україною.

Deutsche Welle: Раніше в Брюсселі про Росію говорили як про стратегічного партнера. Вона досі ним вважається?

Александр Граф Ламбсдорф: Я завжди вважав помилковим говорити про Росію як про стратегічного партнера. У Москві є своє уявлення про те, як має бути облаштована Європа, і нині це уявлення всім зрозуміле, як ніколи – достатньо дивитися щодня новини з України. Це уявлення передбачає не дотримання міжнародного правопорядку та базових домовленостей ОБСЄ, а їх зміну.

І якщо, з одного боку, є країни, такі як Польща, Франція та Німеччина, які вимагають дотримання міжнародного правопорядку, а, з іншого, є країни, які переслідують протилежні цілі, то вони не можуть бути стратегічними партнерами. Це нелогічно.

Останнім часом в Євросоюзі рідко згадують анексію Криму Росією. Чи означає це, що Європа з нею змирилася?

Немає жодної держави-члена ЄС, яка б визнала анексію Криму. У цьому сенсі ніхто не змирився.

У Німеччині є політики, наприклад, колишній міністр закордонних справ ФРН Ганс-Дітер Геншер, які закликають скасувати санкції проти Росії, оскільки, на їхню думку, вони загрожують стабільності всього європейського континенту. Ви вважаєте запровадження санкцій правильним рішенням. Чому?

Я вважаю санкційний режим правильним, і думаю, що неправильно було би відмінити його сьогодні. Ситуація на сході України дуже крихка. Тут потрібно пам'ятати про одне: санкції часто діють, хоча цього не видно. Ми не знаємо всього того, на що Кремль не наважився саме тому, що санкції уже були впроваджені або тому, що йому загрожував новий рівень штрафних заходів.

Чи є всередині ЄС протиріччя з приводу дій у кризі довкола України?

Ні. Наскільки я бачу, за виключенням Італії чи Фінляндії, які мають дуже тісні зв'язки з Росією, інші в цілому вважають нинішній курс правильним. Але не варто забувати, що Фінляндія з Італією все ж підтримали політичну лінію ЄС. Тож розколу немає.

В окремих країн ЄС налагодилися енергетичні зв'язки з Росією різного ступеню інтенсивності. Чи можливо за таких умов створити єдину європейську енергетичну політику?

Є хороша польська ініціатива, яка пропонує рухатися у напрямку європейського енергетичного союзу. Якщо переговори між "Газпромом" та "Роснефтью" про поставки газу і нафти у ЄС проводитимуться від імені такого союзу, то європейцям буде легше протистояти кремлівській політиці "розділяй і володарюй". Якщо ми єдині, ми сильні.

Відомий історик і публіцист Карл Шлегель зазначав, що Україну рідко сприймають у Європі як суверенну державу. Чому, як ви думаєте, у Німеччині часто говорять про те, що потрібно зрозуміти "російську душу", але рідко говорять про те, що потрібно зрозуміти "українську душу"?

В Україні не дуже багата історія як у незалежної держави. А німецько-російські відносини були дуже інтенсивні впродовж кількох століть – і в економіці, і в культурі, і в політиці. Це стосується і жахливих воєн між нами. Відносини Німеччини з Росією набагато тісніші, ніж з Україною. У цьому сенсі нормально, що в Німеччині частіше говорять про "російську душу".

Київ збирається будувати стіну на кордоні з Росією. Чи стане вона, на вашу думку, новою перепоною, яка розділятиме Європу?

Не знаю. Питання, чи варто взагалі будувати стіну вздовж кордону на кілька сотень кілометрів, для мене досі відкрите. Мені здається, що люди, які живуть поблизу кордону, не зацікавлені у цьому будівництві. Перехід кордону між Україною та Росією раніше був відкритий, без зайвої бюрократії. Думаю, що буде неправильно, якщо в результаті конфлікту погіршаться умови життя прикордонних районів.

Чим може допомогти Євросоюз Україні у боротьбі проти корупції?

У нас є багато чого - прокурори, судді, юристи, є Венеціанська комісія Ради Європи, є "Європол" - ціла низка структур, здатних надати допомогу. Але в кінцевому результаті вирішальним стане інше: Україна має першою зайнятися вирішенням цих проблем та будувати європейську демократичну державу з вільним ринком.

DW.DE

23.09.2014. Саріуш-Вольський: ЄС повинен дестабілізувати РФ санкціями

ЄС потрібно дестабілізувати Росію санкціями, поки вона не продовжила своє вторгнення.

Про це заявив доповідач по Україні в Європарламенті Яцек Саріуш-Вольський під час засідання комітету ЄП з міжнародних справ.

"Або ми дестабілізуємо Росію санкціями, або вона дестабілізує Україну своїм вторгнення і таким чином відкладе її курс на зближення з Європою", - зазначив він.

Водночас, за словами євродепутата, країнам ЄС потрібно почати продавати Україні зброю.

"Ми скасували ембарго на продаж зброї Україні 16 липня. Але фактично ми продовжуємо його застосовувати та не продаємо Україні зброю, бо боїмося Росії", - наголосив Саріуш-Вольський.

Він зазначив, що якщо реакція ЄС не буде відповідною, то Росія може піти далі та прокласти коридор від Донбасу до Криму.

"Ми вирішили застосовувати принцип "більше за більше". Тож має бути більше санкцій за більшу агресію", - відзначив європарламентар.

Окрім того, на його думку, розмови про ЗВТ та децентралізацію є нічим іншим, як слідуванням планам Росії.

Європейська правда

26.09.2014. Євродепутатка Гармс: Заборона в'їзду до Росії спричинена моєю підтримкою України

Росія відмовила у в'їзді співголови фракції Зелених Європарламенту. В інтерв'ю Deutsche Welle Ребекка Гармс розповіла подробиці інциденту і назвала його "великим розіграшем".

У Росії, судячи з усього, є свій "чорний список" політиків з Євросоюзу. На своєму досвіді це відчула Ребекка Гармс, співголова фракції Зелених у Європарламенті. У четвер, 25 вересня, її відмовили у праві перебування на території Росії. Депутатка прибула до Москви, щоб бути присутньою на процесі у справі української льотчиці Надії Савченко, яку звинувачують у вбивстві російських журналістів. Після повернення до Брюсселя Гармс дала інтерв'ю DW.

Deutsche Welle: Що трапилося із Вами 25 вересня у московському аеропорту?

Ребекка Гармс: Я не змогла пройти паспортний контроль - прикордонники не визнали мій дипломатичний паспорт як документ, достатній для в'їзду до країни. Тепер мені все це здається дипломатичним розіграшем. Спочатку мені сказали, що комп'ютер, за допомогою якого відбувається перевірка дипломатичних документів, не працює.

Потім мені заявили, що самого паспорта недостатньо, і що я повинна мати спеціальну акредитацію, щоб потрапити до Москви. Потім у мене почали вимагати інші документи. Дивувались, що я маю два різні паспорти - бельгійський, який спеціально видається депутатам Європарламенту, і німецький дипломатичний. Усе тривало дуже довго за участі великої кількості чиновників, до того ж усі розмови відбувались з великими перервами, оскільки виникали мовні проблеми.

В результаті минуло кілька годин, перш ніж один із чиновників чітко сказав мені: мовляв, пані Гармс, я заявляю, що ваше перебування у Росії небажане - "You are not desired in our country".

Співробітники аеропорту пред'явили Вам якісь документи, які би підтверджували, що Ви оголошені персоною нон грата?

Ні, жодного письмового обґрунтування мені не пред'явили, а тільки зобов'язали підписати папір, у якому мене поінформували про те, що моє перебування у Росії небажане і що мені заборонений в'їзд до країни. Там же було написано, що якщо я порушу цю заборону, мене розглядатимуть як особу, яка вчинила злочин за російськими законами.

Що, на Ваш погляд, є причиною заборони Вашого в'їзду до Росії?

Мені здається, що, перш за все, російська влада та російське правосуддя не зацікавлені у тому, щоб мені вдалось реалізувати мої плани. Разом з громадськими активістами та правозахисниками з Росії та Польщі я збиралась спостерігати за перебігом судового процесу над військовослужбовицею української армії Надією Савченко. Річ у тому, що в Росії не люблять, щоб за політично вмотивованими процесами хтось уважно слідкував.

Ще одна проблема, через яку, на мій погляд, мене учора не пустили до Москви, полягає у тому, що у Європейського Союзу та Росії на сьогодні різні точки зору на право України обирати свій шлях розвитку і право на самовизначення. І ще я думаю, що це мої регулярні виступи на підтримку України, а також моя манера називати речі своїми іменами, коли я кажу про те, що Росія грубо нехтує нормами міжнародного права та порушує наявні домовленості. Думаю, саме таку пряму точку зору у Росії не дуже хочуть чути.

Ви були здивовані, коли Вас не пустили до країни?

Якби я завчасно знала, що мене не пустять, я б не поїхала. Моя поїздка не була таємницею, про цей візит було наперед оголошено у прес-релізі. Я планувала зустрітись зі співробітниками "Меморіалу" та російськими адвокатами Савченко. Уся програма була відома. Співробітники мого бюро уточнили у російському посольстві, чи є мій дипломатичний паспорт дійсним для в'їзду до їхньої країни. Там ніхто ні про що не попередив.

Є інформація, що Москва підготувала список осіб, яким заборонений в'їзд до Росії. Ви про цей список знали?

Напередодні я мала поганий зв'язок, коли з аеропорту по мобільному телефону дзвонила у німецьке посольство та представництво ЄС у Москві. Однак я дізналася, що, ймовірно, під час мого перельоту до Москви була отримана інформація про існування так званого "чорного списку" європейських політиків. Я ще не встигла з'ясувати подробиці, однак у представництві ЄС у Москві мені підтвердили, що такий список існує. Щоправда, про інші імена, крім мого, мені нічого невідомо.

Чи можете Ви собі уявити, що росіяни вважають правильним оголошення заборони на в'їзд до Росії певним західним політикам? Адже Євросоюз уже давно запровадив аналогічні заборони для десятків російських політиків та бізнесменів....

Цілком можу собі це уявити. Однак я би не сказала, що у моєму випадку мова йде про якусь агресивну позицію чи політику щодо Росії й тепер мені доведеться за це відповідати, як це було у випадку з тими, кого внесли у "чорний список" ЄС. На цих осіб покладена відповідальність за анексію Криму. Або, наприклад, у санкційний список ЄС потрапили ті, хто несе відповідальність за підтримку сепаратистів на Сході України. Особисто у мене була думка, що особливо зараз, у цей надзвичайно важкий час, коли відносини між Росією, ЄС та Україною розпалені до межі, особливо важливо вести діалог, зберігати контакти якраз на рівні громадянського суспільства між представниками ЄС, Росії та України, щоб залишатись відкритими. І під час поїздки до Росії я хотіла підняти якраз цю тему.

Ви би хотіли знову поїхати до Росії?

Я не відношусь до тих людей, які намагаються головою пробивати стіни. Я ґрунтовно подумаю, перш ніж вирішу, на яких умовах знову поїду до Росії. Досвід з очікуванням у транзитному відсіку московського аеропорту не настільки чудовий, щоб мені захотілось його повторити. Я пригадувала там бідолаху Едварда Сноудена, якому довелося провести чимало часу в аналогічній ситуації. Однак я розмовлятиму з моїми російськими друзями, правозахисними організаціями та з представниками російської опозиції, а також з депутатами Держдуми, із якими я працюю у спільній комісії, про те, як нам тепер зустрічатись.

DW.DE

29.09.2014. Меркель: ЄС може переглянути енергетичну співпрацю з Росією

Німеччина та Європа можуть переглянути свої енергетичні відносини з Росією, якщо протистояння в Україні не припиниться, переконана Ангела Меркель.

Канцлерка Німеччини Ангела Меркель вважає, що Німеччина та Європа можуть переглянути енергетичну співпрацю з Росією в довгостроковій перспективі, якщо протистояння в Україні не вщухне. Про це вона заявила в понеділок, 29 вересня під час спільної прес-конференції з прем'єр-міністром Фінляндії Александером Стуббом у Берліні, повідомляє агентство AFP.

Меркель наголосила, що нині обидві сторони зацікавлені не розривати енергетичну співпрацю. "Майже всі європейські країни пов'язані з Росією через їхнє енергопостачання... Для

Німеччини ця залежність від російського газу становить 38 відсотків, для інших країн ця залежність сягає 100 відсотків", - зазначила канцлерка.

"Ми не ставимо за мету повністю позбутися цієї залежності", - додала вона. Водночас Меркель наголосила, що якщо порушення базових принципів триватиме, ЄС може подумати про зміни в енергетичній співпраці в середньо- та довгостроковій перспективі.

ЄС отримує з Росії близько 30 відсотків газу, причому близько половини поставок транспортується через територію України, зазначає Reuters.

DW.DE

02.10.2014. Меркель у телефонній розмові закликала Путіна втихомирити сепаратистів на Донбасі

У ході телефонної розмови канцлерка Німеччини Ангела Меркель закликала президента Росії Володимира Путіна вплинути на проросійських бойовиків, що воюють на Донбасі.

Канцлерка Німеччини Ангела Меркель закликала президента Росії Володимира Путіна застосувати свої важелі впливу, аби втихомирити проросійських бойовиків на сході України. У середу ввечері, 1 жовтня, глава німецького уряду та кремлівський лідер провели телефонну розмову.

Співрозмовники висловили своє занепокоєння щоденним проявом насильства в регіоні, повідомляє інформаційне агентство драз посиленням на прес-службу німецького уряду. З огляду на таку ситуацію Меркель наголосила на відповідальності Росії вплинути на проросійських сепаратистів. Перемир'я, про яке сторони домовились чотири тижні тому, необхідно нарешті дотримуватися у повній мірі, заявила вона.

Меркель також вказала Путіну на необхідність забезпечити надійний контроль на кордоні з Україною. При цьому вона звернула увагу на особливе значення Організації з безпеки й співробітництва (ОБСЄ) в цьому процесі. За словами Меркель, Німеччина й надалі підтримуватиме місію ОБСЄ. На її думку, ця місія може відіграти важливу роль і під час проведення місцевих виборів у Донецькій та Луганській областях, цитує дранімецьку канцлерку.

На офіційному сайті президента Росії Володимира Путіна про зміст розмови повідомили так: "Підкреслена важливість суворого дотримання Мінських домовленостей, передусім щодо припинення вогню, відведення важкого озброєння сторін, забезпечення ефективного моніторингу обстановки з боку ОБСЄ", - зазначається у повідомленні на офіційному сайті Кремля.

Ситуація на сході України в останні дні знову загострилась. 1 жовтня в Донецьку поруч з однією школою розірвався снаряд. Крім того, ще один снаряд влучив у маршрутне таксі. Внаслідок обстрілу житлового району міста загинуло десятеро осіб.

DW.DE

02.10.2014. Депутат Бундестагу: Членство в ЄС і НАТО захищає від агресії Путіна

Незважаючи на фактор економічної залежності від Росії, говорити про "путінізацію" Румунії, Болгарії чи Угорщини не можна, каже в інтерв'ю DW німецький політик Гюнтер Крихбаум.

DW: Як Ви оцінюєте розвиток подій в Угорщині, Румунії та Болгарії – зокрема, на тлі кризи в Україні? Критики попереджають про "путінізацію" цих країн, а також про відхилення їхнього зовнішньополітичного курсу в напрямку Сходу. Чи дійсно зростаючий вплив Росії викликає там подібні процеси?

Гюнтер Крихбаум: По-перше, ми маємо прояснити, що ми маємо на увазі, коли говоримо про "путінізацію". Якщо ми маємо на увазі зростаючий вплив Росії на внутрішньо- та зовнішньополітичні рішення деяких країн-членів ЄС, то я цього не бачу. Навпаки, всі 28 членів ЄС підтримали поступове посилення санкцій проти Росії. У Румунії, наприклад, застереження щодо Москви і панслов'янських фантазій є традиційно дуже великими. Адже ця країна має спід боком провоковане Росією вогнище конфлікту у вигляді Придністров'я. Після анексії Криму змінилася загальна архітектура безпеки в регіоні. Отже, Путін в жодному разі не може тут сподіватися на підтримку або навіть співчуття. Крім того, країни Центральної і Східної Європи дуже чітко бачать, що членство в ЄС і НАТО захищає їх від агресії Путіна. Якби Україна була членом ЄС чи НАТО, Росія, ймовірно, не наважилася б анексувати Крим, порушуючи норми міжнародного права. Жоден із членів ЄС і НАТО з Центральної і Східної Європи не прагне знову належати до країн Варшавського договору.

Варшавський договір – це історія. Але є фактор економічної залежності, який впливає на політику цих держав.

Звичайно, окремі держави-члени ЄС різною мірою економічно пов'язані з Росією. Зокрема, деякі країни досі на 100 відсотків залежать від поставок російських енергоносіїв. Ми, звичайно, повинні враховувати це і допомогти їм зменшити цю залежність. З іншого боку, якщо прем'єр-

міністр Угорщини через тісні економічні зв'язки своєї країни з Росією публічно піддає сумніву сенс і необхідність санкцій, які він сам же й підтримував на засіданні Європейської Ради, то це, безумовно, представляє внутрішню згуртованість ЄС в цьому питанні в не дуже гарному світлі. Утім, якщо, говорячи про "путінізацію", Ви маєте на увазі сумнівні внутрішньополітичні тенденції в окремих державах-членах ЄС, то я вважаю цей термін невдалим. Жодного президента чи главу уряду Румунії, Болгарії чи Угорщини не можна порівняти з Путіним, його жагою до влади та авторитарним правлінням. Незважаючи на деякі недоліки, всі вони прийшли до влади шляхом демократичних виборів. Тим не менш, я не хочу заперечувати, що деякі процеси в цих країнах викликають стурбованість.

Про які процеси йдеться, приміром, якщо взяти Румунію?

Тут, наприклад, два роки тому вдалося запобігти конституційному перевороту, причому лише завдяки масованому втручанням Єврокомісії. Або візьмемо план скасувати на 45 днів заборону для комунальних чиновників на можливість зміни своєї партійної приналежності. Звичайно, це не випадково відбувається незадовго до президентських виборів і явно робиться для того, аби уможливити вплив чиновників на голосування.

Як виглядає ситуація в Болгарії?

Там кілька місяців відбувались протести перед достроковими парламентськими виборами. Приводом для цього була не лише погана економічна ситуація, але й передусім нестримна роздача державних посад некомпетентним прибічникам уряду. Така поведінка загрожує демократії, тому що громадяни втрачають довіру до держави і це гратиме на руку популістам.

Що Ви могли б сказати про Угорщину - останню країну трійці тих, кого піддають критиці?

Особливо в Німеччині Угорщина перебуває в центрі критики. Однак багато з того, що критикують, треба розглядати з різних боків. Якщо в Угорщині, приміром, 45 відсотками голосів на виборах досягається більшість у дві третини в парламенті, то це критикують. Та коли у Великобританії через специфіку виборчого законодавства, яке передбачає обрання депутатів у мажоритарних округах, багато голосів просто не враховуються, у відповідь ніхто не висловлює сумнівів в бік тамашної демократії. Тому ми повинні остерігатися помилкових рефлексій.

Тим не менш, я бачу в Угорщині тривожні тенденції. Візьмемо, приміром, новий закон про засоби масової інформації. Єврокомісії раніше вже вдалося запобігти спробі піддати медіа більшому контролю. Та тепер з'являється новий закон, який є спробою досягнення цих початкових цілей за допомогою інших засобів. Мабуть, у Будапешті багато діячів насправді не зрозуміли, чому Єврокомісія тоді втрутилася, або вони не сприймають її серйозно.

У всіх трьох країнах для мене важливо одне: захист меншості більшістю є основним компонентом будь-якої демократії. Меншість повинна мати рівні шанси, аби знову стати більшістю на наступних виборах. Кожна чинна парламентська більшість має усвідомлювати цю відповідальність.

Регулярний моніторинг розвитку демократії всередині ЄС

Що може або має зробити ЄС, аби зупинити антидемократичні тенденції?

Усі ці процеси, звісно, є значним викликом для ЄС. Це питання того, чи можна нам вірити - чи ми тільки проповідуємо європейські цінності свободи, демократії та верховенства права назовні, чи ставимося до них серйозно й усередині ЄС та живемо ними. Адже згідно з Лісабонською угодою громадяни країни-члена ЄС одночасно стають громадянами Євросоюзу, які мають рівні права. Тому нам не може бути байдуже, якщо, наприклад, обмежується свобода преси або урізаються демократичні права обраних парламентів.

Тому правильно, що колишній міністр закордонних справ Німеччини Гідо Вестервелле започаткував разом з іншими міністрами закордонних справ ЄС так звану ініціативу з верховенства права. Було розроблено простий спосіб для забезпечення дотримання основоположних європейських цінностей в країнах-членах ЄС. Водночас я не заперечую, що ми тут вимушені певним чином сісти на шпигат, адже члени ЄС є суверенними державами, які мають широку свободу дій щодо реалізації внутрішньої політики.

Мені б хотілося бачити щось на кшталт регулярного моніторингу розвитку демократії та основних прав людини в усіх країнах-членах ЄС. Він міг би функціонувати так само, як барометр юстиції Єврокомісії або європейський семестр (шестимісячний процес консультацій на основі доповіді Єврокомісії та визначення основних економічних проблем і задач ЄС - Ред.). Такий моніторинг могло б проводити Агентство ЄС з основних прав людини у Відні за дорученням Єврокомісії.

DW.DE

УКРАЇНА – НАТО**АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ*****ВІДМОВА АДМІНІСТРАЦІЇ ОБАМИ НАДАТИ УКРАЇНІ СТАТУС ОСОБЛИВОГО СОЮЗНИКА ПОЗА НАТО НЕ ЗНИМАЄ З ПОВІСТКИ ДНЯ ПИТАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ГОТУВАТИСЯ ДО ЧЛЕНСТВА В АЛЬЯНСІ***

Робочий візит Петра Порошенка до Вашингтону 18 вересня 2014 р. остаточно вніс ясність щодо можливих обсягів підтримки, на яку може розраховувати Україна з боку США та НАТО за часів Адміністрації Барака Обами. **Попри безпрецедентний для українського Президента рівень прийому та овації, влаштовані Петру Порошенку під час його виступу в Конгресі, Україні так і не надали статусу особливого союзника США поза НАТО.** В інтерв'ю CNN Петро Порошенко пояснив це так: «Барак Обама сказав "ні", оскільки в України вже є особливий статус на рівні стратегічного партнерства між США та Україною. Рівень цієї співпраці у галузі безпеки та оборони значно вищий, ніж просто статус особливого союзника поза НАТО, який, приміром, був наданий Аргентині»⁵.

Слід відзначити, що 18 вересня **Комітет із зовнішніх справ Сенату США схвалив законопроект про надання Україні статусу союзника без отримання Україною членства в НАТО**, а також надання озброєння на \$350 млн. Навряд чи в Комітеті Сенату гірше розуміються на значенні союзницьких статусів, ніж в Адміністрації Обами, **а отже відмова Україні – це лише продовження тієї зовнішньої політики, яку вже шість років веде Б.Обама**, і яка дозволила Росії поставити світ на межу третьої світової війни. Свою недалекоглядність Президент США підтвердив в інтерв'ю телеканалу CBS 28 вересня, коментуючи можливість російської агресії проти країн Балтії: «Я не вважаю, що дійде до збройного протистояння між Росією та НАТО»⁶. Така позиція Б.Обами не додає спокою партнерам США, і **в інтерв'ю Washington Post Президент Литви Даля Грібаускайте прямо заявила, що 5-та Стаття Статуту НАТО «не зупинить Путіна в його планах, якщо він не побачить реальних дій європейських і світових лідерів»**. Далі по тексту Д.Грібаускайте уточнила, що хотіла би, щоб Барак Обама «виявив лідерські

⁵ President of Ukraine tells CNN's Wolf Blitzer that U.S. has refused Ukraine's request for weapons. - <http://cnnpressroom.blogs.cnn.com/2014/09/18/president-of-ukraine-tells-cnns-wolf-blitzer-that-u-s-has-refused-ukraines-request-for-weapons>.

⁶ Обама: Я не вважаю, що можлива війна НАТО з Росією. - <http://www.pravda.com.ua/news/2014/09/29/7039180>.

якості по українському питанню», бо сьогодні «ми бачимо, що з якихось причин ми продаємо незалежні держави».⁷

Під час виступу в Конгресі США П.Порошенко закликав надати Україні допомогу як нелетальною, так і летальною зброєю, слушно зауваживши що «не можна виграти війну з простирадлами». Однак, судячи із відповіді П.Порошенка на запитання українських журналістів, **переконати свого американського колегу йому так і не вдалося**: «Коли я повернувся, я почув перше питання: "Так ви все-таки привезли смертельну зброю". Друзі мої, запевняю вас, нам не потрібна смертельна зброя».⁸

Слід відзначити, однак, що **значна частина відповідальності за таке становище лежить на самій Україні, яка, попри заяви вищого керівництва і рішення РНБО, досі не проголосувала в парламенті відмову від позаблокового статусу**. Про офіційне декларування намірів вступити до НАТО навіть не йдеться – нібито через небажання загострювати відносини із Росією, хоча остання вже й так півроку веде війну проти України. Навпаки, **декларування намірів України стати членом НАТО знизило би ризики, адже автоматично зробило би Альянс політично відповідальним за долю України**. Тоді навіть Бараку Обамі було би важко пояснити своїм громадянам, чому він відмовляє в зброї для захисту союзнику США і НАТО.

Офіційний Київ також відповідальний за ще одну вагому причину небажання країн Заходу надавати Україні допомогу озброєнням – нераціональне використання власних ресурсів і масову втрату зброї під час неорганізованих відступів. Важко переконувати США та країни Європи надавати зброю країні, в якій десятки власних танків стоять на заводському складі, волонтери змушені на пожертви викуповувати бронетехніку для АТО у державних підприємств, на рахунках Міноборони лежать мільярди не освоєних коштів, а надані американцями сухі пайки продаються в Інтернеті. Не секрет, що в спадок від В.Януковича **Україна отримала корумповані силові структури, нашіпговані російськими агентами, але це не знімає з нової влади відповідальності за негайне наведення порядку у цій галузі**.

Враховуючи наведене, **не можна применшувати важливості запланованої військової допомоги США на близько \$350 млн.**, у т.ч. обладнання для контролю кордону, транспорт, тепловізори, прилади нічного бачення, патрульні човни, радары, обмундирування, а також допомогу радниками з антитерористичних операцій і навчання українських військовослужбовців. Держави-члени НАТО – Німеччина, Латвія, Литва, Польща, Словаччина надають медичну допомогу українським бійцям, постраждалим в ході АТО; готовність надавати таку допомогу також висловили США, Греція, Естонія, Словенія, Угорщина, Чехія. Польща заявила про готовність продати Україні безпілотники.

Важливим кроком є підписання 19 вересня 2014 р. у Варшаві угоди про **створення Литовсько-польсько-української бригади**, переговори щодо якої вели ще з 2007 р. За угодою, підписаною міністрами оборони трьох держав, загальна чисельність бригади складатиме до 4500 військовослужбовців зі штатною зброєю та технікою, центральний штаб бригади буде в м.Люблині. Від України в ЛИТПОЛУКРБРИГ буде направлено 545 військовослужбовців (батальйон ВДВ і підрозділи забезпечення), від Польщі – 3000-3800, від Литви –

⁷ Lithuania's president: 'Russia is terrorizing its neighbors and using terrorist methods'. -

http://www.washingtonpost.com/opinions/lithuanias-president-russia-is-terrorizing-its-neighbors-and-using-terrorist-methods/2014/09/24/eb32b9fc-4410-11e4-b47c-f5889e061e5f_story.html.

⁸ Порошенко: Нам не потрібна смертельна зброя. - <http://www.pravda.com.ua/news/2014/09/25/7038917>.

150-350 військових. Передбачається, що до бригади можуть приєднатися й інші держави.

Наразі українська влада намагається максимально використовувати те обмежене «вікно» можливостей, яке вона має, враховуючи позаблоковий статус держави. Та було би значно ефективніше співпрацювати через «двері», які, як не втомлюються повторювати керівники НАТО, для України відчинені. Тим більше, що всі останні соціологічні дослідження свідчать, що більшість громадян України підтримують вступ до НАТО: у вересні 2014 р. 52% опитаних «GfK Ukraine» заявили, що на референдумі проголосували би «за» вступ України до НАТО, і лише 15% проголосували би «проти».⁹ За таких умов зволікання із скасуванням позаблокового статусу вже є порушенням волі українського народу.

Україні потрібно швидкими темпами реформувати збройні сили у відповідності до стандартів НАТО – у цьому Альянс готовий допомогти навіть при нинішній Адміністрації Президента США. Потрібно також активізувати роботу із Республіканською та Демократичною партіями США, щоб за два роки на президентських виборах у цій країні обидва кандидати на посаду в Білому домі підтримували надання Україні членства в Альянсі.

ЄВРОАТЛАНТИЧНИЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ

19.09.2014. Черговий крок до армії за стандартами НАТО: у Варшаві підписано угоду про створення ЛИТПОЛУКРБРИГ

У контексті виконання рішень саміту Комісії Україна-НАТО в Уельсі 4 вересня ц.р. щодо досягнення максимальної взаємосумісності між збройними силами України та НАТО 19 вересня ц.р. у Варшаві було підписано угоду про створення Литовсько-польсько-української бригади.

Угоду підписано Міністром оборони України В.Гелетеєм та польським і литовським колегами у Президентському палаці в Варшаві.

Центральний штаб новоутвореного спільного військового формування буде розташований у Люблині.

Загальна чисельність бригади складатиме до 4500 військовослужбовців зі штатною зброєю та військовою технікою. Від Збройних Сил України до складу ЛИТПОЛУКРБРИГ включено батальйон ВДВ, підрозділи бойового та всебічного забезпечення, а також офіцери до штабу спільної бригади.

Участь військовослужбовців та підрозділів Збройних Сил України у ЛИТПОЛУКРБРИГ дозволить підвищити рівень оперативних спроможностей, взаємосумісності та бойової готовності визначеного комплексу сил та засобів Збройних Сил України через залучення до проведення спільних заходів з підготовки штабів, тренувань та навчань, а також сприятиме поширенню та впровадженню у загальну систему підготовки Збройних Сил України сучасних стандартів із планування, забезпечення та застосування військ.

Довідково: створення українсько-польсько-литовської бригади було розпочато в 2007 році з метою реагування на кризові ситуації, зміцнення регіонального військового співробітництва та участі у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки під егідою ООН, ЄС та НАТО на основі мандату Ради Безпеки ООН.

Місія України при НАТО

19.09.2014. НАТО продовжує надавати допомогу в лікуванні військовослужбовців України, поранених у ході антитерористичної операції

На запит України держави-члени Північноатлантичного альянсу продовжують надавати медичну допомогу постраждалим в ході антитерористичної операції у Донецькій та Луганській областях нашої держави.

Мова йде про лікування військовослужбовців Збройних сил, Національної гвардії та Служби безпеки України, які отримали тяжкі поранення в ході АТО, потребують складного медичного втручання та тривалої реабілітації. В першу чергу мова йде про ті випадки лікування, де можливості медичних закладів України обмежені чи недостатні.

⁹ Більше половини ймовірних виборців за вступ України до НАТО та проти миру на умовах передачі територій під контроль Росії. - <http://www.gfk.com/ua/news-and-events/press-room/press-releases/pages/politics-290914.aspx>.

На сьогодні у Німеччині, Латвії, Литві, Польщі, Словаччині та Ізраїлі пройшли лікування та продовжують лікуватися 35 військовослужбовців ЗСУ, 17 військовослужбовців СБУ, 5 військовослужбовців Нацгвардії України та 1 військовослужбовець внутрішніх військ МВС України.

Окрім цього, низка країн Альянсу, а саме Греція, Угорщина, Чехія, Польща, Естонія, США та Словенія, повідомили про готовність забезпечити реабілітацію українських військовослужбовців у національних медичних закладах.

Україна вдячна Урядам зазначених країн-членів НАТО, які відгукнулися на звернення по допомогу.

Місія України при НАТО

19.09.2014. Підписано Угоди щодо створення спільної литовсько-польсько-української бригади

Сьогодні, 19 вересня, у Варшаві відбулася церемонія підписання Угоди між Кабінетом Міністрів України та урядами Литви і Польщі про створення спільної литовсько-польсько-української бригади. Історичний документ Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей, Міністр національної оборони Республіки Польща Томаш Семоняк та Міністр охорони краю Литовської Республіки Юозас Олекас підписали у присутності Президента Польщі Броніслава Коморовського.

— Створення спільної литовсько-польсько-української бригади є елементом домовленостей країн НАТО з модернізації української армії, — зазначив президент Польщі Броніслав Коморовський. — Підписання цієї угоди є частиною плану, який обговорювався на саміті НАТО в Ньюпорті, де були прийняті рішення про підтримку України, — зазначив Броніслав Коморовський перед церемонією підписання Угоди про створення спільної бригади.

За його словами, бригада буде частиною системи миротворчих контингентів, а також способом передачі досвіду, знань і умінь не тільки між трьома країнами-учасниками, а й буде сприяти взаємодії української армії зі збройними силами світу.

Броніслав Коморовський додав також, що Польща взяла на себе зобов'язання сприяти процесу модернізації української армії.

— Я переконаний, що сукупність всіх цих дій призведе до здатності української армії ефективно співпрацювати з арміями світу, а також процесу модернізації Збройних Сил України, яка вкрай необхідна в зв'язку з існуючою загрозою з боку агресивно налаштованого сусіда, — підкреслив президент Польщі Броніслав Коморовський.

Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей зазначив, що створення бригади є елементом ефективної співпраці, дружби і єднання польської, литовської та української армії перед викликами сьогодення.

— Це приклад реальної і ефективної взаємодії в умовах нових викликів і новий елемент загальноєвропейської безпеки, — підкреслив генерал-полковник Валерій Гелетей.

В рамках візиту до Польщі Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей також провів переговори з главою польського оборонного відомства Томашем Семоняком у складі делегацій, в ході яких обговорювалися питання пов'язані з поточною ситуацією в Україні, формуванням спільного військового підрозділу «ЛитПолУкрбриг», а також надання допомоги нашій державі.

Довідка. Історія створення спільної литовсько-польсько-української бригади.

Робота зі створення спільного литовсько-польсько-українського підрозділу розпочалась у 2007 році, коли керівниками військових відомств України, Республіки Польща та Литовської Республіки було підписано Лист намірів щодо створення литовсько-польсько-українського миротворчого батальйону.

У 2009 році за результатами міжурядових переговорів польська сторона виступила з ініціативою щодо посилення формату співробітництва та запропонувала сформувати литовсько-польсько-українську бригаду.

16 листопада 2009 року у Брюсселі керівниками оборонних відомств Литовської Республіки, Республіки Польща та України було підписано Лист намірів стосовно створення спільної литовсько-польсько-української бригади (ЛИТПОЛУКРБРИГ).

Міжвідомче узгодження проекту Угоди між урядами трьох країн про створення спільної військової частини закінчилося в березні 2014 року. 9 вересня 2014 року Кабінет Міністрів України доручив Міністру оборони України генерал-полковнику Валерію Гелетею завершити переговори і підписати документ.

Мета створення ЛИТПОЛУКРБРИГ.

1. Підвищення рівня взаємної довіри та співпраці між країнами, а також покращення безпекової ситуації в регіоні.

2. Зміцнення військової співпраці між державами, з метою опанування передовими оперативними стандартами підготовки військ та досягнення оперативної взаємосумісності.

3. Залучення визначеного комплексу сил та засобів Збройних Сил України до спільних заходів з підготовки штабів, тренувань, навчань для підвищення рівня оперативних спроможностей з метою виконання завдань за призначенням.

4. Поширення та впровадження сучасних підходів (стандартів) із планування, забезпечення та застосування військ (сил) у загальну систему підготовки Збройних Сил України.

5. Забезпечення національного внеску до багатонаціональних військових формувань високого рівня готовності (Резервні угоди ООН, Бойові тактичні групи ЄС, Сили реагування НАТО), а також міжнародних операцій з підтримання миру і безпеки під егідою ООН, ЄС, НАТО та інших міжнародних організацій у сфері безпеки на основі мандату Ради Безпеки ООН та у разі схвалення Парламентами країн-учасників.

Загальні положення.

Бригада (її елементи) братиме участь у міжнародних операціях на основі мандату Ради безпеки ООН.

Участь Бригади (її елементів) в операціях відбуватиметься виключно на підставі одноголосного рішення відповідних уповноважених органів державної влади України, Литовської Республіки та Республіки Польща.

Бригада залишається відкритою для приєднання інших держав.

Командування Бригади разом з підрозділами його забезпечення розташовуватиметься на території Республіки Польща.

До активації Бригади національні компоненти залишатимуться в складі збройних сил своїх держав.

Сайт Міністерства оборони

19.09.2014. НАТО чи ніхто: на кого слід покладатися українській армії

Україна повинна буде сама дбати про свою безпеку, а НАТО - всебічно цьому сприятиме, заявив генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен у європейському Карнегі-центрі.

Ці слова прозвучали за кілька днів після заяви прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка, який сказав, що членство в Північноатлантичному альянсі - єдина можливість для Києва відчутти себе в безпеці.

"У короткостроковій перспективі НАТО не готовий прийняти Україну, але, як сказано в Біблії, якщо стукати в двері - вони відкриваються. І ми вирішили стукати", - сказав прем'єр.

Але, за словами генсека Альянсу, в Брюсселі архітектуру світової безпеки бачать інакше - і поки що готові лише всіляко допомагати партнерам у розбудові власних збройних сил, щоб ті могли самостійно справлятися з загрозами.

"Ми повинні розвивати можливості нашої допомоги партнерам у будівництві їх власних збройних сил. Якщо ми підготуємо їхні сили, щоб вони забезпечували безпеку на своїй території, нам не потрібно будуть власні війська у великих кількостях. Ми повинні робити ще більше для того, щоб допомогти партнерам самим захищати себе, знаходити для цього нові можливості, запобігати кризам до того, як вони виникають", - сказав пан Расмуссен.

Україна упродовж кількох років готувала масштабну військову реформу, але її реалізації завадило загострення на сході країни.

Як зазначають військові експерти, до конфлікту армія виявилася не готова, і збройні сили довелося відновлювати в терміновому порядку.

Виклики і загрози

У Києві, а тепер вже і в НАТО, бої на Донбасі називають конфліктом України з Росією. У своїй промові пан Расмуссен говорив про "агресію Росії проти України". Генсек також назвав дії Росії одним із головних викликів НАТО.

За словами глави правління українського Центру прикладних політичних досліджень Володимира Фесенка, в ході подальшої військової реформи, швидше за все, розроблять нову українську доктрину, в якій головною небезпекою можуть назвати агресію з боку Росії.

Про це ж ВВС розповів і інший експерт - Володимир Гулим із Центру дослідження проблем регіонального і міжнародного співробітництва.

"На жаль, Україна зіткнулася з неприкритою загрозою з боку Росії. Може, це і витало в повітрі, але про це відкрито не говорили. Але, на жаль, зараз така ситуація, швидше за все, буде відбита [в новій доктрині]", - сказав він.

Але чи зможе альянс допомогти Україні створити збройні сили, які відповідають такій доктрині?

Невдачі на фронті

Зараз українська армія явно не може впоратися з сепаратистами, на боці яких воюють, за словами Києва, цілі військові частини з Росії.

Саме з цим фактом багато українських силовиків пов'язують успіхи сепаратистів, які, за словами українських військових, отримали з Росії важке озброєння.

Але критикують і командування операції на Сході.

Як розповів ВВС російський військовий журналіст Аркадій Бабченко, який працював у зоні конфлікту, а в 1990-х як військовослужбовець брав участь в обох чеченських війнах, командування українською армією часто повторює російські помилки на Північному Кавказі.

Так, спроба штурмувати Іловайськ нагадала оглядачу штурм Грозного 31 грудня 1994 року, який вели погано підготовані і недостатні сили.

"Такі операції - зі встановлення контролю над містами - силами одного неповного полку не проводять, вони не призводять ні до чого, крім втрат", - сказав він про спробу взяти Іловайськ.

Невдоволення командуванням

Нову українську владу часто критикують за невміння організувати ефективну роботу силових відомств.

"Потрібні гарячкові, негайні дії з реформування армії, з підвищення боєздатності військових частин. Дії з реформи держави, з реформи економіки", - пише на своїй сторінці у Facebook відомий український журналіст Юрій Бутусов, який активно висвітлював події під Іловайськом.

Комбат Семен Семенченко також зажадав розслідувати цей інцидент, і розкритикував ситуацію в силових відомствах України.

Пан Семенченко не виключає, що причиною невдач української армії в цьому районі могла стати зрада. Правда, говорячи про це в інтерв'ю Громадському ТБ він не уточнив, кого саме має на увазі, сказавши про необхідність провести розслідування.

Про існування таких настроїв в українському суспільстві розповів ВВС і Володимир Фесенко.

"В Україні все це пояснюють помилками, але є багато підозр і у зраді окремих керівників генерального штабу і військових начальників", - сказав експерт.

Щоправда, не можна забувати і про те, що перед позачерговими виборами військові невдачі стали серйозним політичним питанням, аргументом в боротьбі за владу, додає політолог.

"Вимоги зміни військового керівництва звучать на різних рівнях, критики багато у Верховній Раді", - каже він.

На думку пана Фесенка, в Україні найближчим часом можливі серйозні перестановки серед вищого військового керівництва.

Техніка

Військовий експерт в області бронетехніки Андрій Тарасенко сказав ВВС, що армія втратила у боях дуже багато техніки - значною мірою через те, що в пострадянські часи надто мало уваги приділяли її зберіганню і підтриманню боєздатності.

Але, за його словами, якщо підтримка з боку НАТО означатиме постачання військової техніки, це, як не парадоксально, тільки ускладнить становище армії.

"Постачати озброєння - це як кинути потопельнику замість круга чавунну гирю. Це озброєння тільки втопить економіку. Навчання персоналу, підготовка, обслуговування - Україна не зможе це витягнути", - сказав він.

За словами Андрія Тарасенка, найкраще було б отримати від НАТО окремі комплектуючі, наприклад тепловізори для танків чи певні види озброєнь на кшталт протитанкових комплексів чи безпілотників.

Що ж до бронетехніки, то Україна, за словами експерта, здатна сама забезпечити себе і танками, і БТР, яких багато на різних армійських базах. Ця техніка у більшості випадків потребує капітального ремонту, але потужності для цього є, каже пан Тарасенко.

По-перше, в Харкові розташований один із трьох найбільших радянських центрів танкобудування - Завод імені Малишева (два інших - в російських Омську і Нижньому Тагілі).

По-друге, за словами експерта, "в Україні велика кількість ремонтних заводів, які, за наявності грошей і замовлень, змогли би в короткі терміни забезпечити армію танками".

Контрактники, призовники, партизани

Рік тому Україна планувала остаточно відмовитися від призову і створити невелику і мобільну професійну армію.

Але при цьому у перехідний період, який деякі експерти визначали в п'ять років, країна лишилась би з армією без високої боєздатності.

Тепер питання про комплектування майбутніх збройних сил, як відзначають експерти, зависло в повітрі. За словами пана Фесенка, на офіційному рівні така дискусія не ведеться, але неофіційно про це говорять багато хто з високопосадовців.

Україна поки офіційно не відмовилася від ідеї професійної армії. Але, за словами Володимира Гулима, "нинішня ситуація свідчить, що маленька, але боєздатна армія не здатна повністю забезпечити боєздатність країни".

Крім того, набагато актуальнішою проблемою зараз є мобілізація, а тому багато хто виступає за збереження призову, принаймні частково.

Нарешті, чимало прихильників і у ідеї створити в країні збройне ополчення на постійній основі, тим більше, що батальйони добровольців вже беруть участь у боях нарівні з армією.

Щоправда, експерти відзначають і те, що ці формування можуть створити певні проблеми.

"Вони напівавтономні, вони вельми анархічні, вони - носії того, що в часи Громадянської війни називалося партизанщиною", - сказав пан Фесенко. За його словами, інтегрувати ці частини в структуру армії - непросте завдання.

Але у ідеї збройного ополчення є чимало прихильників, зокрема і у владі.

Наприкінці серпня спікер інформцентру РНБО Андрій Лисенко в ефірі каналу ICTV оголосив, що генштаб створює в Україні справжні партизанські загони.

За його словами, вже визначені командири таких загонів, і вони знають людей, які їм підпорядковуються.

Чи потрібен Україні альянс?

Хоча прем'єр-міністр Яценюк і назвав членство в НАТО єдиною можливістю гарантувати безпеку країни, в Україні далеко не всі поділяють таку точку зору.

Країна поки ще формально зберігає свій позаблоковий статус, але українські військові беруть участь у різних навчаннях з країнами альянсу. Останні з них - "Швидкий тризуб 2014" - почалися 15 вересня.

Український керівник навчань полковник Олександр Сивак, виступаючи на урочистій церемонії відкриття, відкрито заявив, що Україна чекає на військову допомогу для боротьби з Росією.

"Наша держава сьогодні протистоїть агресору, який має одну з найпотужніших армій світу і озброєний ядерною зброєю. Для того, щоб вистояти на передовій лінії оборони демократичних цінностей, нам важливо відчувати всебічну підтримку міжнародних партнерів", - сказав він.

Але українські експерти, до яких звернулася Російська служба Бі-бі-сі, досить стримано ставляться до ідеї співпраці з НАТО.

"Побудова системи безпеки більше буде залежати від політичної волі українського керівництва, ніж від зовнішніх партнерів. Ми бачимо, що в кожного є свої інтереси, свої партнери і ніхто не хоче поступатися заради третьої країни. Ці розмови, на мою думку, ведуться радше для досягнення пропагандистських цілей", - сказав Володимир Гулим.

"Де НАТО може допомогти, це в справі модернізації української армії ... Переозброєння української армії стає нагальною проблемою, і це, напевно, буде робитися не відразу і за допомогою окремих членів НАТО. Швидше за все - на двосторонній основі", - вважає Володимир Фесенко.

А Андрій Тарасенко каже, що навіть і таке співробітництво не буде великомасштабним, оскільки по-перше, перевчити фахівців на техніку інших стандартів і створити нову інфраструктуру буде досить дорого, а по-друге, на його думку, НАТО не захоче відкрито озброювати Україну для боротьби з Росією.

"Сумніваюся, що Україні варто розраховувати на когось, крім себе", - сказав він ВВС.

BBC Україна

21.09.2014. Генерал НАТО: перемир'я в Україні "лише на словах"

Головнокомандувач сил НАТО у Європі Філіп Брідлав не вірить у припинення вогню на Донбасі

Ситуацію на українсько-російському кордоні все ще не можна назвати нормальною, хоча обидві сторони говорять про перемир'я, заявив командувач військами НАТО в Європі Філіп Брідлав.

НАТО планує розширяти свою інфраструктуру у балтійських країнах.

Російські війська біля кордону України

"Я б назвав це перемир'ям на словах. Російські війська як і раніше знаходяться на території України. Звісно, більша частина солдатів повернулася у Росію. Але вони повернулися не додому, а у прикордонну зону з російського боку. Це значить, що вони у будь-який момент, якщо він знадобиться, Росія зможе знову повернутися до воєнної агресії в Україні", - заявив Філіп Брідлав після засідання Військового комітету НАТО у Вільнюсі.

За словами генерала, НАТО не має точної інформації про кількість російських військовослужбовців, які зараз перебувають біля кордону з Україною.

"Але ми помічаємо постійний рух з російського боку військової техніки, яка використовується сепаратистами. Російсько-український кордон все ще "дірявий", - відзначив Філіп Брідлав.

Російська влада заперечує перебування своїх військ на території Донбасу та звинувачують український уряд у "масовому порушенні Європейської конвенції про права людини".

Глава сил НАТО у Європі також висловив занепокоєння щодо мілітаризації анексованого РФ Криму.

"Ми бачимо, що там дислокуються все нові сили, які можуть суттєво впливати на безпеку всього регіону Чорного моря", - вважає генерал.

Засідання командування НАТО у Литві

На засіданні Військового комітету НАТО, який проходив у литовській столиці, обговорювали план дій Північноатлантичного альянсу щодо створення сил швидкого реагування.

Один з сухопутних батальйонів буде розміщуватися у Литві, на колишній радянській базі у Руклі. Литовські військовослужбовці сподіваються, що найближчим часом почнеться створення нової військової бази НАТО поряд з Вільнюсом.

За словами головнокомандувача литовської армії Йонаса Вітаутаса Жукаса, спрямувати своїх солдатів на службу у Литву хочуть три країни Альянсу: Німеччина, Бельгія та Угорщина. Вже скоро вони пришлють представників своїх сухопутних військ на навчання, які проходять у Литві.

"Таким чином у Литві буде гарантована ротація додаткових сил НАТО", - заявив Вітаутас Жукас.

Він додав, що авіабаза НАТО у Зокняй, де діє місія повітряної поліції Альянсу, невдовзі "розширить свою інфраструктуру".

У Литві вже дислоковано біля 150 американських військовослужбовців. У п'ятницю Вітаутас Жукас повідомив, що американці будуть знаходитися у країні "стільки часу, скільки знадобиться".

Контингент американських солдатів діє по принципу ротації у Литві та інших країнах Балтії, а також Польщі, з квітня 2014 року. Загалом США доправили у ці країни біля 600 піхотинців. Так НАТО відреагувало на зміну безпекової ситуації у регіоні після анексії Криму Росією.

У Литві засідання військового комітету НАТО пройшло вдруге за історію країни. Востаннє це сталося 10 років тому, коли Литва стала членом Північноатлантичного альянсу.

BBC Україна

24.09.2014. Новий глава НАТО: Ситуація в Україні стане пріоритетною після мого вступу на посаду

В інтерв'ю Норвезькому телеграфному бюро Йенс Столтенберг, який 1 жовтня офіційний займе пост Генерального секретаря НАТО, змінивши Андерса Фог Расмуссена, заявив, що продовження співробітництва з Росією «як було зазвичай» не є варіантом для НАТО: «Саме Росія прийняла рішення зайняти більш агресивну позицію. Це означає, що наші попередні сподівання налагодити тісну співпрацю вже не можуть справдитися. Росія вирішила інакше».

Норвезький політик підкреслив, що ситуація в Україні стане для нього головним пріоритетом після офіційного вступу на посаду.

«Серйозним в ситуації з Україною є те, що була використана військова сила для зміни кордонів країни. Україна є партнером НАТО, до того ж вона знаходиться біля кордонів Альянсу», - сказав він.

Місія України при НАТО

29.09.2014. Україна і військові навчання НАТО у Латвії

У Латвії 29 вересня розпочалися військові навчання країн НАТО Silver Arrow 2014 («Срібна стріла 2014»), в яких беруть участь понад дві тисячі військовослужбовців з Латвії, Естонії, США, Греції, Норвегії та Великої Британії. Експерти зазначають, що з огляду на російсько-український військовий конфлікт та останні погрози з боку лідера Росії окремим країнам-членам НАТО, нинішні військові навчання мають важливе значення, зокрема й в контексті демонстрації сил альянсу.

Активна фаза військових навчань «Срібна стріла 2014» відбуватиметься із 3 по 5 жовтня цього року. Мета навчань – удосконалення взаємодії країн НАТО, проведення оборонних та наступальних операцій з інтеграцією елементів бойового забезпечення. Відпрацьовуватиметься також співпраця оборонних та громадських структур у перебігу операцій підтримки під час розміщення на території країни підрозділів союзників.

За словами бригадного командира Національних збройних сил Латвії, полковника Мартиньша Лібертса, «Срібна стріла» – це багаторічні військові навчання національного рівня, що перетворилися на міжнародні навчання, під час яких на практиці реалізують багаторівневі військові маневри.

Ситуація в Україні – «дзвіночок» для НАТО

Експерт оборонної галузі, бригадний генерал у відставці Карліс Креслиньш зазначив Радіо Свобода, що для військовослужбовців навчання – це їхня щоденна робота, однак в контексті останніх подій в Україні натовські навчання в Латвії набувають особливого акценту.

«Ситуація у світі, зокрема в Україні, стала своєрідним дзвіночком про те, що слід ретельніше оцінити свою систему оборони, свою боєздатність. І це дзвіночок пролунав як для НАТО в цілому, так і для кожної країни-члена окремо», – вважає Карліс Креслиньш.

«Срібна стріла 2014» – це навчання сухопутних сил. Для участі в навчаннях із Норвегії прибула колона важкої бойової техніки. Представники Національних збройних сил Латвії навіть звернулися з проханням до латвійців поставитися з розумінням до шуму військової сухопутної техніки та літаків і можливих тимчасових складнощів на дорогах.

Приклад України засвідчив, що в окремих збройних конфліктах можуть бути задіяні й сухопутні війська та механізовані підрозділи

Карліс Креслиньш

«Один час здавалося, що сухопутні війська, артилерія мають не таке важливе значення під час ведення сучасних військових дій, коли в основному працює ракетний комплекс, авіація, я вже не кажу про морські сили, однак приклад України засвідчив, що в окремих збройних конфліктах можуть бути задіяні й сухопутні війська та механізовані підрозділи», – зауважив військовий експерт.

«Слова словами, а слід і м'язи тренувати»

Те, що Росія останнім часом почала активніше проводити на своїй території військові навчання, а також заяви російських посадових осіб, на кшталт «дводенного захоплення російською армією окремих столиць країн-членів НАТО», свідчать про те, що, зокрема країнам Балтії, слід бути готовими до можливої агресії з боку східного сусіда, вважає Карліс Креслиньш.

За його словами, якщо у часи Холодної війни політика НАТО з країнами Варшавського договору носила стримуючий характер, а потім був час співпраці, то зараз відносини з Росією знову переходять у стримуючу фазу.

«Блок НАТО нагадує, що в альянсу також є військові можливості, є стримуючий потенціал. Але слова словами, наразі треба також і м'язи тренувати. Збройні сили натовських країн і колективна оборона повинна знаходитися на відповідному рівні і у відповідній готовності», – наголосив бригадний генерал латвійських Національних збройних сил.

Усвідомлюючи важливість зміцнення оборонної здатності країни, Латвія має намір збільшити витрати на оборону в наступному році на 10%, що складає 30 мільйонів євро, а також взяти участь у формуванні ударних сил швидкого реагування НАТО разом із Литвою, Естонією, Данією, Норвегією, Канадою та Нідерландами.

Наразі колишній генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен у статті, опублікованій в The Independent, наголосив, що НАТО не тільки залишиться в Східній Європі, але і помітно посилить там угруповання військ, щоб бути готовими погасити будь-яку кризу на сході чи півдні.

Радіо Свобода

02.10.2014. Столтенберг закликав РФ переглянути позицію по Україні

Новий генсек НАТО Єнс Столтенберг заявив, що Північноатлантичний альянс хоче мати конструктивні зв'язки з Росією, однак вона має змінити свою позицію по Україні.

Він додав, що його організація прагне "побачити чіткі зміни у діях Росії".

НАТО звинувачує Росію у підтримці проросійських сепаратистів у східній Україні та постачанні їм важкого озброєння та солдатів.

Росія визнає, що на Донбасі воюють лише російські "добровольці". Тим часом обстріли Донецька поставили під загрозу дотримання перемир'я на Донбасі.

"Ми маємо побачити, що Росія змінила свою поведінку та свої дії й повернулася до виконання зобов'язань відповідно до міжнародного права", - заявив Єнс Столтенберг у Брюсселі під час своєї першої прес-конференції на новій посаді.

Колишній норвезький прем'єр-міністр та лівоцентристський політик Єнс Столтенберг з 1 жовтня змінив на посаді Генерального секретаря Альянсу данця Андерса Фог Расмуссена.

"Сильне НАТО"

Я не бачу протиріччя між сильним НАТО та продовженням наших зусиль побудувати конструктивні відносини з Росією

НАТО посилює свою присутність у колишніх комуністичних країнах, які розташовані біля західних кордонів Росії та є членами Північноатлантичного альянсу.

"Я не бачу протиріччя між сильним НАТО та продовженням наших зусиль щодо побудови конструктивні відносини з Росією", - сказав Єнс Столтенберг.

Генсек НАТО додав, що Альянс продовжуватиме підтримувати Україну як "незалежну, суверенну та стабільну" націю.

Україна не входить до НАТО, але керівництво організації заявило про те, що її країни-члени можуть постачати зброю українській армії, якщо в них буде таке бажання.

Після анексії Росією Криму Північноатлантичний альянс згорнув співпрацю з РФ, однак залишив можливість для політичної комунікації.

BBC Україна

01.10.2014. Генеральний секретар НАТО: Росія і досі здатна дестабілізувати Україну

Новий генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг під час першої прес-конференції заявив, що Росія не використовує "можливість", яку створює перемир'я на Донбасі.

Перемир'я на Донбасі створює "можливість" для розв'язання конфлікту, але Росія досі має змогу дестабілізувати ситуацію в Україні, вважає новий генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг. "Росія досі порушує міжнародне право", - сказав він під час першої прес-конференції на новій посаді. Водночас, очільник Альянсу вірить у можливість покращення відносин між Росією та Заходом, повідомляє у середу, 1 жовтня, інформаційне агентство Reuters.

"НАТО не шукає конфронтації з Росією. Але ми не можемо піти на компроміси, коли йдеться про принципи, на яких ґрунтується наш Альянс та безпека у Європі і Північній Америці", - наголосив Столтенберг. Крім того, генсек НАТО заявив, що намір налагодити конструктивні відносини з Росією не суперечить зміцненню Північноатлантичного альянсу, передає AP.

Як відомо, 1 жовтня 55-річний Столтенберг офіційно перейняв посаду генерального секретаря НАТО. Екс-прем'єр-міністр Норвегії замінив данця Андерса Фога Расмуссена, який очолював Альянс останні п'ять років. Столтенберг має досвід у побудові відносин із Росією. Зокрема, йому свого часу вдалося підписати угоду з Москвою про спрощений перетин кордону для мешканців прикордонних територій.

DW.DE

НАТО У ФОКУСІ ТИЖНЯ**20.09.2014. Новим головою Військового комітету НАТО обрано начальника Генштабу чеської армії генерала Петра Павела**

В ході засідання Військового комітету НАТО на рівні начальників генеральних штабів, яке відбулося 19-21 вересня ц.р. у Вільнюсі (Литва), представники військового командування 28 держав-членів Альянсу обрали генерала Петра Павела, начальника Генерального штабу Збройних Сил Чеської Республіки, наступним Головою Військового комітету НАТО.

Очікується, що він вступить на посаду 26 червня 2015 р. Термін повноважень Голови Військового комітету НАТО, як правило, складає три роки.

Місія України при НАТО

24.09.2014. У Польщі розпочалися масштабні навчання НАТО

24 вересня на півночі Польщі розпочалися масштабні навчання НАТО під назвою "Анаконда". Військові з різних країн відпрацьовуватимуть швидку передислокацію військ в екстреному випадку.

Про це пише Deutsche Welle з посиланням на міністерство оборони Польщі.

У маневрах альянсу будуть задіяні близько 12,5 тис. солдатів з Польщі, Естонії, Великої Британії, Канади, Литви, Нідерландів, Чехії, Угорщини та США.

"Анаконда" триватиме з 24 вересня до 3 жовтня.

Нагадаємо, що на початку вересня НАТО провело військові навчання у Латвії. Таким чином, альянс продемонстрував готовність захищати країни Балтії у випадку військової агресії з боку Російської Федерації.

Європейська правда

29.09.2014. Обама: Я не вважаю, що можлива війна НАТО з Росією

Президент США Барак Обама переконаний, що агресія Росії не буде спрямована проти країн НАТО.

Про це він сказав у інтерв'ю на телеканалі CBS у неділю ввечері, повідомляє "Європейська правда".

Американський лідер запевнив, що вважає агресією дії РФ, спрямовані проти України.

"Російська агресія, яка порушує територіальну цілісність країн, слабших за Росію, йде проти всіх міжнародних норм", - додав він.

Водночас, попри численні прогнози аналітиків щодо імовірності розвитку схожих подій на території країн-членів НАТО, Обама не бачить такої загрози.

"Я не вважаю, що дійде до збройного протистояння між Росією та НАТО. Тим не менше, ми доклали зусиль, щоби переконати малі країни альянсу, такі як Естонію, в тому, що вони можуть бути спокійні", - заявив він.

За його словами, країни члени альянсу можуть бути певні, що атака на них буде означати оголошення війни проти всіх членів НАТО, в тому числі - проти США, як і зафіксовано в ст.5 договору про утворення НАТО.

"Стаття 5 означає саме те, що в ній написано", - зазначив президент.

Він також зазначив, що вірить у можливість досягти політичних домовленостей про зміну курсу Росії.

"Під проводом США вдалося змусити Росі платити ціну за дії Росії. Йдеться про санкції, які вже є болючими для економіки... Я думаю, що досі є можливість досягти того, що Росія піде у більш правильному напрямку", - заявив він.

Європейська правда

29.09.2014. Прем'єр-міністр Фінляндії: ми не питатимемо дозволу Путіна на вступ до НАТО

Прем'єр-міністр Фінляндії Александр Стубб заявив, що Фінляндія самостійно прийматиме рішення щодо вступу до НАТО та не питатиме дозволу на це у президента РФ Володимира Путіна.

Голова фінського уряду зробив відповідну заяву в інтерв'ю виданню Spiegel.

"Для нас питання полягає у тому, чи посилить членство у НАТО нашу безпеку, та чи надасть це нам більше можливостей впливати на безпекову політику в Європі. Це рішення ми будемо приймати, не питаючи дозволу", - заявив Стубб, відповідаючи на запитання журналіста стосовно того, чи дозволить Путін Фінляндії приєднатися до НАТО.

Прем'єр додав, що численні випадки порушення повітряного простору Фінляндії та інших країн російськими військовими літаками є свого роду посланням президента РФ: "Подивіться, Росія все ще надпотужна держава".

Коментуючи блокування Фінляндією санкцій ЄС проти Росії, Стубб зазначив, що "його уряд ніколи не виступав проти санкцій і завжди готовий підтримати колективні рішення ЄС".

Також прем'єр-міністр Фінляндії підкреслив, що, незважаючи на те, що 90% обсягу природного газу та 70% нафти країна імпортує з Росії, вона не залежить від енергоносіїв сусіда, оскільки має достатньо диверсифіковану систему джерел енергії та її постачальників.

29 вересня Александр Стубб перебуває з візитом у Берліні, де обговорює питання політики Росії та двосторонніх відносин між країнами.

Європейська правда

01.10.2014. Коментар: Новий персонал і старі проблеми в НАТО

Зміна вахти на чолі НАТО. Тон може змінитися, проте проблеми лишаються. НАТО повинен швидко пристосуватися до нових викликів. І для цього він потребує грошей, вважає Бернд Рігерт.

Генеральний секретар Північноатлантичного оборонного альянсу є більше секретарем, аніж генералом. Це старе словосполучення на позначення посади було характерним як для головного дипломата НАТО Андерса Фог Расмуссена, що йде, так само воно чинне для його наступника з Норвегії, колишнього глави уряду Єнса Столтенберга. Без політичної волі держав-членів генеральний секретар НАТО не може нічого змінити. Без згоди США в Альянсі нічого не відбувається. Расмуссен постійно узгоджував свою позицію з президентом США Бараком Обамою та головнокомандувачем сил НАТО в Європі. Недарма, між іншим, головнокомандувачем є завжди генерал із США. Столтенберг робитиме те саме.

Перед доволі спокійним норвежцем на чолі НАТО стоять три задачі: він має наново сформувати відносини з Росією та відреагувати на нові загрози в Європі. Альянс повинен значно підвищити свої витрати на озброєння та посилити боеготовність військ для оборони Європи. Військова присутність в Афганістані має трансформуватися в ефективну місію з тренування та консультування, щоб Афганістан, який сидить на фінансовій голці Заходу, не скотився у хаос.

Наприкінці терміну свого перебування на посаді Андерс Фог Расмуссен був зненацька захоплений анексією Криму та відкритою агресією росіян на Сході України. Вперше з кінця "холодної війни" НАТО бачить свої держави-члени під загрозою. Здатність до колективної оборони є раптом знову затребуваною. НАТО має її невідкладно покращити. Поспішне формування спеціального підрозділу сил швидкого реагування, затверджене на саміті НАТО в Уельсі чотири тижні тому, є лише першим кроком.

Хороші відносини з Росією не завадять

Новий генеральний секретар Столтенберг повинен у першу чергу спонукати держави-члени НАТО до практичних дій, тобто до надання військ та озброєнь для сил реагування. Ніякове

зизнання міністерства оборони Німеччини, що Бундесвер наразі не здатний виконувати свої зобов'язання перед Альянсом, є не найкращим початком.

Будучи прем'єр-міністром Норвегії, Єнс Столтенберг зміг успішно врегулювати з російським урядом прикордонний конфлікт. Вважається, що він має кращі відносини з російським керівництвом, аніж Расмуссен. Чи стане це вирішальним для розв'язання української кризи? У будь-якому разі, це не зашкодить. Стратегічне партнерство з НАТО, від якого відмовилася Росія, один Столтенберг не зможе відбудувати. Це у першу чергу залежить від Кремля, а саме від президента Володимира Путіна.

Найближчими роками НАТО буде форсувати створення системи протиракетної оборони в Європі. Це не викличе захоплення в Росії, проте Столтенберг повинен буде відстоювати його як головний дипломат НАТО.

Більше грошей для НАТО

Справжнім випробуванням для соціал-демократа з Норвегії буде спонукати європейських союзників до вищих та більш ефективних оборонних бюджетів. Ціль у два відсотки річного ВВП була підтверджена на саміті НАТО в Уельсі. Федеральний уряд Німеччини не буде серйозно цього дотримуватися. Цього не роблять і багато інших європейських союзників, у чому їм усе гостріше дорікає Расмуссен, який іде з посади генерального секретаря НАТО, а також США. Ціль у два відсотки на військовий бюджет НАТО ухвалив ще 2006 року. Якщо взяти це за критерій, то Андерс Фог Расмуссен не спромігся упоратися із завданням. Проте, як уже зазначалося: він був не генералом, який може щось наказувати, а лише секретарем, який може вимагати та наполягати.

Дотепер європейські союзники, за окремими винятками, лише констатували зниження оборонних бюджетів. США скорочують видатки та все більше уваги приділяють Азії. Російська криза має чітко показати європейцям, що в Європі не може так далі продовжуватися. У випадку боротьби з бойовиками "Ісламської держави" (IS) США навмисне уникали НАТО, оскільки знали, що Альянс є надто неповоротким, його мобілізувати можна лише за певних обставин. США покладаються на коаліцію охочих, до яких належать лише ті члени НАТО, які можуть щось запропонувати у військовому плані, а саме Франція, Великобританія, а також із застереженнями Данія, Бельгія та Нідерланди. Інші європейці в Альянсі не зможуть довго спочивати на тому, що США все за них роблять.

Афганістан, Ірак, Лівія, Сирія, IS та передусім загроза з боку Росії є не лише конфліктами Джорджа Буша молодшого чи Барака Обами. Вони стосуються усіх європейців, хочуть вони це визнавати чи ні. Новий генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг повинен буде донести таку думку: безпека та оборона коштують грошей. Великобританія та Франція мають достатні оборонні бюджети.

Саміт в Уельсі: НАТО готується до крайнього сценарію з Росією

Натомість найбільша держава-член НАТО у Європі, Німеччина, страждає хронічними скороченнями чисельності, фінансування та озброєння своєї армії. Єнс Столтенберг повинен спробувати переламати цей фатальний тренд. Для цього йому потрібно, аби федеральна канцлерка Ангела Меркель змінила свою позицію та мала політичну волю. Наказувати він не може, тільки переконувати. Столтенберг є лише секретарем.

DW.DE

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА

АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ

РОСІЙСЬКА АГРЕСІЯ ВИЯВИЛА ВАКУУМ БЕЗПЕКИ В СХІДНІЙ ЄВРОПІ, ЯКИЙ ПОКИ ЩО НІКОМУ ЗАПОВНИТИ

Уельський саміт Північноатлантичного Альянсу продемонстрував відсутність у нинішнього керівництва США та країн «старої» Європи політичної волі для створення військових баз у Східній Європі, які могли би реально захистити країни регіону від можливої російської агресії. Проаналізуємо, чи є якісь інші альтернативи забезпечення безпеки регіону.

За логікою, питаннями безпеки в регіоні мав би опікуватися Європейський Союз, східноєвропейські члени та партнери якого перебувають у найбільшій небезпеці. Три країни Східного партнерства – Молдова, Грузія та Україна – вже стали жертвами російської агресії, причому остання – саме через підписання Угоди про Асоціацію та ЗВТ із Євросоюзом. Балтійські країни, Польща і Румунія – потенційні жертви вторгнення, причому вірогідність агресії в Латвії та Естонії дуже висока, адже питома кількість етнічних росіян там становить 25-26%, що значно більше, ніж в Україні (17%), а їх інтегрованість до суспільств – гірша, ніж в Україні. У той же час, питаннями спільної політики у галузі безпеки з часів Хав'єра Солани в ЄС ніхто системно не замається. Європейське оборонне агентство із бюджетом лише в €30,5 мільйонів принципово не може створити безпекові механізми. Без військової парасольки НАТО (фактично – США) ЄС не здатен захистити своїх членів, не кажучи вже про партнерів.

Організація з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) фактично підігрує країні-агресору. Спочатку, за посередництва ОБСЄ, було укладено перемир'я на умовах Росії, відповідальність за дотримання якого взяла на себе лише жертва агресії – Україна. Систематичні порушення Росією та озброєними нею бойовиками умов перемир'я не викликають офіційних протестів з боку ОБСЄ. На кінець вересня ОБСЄ так і не виконала домовленостей щодо надання безпілотників, на що Петро Порошенко був змушений звернути увагу Канцлера Німеччини Ангели Меркель¹⁰. У той же час, саме безпілотники ОБСЄ могли би зафіксувати постійне переміщення озброєнь та бойовиків з території РФ в Україну, а також численні факти обстрілів сепаратистами позицій українських військових. **Голова Луганської ОДА Геннадій Москаль прямо**

¹⁰ Президент України продовжив телефонні консультації з Канцлером Німеччини. - <http://www.president.gov.ua/news/31307.html>.

заявив, що «місія ОБСЄ, яка має контролювати дотримання домовленостей про припинення вогню, на жаль, самоусунулася від своїх обов'язків»¹¹.

69-та сесія Генеральної Асамблеї Організація Об'єднаних Націй, що пройшла в останній тиждень вересня 2014 р., стала красномовним свідченням того факту, що ця колись поважна установа остаточно перетворилася на конкурс із вправління в риториці. У своїх виступах Барак Обама, Арсеній Яценюк і Сергій Лавров змагалися у красномовстві, проте навряд чи розраховували на якісь реальні рішення Генасамблеї. Лише пан Лавров підкинув ГА ООН «цікаву» ідею – прийняти декларацію Генасамблеї «про невизнання переворотів як методу зміни влади»¹². Т.ч. Москва вже публічно прагне повернення до часів XIX ст., коли Російська Імперія як «жандарм Європи» придушувала революції в сусідніх країнах. Вірогідно, в Кремлі прагнуть також підстрахуватися на випадок, якщо санкції доведуть російську економіку до краху, і народ спробує повстати проти свого теперішнього кумира.

Генсек ООН Пан Гі Мун фактично самоусунувся від російсько-українського конфлікту, лише зрідка звертаючись до РФ із закликами «використовувати свій вплив для забезпечення стійкого припинення вогню»¹³. Щоправда і Україна не виявила наполегливості у залученні ООН до розв'язання кризи, заявивши, що не потребує миротворців в Донбасі. **Очевидно, офіційний Київ побоюється, що серед «блакитних шоломів» ООН були би і російські «миротворці», хоча боятися російських військ на Донбасі пізно, бо вони вже там, і звідти вже не підуть**, незалежно від того, чи матимуть вони офіційно шеврони ЗС Росії, чи діятимуть під виглядом «добровольців». **Офіційна присутність міжнародних військ допомогла би зупинити геноцид українського населення, який здійснюється на територіях, підконтрольних сепаратистам і російським «добровольцям».**

Ще одна структура, що нібито опікується питаннями безпеки в регіоні, а саме – Організація договору про колективну безпеку – ОДКБ (т.зв. Ташкентський пакт), насправді є лише інструментом легітимації російської військової присутності, фактично мова йде про добровільну згоду на окупацію.

Отже, попри всі недоліки НАТО, жодної іншої альтернативи для забезпечення безпеки в Європі сьогодні немає, і в осяжній перспективі не буде. Тож Україні та іншим державам регіону слід проводити свою безпекову політику, виходячи із цієї реальності. При цьому, потрібно не лише просити допомоги у США, а й самим докладати зусиль, шукати можливості в межах існуючих механізмів Альянсу і працювати над створенням нових. **Підписання угоди про створення Сил швидкого реагування сімома країнами НАТО (Британія, Данія, Нідерланди, Норвегія, Латвія, Литва, Естонія) під час Уельського саміту свідчить про наявність можливостей для формування нових безпекових механізмів, не чекаючи згоди на це всіх учасників Альянсу.** Переваги такого підходу в тому, що країни-учасники точно знають, на допомогу яких партнерів вони можуть розраховувати у випадку зовнішньої агресії.

¹¹ У Слов'яносербському районі нацгвардійці відбили атаку трьох танків, пошкодивши два з них, а в Попаснянському районі терористи з «Градів» обстріляли школу. - http://www.moskal.in.ua/?category=news&news_id=1125.

¹² Выступление Министра иностранных дел Российской Федерации С.В.Лаврова на 69-й сессии Генеральной Ассамблеи ООН, Нью-Йорк, 27 сентября 2014 года. - http://www.mid.ru/brp_4.nsf/0/42A12ECFF2162A4B44257D6000655B82.

¹³ Генсек ООН закликав Лаврова вплинути на бойовиків на Донбасі. - <http://www.pravda.com.ua/news/2014/09/27/7039117>.

Країни Східної Європи повинні в разі збільшити свої витрати на оборону, які в Латвії, Литві та Румунії наразі становлять лише близько 1% ВВП. Ще більше це стосується Молдови, яка витрачає на власну оборону до 0,5% ВВП. Україна помилки «економії» на власній армії вже спокутує, і задекларувала намір збільшити витрати на оборону до 5% ВВП. Керівництво НАТО буде готове всебічно сприяти становленню сильних збройних сил країн Східної Європи, якщо бачитиме їх реальне бажання і готовність витратити на це зусилля і кошти.

Вакуум безпеки в Східній Європі мають заповнити під егідою НАТО самі країни регіону – своїми збройними силами та військовими базами, готовими будь-якої миті прийняти союзні війська Альянсу. Інакше дуже скоро цей простір заповнить Росія.

ВИКОНАВЧА ВЛАДА

18.09.2014. МЗС: Росія повинна не довільно трактувати, а чітко дотримуватися домовленостей тристоронньої міністерської зустрічі Україна-ЄС-РФ

У зв'язку з нещодавніми заявами низки високих офіційних чинників Російської Федерації з приводу ратифікації та підготовки до імплементації Україною Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, 17 вересня відбулася зустріч заступника Міністра закордонних справ України з питань європейської інтеграції Олени Зеркаль з тимчасовим повіреним у справах Російської Федерації в Україні Андрієм Воробйовим.

У ході зустрічі російському дипломату було наголошено на неприпустимості одностороннього довільного трактування російською стороною змісту домовленостей, досягнутих за підсумками тристоронньої міністерської зустрічі в форматі Україна-ЄС-РФ з проблематики імплементації Україною Угоди про асоціацію 12 вересня ц.р. у Брюсселі. Було підкреслено, що ухвалене за підсумками міністерської зустрічі спільне комюніке є єдиним офіційним документом, в якому чітко визначаються кроки сторін, спрямовані на деескалацію напруженості в торговельно-економічних відносинах між Україною та РФ.

Російському представнику також були надані вичерпні роз'яснення щодо порядку набуття чинності Угоди про асоціацію Україна-ЄС.

Заступник Міністра також наголосила на необхідності чіткого та безумовного дотримання російською стороною тристоронніх домовленостей, зокрема, щодо збереження чинного режиму вільної торгівлі в рамках СНД, а також невідкладного скасування всіх обмежувальних заходів щодо імпорту з України, які були запроваджені стороною РФ протягом останніх місяців.

[Урядовий портал](#)

19.09.2014. Коментар МЗС щодо резолюції Європейського Парламенту про ситуацію в Україні та стан справ у відносинах ЄС - Росія від 18 вересня 2014 року

В Україні вітають схвалену 18 вересня Європейським Парламентом резолюцію, у якій висловлено однозначну підтримку незалежності, суверенітету, територіальній цілісності та непорушності кордонів нашої держави, а також її праву на вільний європейський вибір.

Резолюція Європарламенту називає речі своїми іменами – від засудження «неоголошеної гібридної війни» РФ проти України, до констатації того, що оголошений режим припинення вогню постійно порушується російськими військами і терористами, а також використовується для перегрупування та нарощування потенціалу.

Важливо, що незважаючи на політично вмотивовані торговельні обмеження, запроваджені Росією проти ЄС, Європейський Парламент закликає до подальшого посилення тиску на Росію і підтверджує позицію про невизнання незаконної анексії Криму та спроб заснування квазіутворень на Донбасі.

Закликаємо Росію прислухатися до сигналів Європейського Парламенту. Як зазначається в резолюції, відносини між ЄС та РФ зможуть повернутися у звичне русло лише тоді, коли Росія поважатиме територіальну цілісність, незалежність і суверенітет України.

Ми також вдячні Європейському Парламенту, який у своєму новому складі підтвердив європейську перспективу України відповідно до статті 49 Договору про ЄС.

[Урядовий портал](#)

ПРЕЗИДЕНТ**18.09.2014. Ми отримаємо мир тоді, коли будемо сильні – Петро Порошенко**

Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з керівництвом Конгресу українців Канади та Світового конгресу українців наголосив, що українська влада надає пріоритетного значення розвитку відносин з українською діаспорою.

Глава держави відзначив надзвичайно активну позицію української громади в Канаді, зокрема, у підтримці євроінтеграційних прагнень держави та поширенні правдивої інформації про події в Україні.

Президент Конгресу українців Канади Павло Грод, вітаючи Президента, зазначив, що канадці не тільки підтримують дух, але й активно діють для підтримки українців сьогодні. Зокрема, канадська діаспора активно працює з країнами НАТО, щоб донести необхідність підтримки України.

Глава держави заявив, що Україна сьогодні найбільше потребує миру. «Мир ми отримаємо тоді, коли будемо сильні. Для цього потребуємо світової підтримки та допомоги».

Користуючись нагодою, Президент подякував всім українцям світу за потужну підтримку України та за програму діаспори з допомоги дітям героїв Небесної сотні. Петро Порошенко виступив з ініціативою поширити цю програму на дітей військових, які загинули у зоні антитерористичної операції. «Усі діти мають відчувати, що вони – діти героїв України», - заявив Глава держави.

Під час зустрічі відбувся й обмін думками щодо шляхів посилення взаємодії з українськими громадськими організаціями за кордоном в інтересах забезпечення стабільного політичного та економічного розвитку України, надання нашій державі необхідної міжнародної підтримки та допомоги.

Прес-служба Президента України

21.09.2014. Україна має найвищий статус оборонної співпраці з США серед країн – не членів НАТО - Президент

Україна має найвищий статус оборонної співпраці зі Сполученими Штатами Америки серед всіх країн – не членів НАТО, заявив Президент України Петро Порошенко за підсумками своєї зустрічі з президентом США Бараком Обамою.

Відповідаючи в інтерв'ю шести українським телеканалам на запитання, чи відмовилися США поставляти летальну зброю, Президент заявив: «У нас є кулемети, танки, системи залпового вогню, ракети, артилерія і все інше, що дозволяє сьогодні тримати фронт такої довжини. Але ми отримали все, що нам необхідно, – розвідувальне, радарне, спостережне й інше оборонне обладнання, яке дозволить в десятки разів підвищити ефективність нашої зброї, модернізувати її».

Таку допомогу надаватимуть не лише США, відзначив Президент.

Прес-служба Президента України

22.09.2014. Україна виконала свої зобов'язання – Президент про закони щодо амністії та особливого режиму місцевого самоврядування на території окремих районів Донецької та Луганської областей

Президент України Петро Порошенко заявив, що прийняті Верховною Радою закони щодо амністії та особливого режиму місцевого самоврядування на території окремих районів Донецької та Луганської областей є реалізацією пунктів Мирного плану та виконанням Україною своїх зобов'язань щодо мирного врегулювання.

«Україна зробила свій крок, виконала свої зобов'язання, і жодних кроків, які б відступали від міжнародної практики, Україна не зробила», - заявив Президент в інтерв'ю українським телеканалам.

Глава держави наголосив, що Мирний план, запропонований ще наприкінці червня, містив пункти щодо амністії та спеціального режиму децентралізації влади в Донецькій та Луганській областях.

Президент підкреслив, що не йдеться про особливий статус районів Донецької та Луганської областей. «Назва і зміст законів абсолютно інші – про режим місцевого самоврядування на території окремих районів Донецької та Луганської областей», - заявив він.

Якби ці закони не були б прийняті, на Україну могли покласти відповідальність за зрив мирного процесу. «Це розв'язало б руки тим, хто прагне перервати режим припинення вогню, звинувативши нас у втраті міжнародної підтримки», - відзначив Глава держави.

«Україна робила і буде робити все можливе, щоб жорстко дотримуватися Мирного плану», - наголосив Президент.

Говорячи про Закон про амністію, Петро Порошенко відзначив, що ті, хто скоїв тяжкий злочин - навмисне вбивство, теракт, мародерство, гвалтування, знущання над полоненими, загиблими - не підпадають під амністію. «Щоб мати право скористатися амністією, необхідно здати зброю і зареєструватись. Це абсолютно прозора міжнародна практика, яка використовується всіма цивілізованими країнами і буде використовуватися Україною», - наголосив Глава держави.

Відповідаючи на питання про повноваження місцевої влади на цих територіях, Президент заявив: «Ніяких надповноважень там не має і не буде. Жодних питань, коли будь-яка територія України може впливати на зовнішню чи внутрішню політику держави, ставлячи під загрозу суверенітет, територіальну цілісність чи соборність – не має і не може бути. Україна незалежністю не торгує, хоча зараз і йде війна за нашу незалежність».

Говорячи про народну міліцію, Петро Порошенко підкреслив, що дії цих формувань будуть підпадати під дію Закону про міліцію. «Саме тому ключове слово – міліція», - наголосив він. «Якщо сьогодні ви претендуєте на те, щоб мати статус місцевого самоврядування, у вас мають бути свої підрозділи для боротьби з незаконними формуваннями. Нам треба наводити порядок», - сказав Президент.

Глава держави також наголосив, що особливий режим місцевого самоврядування, згідно з законами, вводиться на 3 роки. «Закон є рамковий. Немає жодної норми прямої дії, крім однієї, - вибори. Вибори можуть відбутися лише тоді, коли люди зі зброєю підуть з вулиць. Інакше ніхто не визнає результати цих виборів», - відзначив Президент.

«Я безумовно належу до партії миру і чітко відстоюю цю позицію. Я все зроблю для того, щоб в Україні був мир, і ці закони спрямовані на реалізацію задекларованого Мирного плану», - наголосив Президент.

Прес-служба Президента України

24.09.2014. Президент провів зустріч з послами країн «Великої сімки» та ЄС

Президент України Петро Порошенко провів зустріч з послами країн «Великої сімки» та Європейського Союзу. Співрозмовники обговорили координацію подальших дій країн на міжнародній арені для сприяння мирному процесу.

Глава держави висловив подяку за підтримку, яку Україна отримує від провідних країн світу у складній ситуації. «Це – справжній тест для наших відносин», - наголосив Петро Порошенко.

Президент відзначив важливість співпраці з країнами «Великої сімки» під час зовнішньополітичних подій останніх тижнів – участі у засіданні Європейської Ради, саміті НАТО в Уельсі, робочих візитів до Канади та США.

В цьому контексті Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Джеффри Пайетт ще раз підтвердив слова Президента Барака Обами під час зустрічі з Президентом Порошенко, що США віддані підтримці України та розвитку ще тіснішого партнерства з нею.

Глава держави поінформував послів про розвиток подій на Донбасі, зазначивши, що ситуація залишається складною. У той же час, Президент підкреслив, що Україна виконує всі свої зобов'язання згідно з Мінськими домовленостями. За словами Петра Порошенка, запорукою подальшої позитивної динаміки є дотримання домовленостей всіма сторонами, а саме - двостороннього режиму припинення вогню, виведення російських військ, звільнення заручників, а, особливо, контролю за українсько-російським кордоном, створення буферної зони і встановлення в цьому районі дієвого спостереження та верифікації ОБСЄ.

У зустрічі з Президентом взяли участь послы в Україні США Джеффри Пайетт, ЄС Ян Томбінські, Німеччини Кристоф Вайль, Франції Ален Ремі, Японії Тоїчі Саката, Італії Фабріціо Романо, Великобританії Саймон Сміт, а також Тимчасовий повірений у справах Канади в Україні Анне Мейсон-Гаусс.

Прес-служба Президента України

25.09.2014. Президент представив «Стратегію реформ-2020»: Мета реформ – членство в ЄС

Президент України Петро Порошенко представив «Стратегію реформ-2020». «Мета наших амбітних реформ – досягти європейських стандартів життя і підготуватися до того, щоб у двадцятому році подати заявку на членство в ЄС», - заявив Глава держави.

За словами Президента, «наша революція перемогла із запізненням на кілька століть, і у нас є лише кілька років, щоб подолати це критичне відставання».

Петро Порошенко наголосив, що реформи мають бути системними, торкатися одразу всіх політичних, економічних та соціальних інституцій. Саме тому «Стратегія-2020» передбачає 60 реформ та спеціальних програм, запускати які треба майже одночасно, наголосив він.

Президент визначив вісім пріоритетних сфер, зміни в яких або вирішують найгостріші проблеми, або створюють інституційні передумови для проведення інших реформ. Цими пріоритетами він назвав антикорупційну та судову реформи, реформу правоохоронних органів, децентралізацію та реформу державного управління, податкову реформу. Також серед названих Президентом пріоритетів - дерегуляція та розвиток підприємництва, реформа системи безпеки та оборони, реформа охорони здоров'я.

«До цього я би додав дві спеціальні нагальні програми – енергонезалежності та подальшої популяризації України в світі», - відзначив Петро Порошенко.

Петро Порошенко назвав головною з реформ судову. «Суть усіх реформ зводиться в принципі до того, щоб замість поганих, нечесних і нерівних правил гри створити хороші, чесні й справедливі», - сказав він, відзначивши роль судів у цьому процесі.

«Судову реформу можна вважати свого роду «передреформою», як і зміни в сфері держуправління. Вся державна машина підлаштована під корупційні інтереси», - зазначив Президент. Відтак, за його словами, реформам має передувати радикальне оновлення чиновницького корпусу.

Глава держави наголосив: «Собі особисто, мозковому центру реформ в Адміністрації Президента, Кабінету Міністрів ставлю завдання: пакет законопроектів для старту пріоритетних реформ підготувати до відкриття першого засідання новообраної Верховної Ради». «А від старого Парламенту, до речі, вже 14 жовтня категорично вимагатиму ухвалення закону про Національне антикорупційне бюро», - наголосив він.

При цьому Президент підкреслив, що підготовку і проведення реформ необхідно здійснювати в режимі постійного зв'язку з експертами та громадянським суспільством.

«Реформи мають стати плодом спільних зусиль всіх гілок влади, суспільства та бізнесу. Моя ж функція як Президента – створити політичні умови, сприятливі для проведення реформ», - заявив Петро Порошенко.

«Стратегія-2020» складається з трьох векторів руху для досягнення нашої мети: сталий розвиток країни; безпека держави, бізнесу та громадян; відповідальність і соціальна справедливість. Головною передумовою цієї роботи має стати новий суспільний договір між громадянським суспільством, владою та бізнесом, де кожна сторона має свою зону відповідальності, зазначив Глава держави.

Президент особливо наголосив на тому, що «Стратегія-2020» повинна об'єднати всі політичні сили навколо спільної мети для України. «Політична конкуренція повинна перейти в площину пошуку оптимальних шляхів впровадження реформ та досягнення спільної мети. Вже нема й не може бути розмови, куди йти. Предмет дискусії - лише як», - сказав Петро Порошенко.

Прес-служба Президента України

29.09.2014. Порошенко занепокоєний: ОБСЄ досі не надала Україні безпілотники

Президент України повідомив німецькій канцлерці Ангелі Меркель у ході чергових телефонних консультацій про зволікання з боку ОБСЄ із технікою спостереження.

Ввечері у понеділок, 29 вересня, президент України Петро Порошенко та канцлерка ФРН Ангела Меркель телефоном обговорили ситуацію з дотриманням режиму припинення вогню. Про це повідомляється на офіційній інтернет-сторінці глави української держави. Згідно з повідомленням, Порошенко повідомив Меркель, що українська сторона послідовно дотримується відповідних домовленостей.

Водночас співрозмовники обговорили стан виконання ОБСЄ функції моніторингу та верифікації двостороннього режиму припинення вогню. "У цьому контексті президент Порошенко висловив занепокоєння з приводу того, що ОБСЄ досі не надала безпілотні літальні апарати, що визначено попередніми домовленостями", - повідомляє прес-служба українського президента.

Також Ангела Меркель та Петро Порошенко обговорили доставку гуманітарної допомоги у кризові українські регіони та енергетичні питання, зокрема, результати останніх тристоронніх консультацій з газового питання, які відбулись у Берліні.

DW.DE

30.09.2014. Порошенко подякував Меркель за багатомільйонну допомогу для Донбасу

Німеччина виділяє 25 мільйонів євро на спорудження житла для втікачів із Донбасу та 500 мільйонів євро кредитних гарантій на відбудову інфраструктури регіону.

Президент України Петро Порошенко під час телефонних переговорів із канцлеркою Ангелою Меркель подякував їй за гуманітарні ініціативи Німеччини для Донбасу. Німеччина виділяє 25 мільйонів євро на спорудження житла для вимушених переселенців та 500 мільйонів євро кредитних гарантій на відбудову інфраструктури Донбасу. Це продовження домовленостей, досягнутих під час візиту Меркель до Києва, повідомляється в понеділок, 29 вересня, на сайті президента України.

Окрім того, Петро Порошенко та Ангела Меркель обговорили ситуацію з дотриманням режиму припинення вогню та виконання ОБСЄ функції моніторингу та верифікації цього режиму. Президент зауважив, що українська сторона послідовно дотримується домовленостей. Він висловив занепокоєння з приводу того, що ОБСЄ досі не надала безпілотні літальні апарати. Раніше планувалося, що перші безпілотники отримають в Україні 26 вересня.

DW.DE

УКРАЇНА ТА ІНШІ МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

ПАРЄ

30.09.2014. ПАРЄ ухвалила резолюцію щодо протидії нацизму, без російських правок

Парламентська асамблея Ради Європи у вівторок ухвалила резолюцію щодо протидії неонацизму та екстремізму правої ідеології.

Таке рішення було ухвалене під час засідання пленарної асамблеї в Страсбурзі, повідомляє кореспондент "Європейської правди". За підтримку документа проголосувало 130 депутатів, проти – 7.

Також було ухвалено рекомендації Комітету міністрів РЄ з цього приводу. За їхню підтримку проголосувало 120 депутатів, 3 – проти, одна людина утрималася. Російські депутати не брали участі у голосуванні, вони позбавлені такого права до кінця 2014 року.

Рішення ПАРЄ визнає, що неонацизм став поширеною проблемою в усіх або майже усіх державах Європи.

Асамблея закликала країни-члени РЄ посилити боротьбу з цим явищем, розслідувати всі звинувачення у неонацизмі. Окремо в документі наголошується, що неприпустимо ігнорувати неонацистські сили, "витискаючи" їх у маргінальну частину політичного життя. Доповідачі вважають, що саме цей підхід призвів до сплеску підтримки неонацизму в Європі.

Під час розгляду згаданих документів ПАРЄ відхилила переважну більшість поправок, які лобіювала представниця Російської Федерації Ольга Казакова, в тому числі – про засудження прибічників дивізії СС-Галичина.

Детальну статтю щодо того, як відбувалася боротьба Кремля та Києва щодо спірних пунктів резолюції, читайте на "Європейській правді" згодом.

Європейська правда

СВІТОВИЙ БАНК

18.09.2014. Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк провів зустріч з Віце-президентом Світового банку Лорою Так

У четвер, 18 вересня, Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк провів зустріч з Віце-президентом Світового банку Лорою Так, яка перебуває в Україні з візитом.

Арсеній Яценюк високо оцінив активну діяльність Світового банку в Україні та готовність допомагати Уряду України у подоланні економічних викликів, які постають перед країною у зв'язку з російською агресією на Сході України. У цьому контексті Глава Уряду висловив сподівання на результативність міжнародної донорської конференції, яка відбудеться наприкінці року, для формування і наповнення спеціального фонду відбудови Донбасу.

Арсеній Яценюк і Лора Так обговорили стан та перспективи реалізації економічних та соціальних реформ, які підтримуються Світовим банком.

Віце-президент Світового банку привітала досягнутий Урядом України прогрес у спрощенні регуляторних процедур, що підвищує привабливість реалізації інвестиційних проектів.

Прем'єр-міністр висловив розчарування у зв'язку з відмовою Верховної Ради розглядати урядові проекти податкової, соціальної та антикорупційної реформи, наголосивши на принциповій позиції Уряду щодо їх якнайшвидшого ухвалення.

02.10.2014. Світовий банк: Економічна криза в Україні поглиблюється

За останніми оцінками Світового банку, ВВП в Україні за підсумками цього року знизиться на вісім відсотків. Причина - бойові дії в східних регіонах.

Економічна криза в Україні, за прогнозами Світового банку, глибша, ніж вважалося донині. Передбачається, що валовий внутрішній продукт (ВВП) цього року знизиться на вісім відсотків. Таку цифру, в четвер, 2 жовтня, назвав директор банку в справах Білорусі, Молдови та України Чімяо Фан. Раніше у прогнозах фахівців банку йшлося про зниження на п'ять відсотків. "Припинення економічної діяльності на Сході приводить до сильнішого падіння валового внутрішнього продукту", - пояснює Фан.

У вересні Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР) теж погіршив свої прогнози динаміки розвитку української та російської економік. Згідно з підрахунками цього фінансово-кредитного інституту, за підсумками 2014 року ВВП впаде на дев'ять відсотків відсотків. Навесні у ЄБРР розраховували на падіння цього показника на сім відсотків. За оцінками фахівців, ВВП України продовжить знижуватися і в 2015 році.

DW.DE

ООН**23.09.2014.ООН: Жертвами конфлікту в Україні стали більше 3500 осіб**

Конфлікт в Україні коштував життя вже понад 3500 людей станом на кінець вересня, повідомив помічник генерального секретаря ООН. Перемир'я відчутно зменшило число загиблих у конфлікті на Донбасі.

Некролог військового конфлікту в Україні станом на 21 вересня налічує 3 543 особи, якщо включити до цього переліку 298 жертв авіакатастрофи малайзійського літака на Донбасі. Про це високопоставлений помічник генерального секретаря Організації об'єднаних націй (ООН) Іван Шимонович доповів Управлінню верховного комісара ООН із прав людини. "Це кількість убитих, зареєстрована наявними ресурсами, і справжнє число загиблих є значно вищим", - додав Шимонович.

Він звернув увагу на помітне загострення конфлікту в Україні напередодні домовленості про припинення вогню, підписаної 5 вересня у Мінську. Так, у період із квітня по липень, констатує Шимонович, кожної доби гинуло в середньому 11 осіб. А від середини липня до середини серпня ця цифра збільшилася приблизно утричі, до 36 жертв щодоби. Тоді як в останні дні серпня - перші дні вересня смертність досягнула піку - 42 загиблих щодня.

Водночас із досягненням 5 вересня українською владою та підтримуваними Росією сепаратистами перемир'я трагічна статистика знизилася до 10 загиблих на добу, повідомив Шимонович. Отож, на думку помічника генсека ООН, ця домовленість та пов'язана з нею політична угода "являє собою найбільш значущу можливість для мирного врегулювання ситуації на Сході" України.

DW.DE

25.09.2014. Арсеній Яценюк звернувся до Генерального секретаря ООН сприяти у подоланні наслідків російської агресії

У четвер, 25 вересня, в рамках робочого візиту до США Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк зустрівся з Генеральним секретарем ООН Бан Кі-муном.

Глава Уряду зазначив, що ситуація у Донецькій і Луганській областях залишається напруженою. Продовжуються випадки порушення російською стороною режиму припинення вогню. Викликають серйозну стурбованість грубі порушення прав людини в Криму, переслідування незаконною російською владою кримських татар.

У цьому контексті Арсеній Яценюк звернувся до Генерального секретаря із проханням про застосування усіх інструментів ООН для припинення російської агресії та подолання її наслідків. Йдеться, зокрема, про потенціал ООН у питаннях звільнення заручників, у тому числі незаконно утримуваних російською владою Надії Савченко і Олега Сенцова.

Глава Уряду України також домовився з Генеральним секретарем про активне використання структур ООН у вирішенні проблем людей, які через російську агресію вимушені були залишити свої домівки.

Бан Кі-мун підтвердив активну участь ООН у запланованій міжнародній донорській конференції, ключовим питанням якої буде відбудова Донбасу.

ОБСЄ

20.09.2014. ОБСЄ привітала підписання Мінського меморандуму

Голова ОБСЄ, міністр закордонних справ Швейцарії Дідьє Буркхальтер привітав підписання у Мінську Меморандуму про імплементацію зобов'язань припинити вогонь на сході України.

Він назвав цей документ "значним кроком на шляху до стійкого припинення вогню і важливим внеском у зусилля з мирного врегулювання кризи на сході України", йдеться у повідомленні на сайті ОБСЄ.

Пан Буркхальтер також звернувся до держав-учасників ОБСЄ з проханням про подальшу підтримку "у вигляді додаткових експертів і фінансових ресурсів".

Про підписання Меморандуму учасники тристоронньої контактної групи оголосили в ніч на суботу.

Документ врегульовує порядок виконання зобов'язань, викладених у Мінському протоколі від 5 вересня.

Текст Меморандуму російською мовою у суботу оприлюднив сайт ОБСЄ.

Дев'ять пунктів

Документ складається з дев'яти пунктів.

Зокрема він передбачає припинення вогню, забороняє застосування всіх видів зброї та ведення наступальних дій.

Війська сторін конфлікту повинні зупинитися на лінії їхнього зіткнення станом на 19 вересня.

Сторони також зобов'язалися протягом доби відвести свою важку техніку від умовної лінії фронту щонайменше на 15 км, створивши, таким чином, "зону безпеки" шириною щонайменше 30 км.

В "зоні безпеки" заборонені польоти бойової авіації та іноземних безпілотників, окрім безпілотників моніторингової місії ОБСЄ.

Протягом доби в зоні припинення вогню має розгорнутися моніторингова місія ОБСЄ.

Документ також передбачає виведення всіх "іноземних збройних формувань, військової техніки, а також бойовиків і найманців з території України".

Україну на переговорах представляв екс-президент Леонід Кучма, Москву - посол Росії в Україні Михайло Зурабов, ОБСЄ - спецпредставник Хайді Тальявіні.

Під Меморандумом стоять їхні підписи, а також підписи прем'єрів самопроголошених "ДНР" і "ЛНР" Олександра Захарченка та Ігоря Плотницького.

BBC Україна

ДВОСТОРОННІ ВІДНОСИНИ**РОСІЯ****19.09.2014. Росія може заборонити українські фрукти та овочі**

Россільгоспнагляд може незабаром заборонити поставки фруктів і овочів з України, повідомляють російські інформ агентства з посиланням на представників відомства.

За їх інформацією, останнім часом в процесі моніторингу продукції з України Россільгоспнагляд виявляє постійні порушення.

Крім того, у відомства є підозри, що під виглядом українських фруктів до Росії привозять фрукти з Молдови. Поставки з цієї країни заборонили ще з липня.

Рішення про заборону на ввезення фруктів з України може бути прийнято вже до кінця вересня, повідомили у Россільгоспнагляді. Обмеження можуть торкнутися і овочів, передає Інтерфакс.

Заборонені продукти

На початку вересня ще одне російське відомство Росспоживнагляд зупинило імпорту до Росії кондитерських виробів українського виробництва "Конті" та "АВК".

Російські експерти виявили порушення у маркуванні продукції. Раніше під заборону потрапили цукерки компанії Roshen.

З 15 серпня діє заборона на ввезення алкогольних напоїв кількох українських виробників.

Також Росспоживнагляд вже заборонив імпорту до Росії українського м'яса і молочної продукції, картоплі, соків, овочевих і рибних консервів.

Коментуючи ці заборони, міністр аграрної політики і продовольства України Ігор Швайка заявляв, що "ні по картоплі, ні по молочній продукції, ні по м'ясу птиці або великої рогатої худоби підтвердження наявності заборонених речовин не було".

BBC Україна

19.09.2014. У Росії схвалили запровадження мит на українські товари

Російський прем'єр Дмитро Медведєв підписав урядову постанову, що передбачає запровадження мит на товари з України, якщо домовленості про відтермінування ЗВТ із Євросоюзом не будуть виконані. Український прем'єр називає це "шантажем".

"Я сьогодні підписав постанову, якою вводяться ввізні мита на українські товари", - заявив пан Медведєв на економічному форумі в Сочі.

За словами російського прем'єра, йдеться про запровадження мит на харчі, продукцію легкої та обробної промисловості.

"Але ці мита будуть запроваджені, якщо Україна почне застосовувати економічні статті угоди (про асоціацію з ЄС - РЕД.) раніше названого строку (1 січня 2016 року - РЕД.)", - додав Дмитро Медведєв.

Український прем'єр Арсеній Яценюк твердить, що усі економічні документи щодо імплементації Угоди з ЄС Урядом розробляються і набудуть чинності, коли Україна відкриє ринок для європейських товарів.

"Всі економічні документи Урядом розробляються. Вони набудуть чинності тоді, коли Україна відкриє свій ринок для європейських товарів", - заявив пан Яценюк, додавши, якщо "Росія введе обмежувальні заходи, ми невідкладно введемо дзеркальні заходи проти Росії".

"Нехай росіяни свій шантаж залишать для себе", - також сказав український прем'єр, коментуючи рішення російського уряду.

Росія неодноразово висловлювала свої заперечення щодо запровадження вільної торгівлі між Україною та ЄС, твердячи, що це загрожує російському ринку багатомільярдними втратами. Водночас інші партнери Росії у Митному союзі - Білорусь та Казахстан - заявляли, що не мають нічого проти вільного ринку між Україною та ЄС, оскільки весь імпорту, що надходить до країн Митного Союзу, має сертифікати походження, а відтак, завжди можна встановити, де вироблена продукція - в Україні чи ЄС.

У Києві та Брюсселі наголошували, що двостороння угода жодним чином не має зачепити треті країни, і що ці країни не можуть втручатися у двосторонні угоди.

12 вересня після переговорів на рівні українського міністра закордонних справ, європейського комісара з питань торгівлі та російського міністра економічного розвитку домовились, що одна із частин Угоди про асоціацію, що стосується запровадження зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, буде відтермінована до кінця 2015 року, хоч вона мала запрацювати від 1 листопада цього року. В українському уряді назвали це "вимушений кроком", який начебто дозволив зберегти незмінним основний текст Угоди про асоціацію, який 16 вересня Верховна Рада України та Європарламент ратифікували одночасно.

З того часу в Україні точаться суперечки щодо того, як Київ збирається виконувати чи не виконувати ці домовленості, адже голова уряду Арсеній Яценюк одразу заявив, що імплементація угоди почнеться у перший день її ратифікації. Утім, може йтися про запровадження тих розділів угоди, що стосуються реформування економіки та переведення української продукції на європейські стандарти якості, тоді як запровадження вільної торгівлі і справді буде відтерміновано.

У Києві не припиняють пошук шляхів, які дозволили б не порушуючи "брюссельські домовленості" запровадити Угоду про асоціацію "по максимуму".

Заступник міністра закордонних справ Лана Зеркаль, заявила в інтерв'ю "Європейській правді", що Київ посилатиметься на Угоду про партнерство від 1994 року, яка передбачає поступове наближення українського законодавства до європейського у 16 галузях, серед яких і торгівля.

"Ніхто в рамках "брюссельських домовленостей" не обмежував Україну у праві виконання Угоди про партнерство і співпрацю", - заявила представниця українського МЗС.

Очевидно, очікуючи на пошук таких варіантів Києвом, Москва вже заявила, що наполягатиме на фіксації у якомусь офіційному рішенні Києва бажання дотримуватися "брюссельських домовленостей". У Києві одразу відповіли, що жодних додаткових гарантій, крім як викладених у спільній заяві від 12 вересня, не буде.

У гру вступає Росспоживнагляд

Присутність українських товарів на російському ринку може й надалі скорочуватися і не через відмову Росії від режиму вільної торгівлі із Україною, а завдяки забороні Росспоживнагляду, як це вже відбулося із низкою українських товарів - від цукерок до пива.

Як повідомляють російські ЗМІ, незабаром Росспоживнагляд може заборонити поставки фруктів і овочів з України через претензії до якості, а також через те, що іноді під виглядом українських товарів на російський ринок надходить продукція із Молдови. З цією країною Росія припинила вільну торгівлю ще у липні, коли парламент Молдови ратифікував Угоду про асоціацію та вільну торгівлю із ЄС.

Хоча український прем'єр і твердить, що на кожну заборону та обмеження у торгівлі з боку Росії Україна даватиме "дзеркальну відповідь", заступник міністра економіки і Торговий

представник України Валерій П'ятницький заявив, що наразі український уряд лише розробляє список російських товарів, проти яких можуть бути застосовані ті чи інші торговельні обмеження.

Втім, як радить колишній міністр економіки Володимир Лановий, кожного разу, рахуючи можливі збитки від заборони тих чи інших українських товарів у Росії - вигідності, чи невигідності зміни торговельного вектору на європейський, варто підрахувати, що дала Україні багаторічна вільна торгівля із Росією:

"Всі "преференції" Росії щодо зони вільної торгівлі з Україною зводяться, мабуть, що ціни на газ, близької до 500 доларів, заборони на українське молоко, м'ясо, і багато інших товарів", - каже економіст, нагадуючи, що обсяги торгівлі України із Росією вже суттєво скоротилися.

За даними міністерства економіки, лише у січні-травні 2014 року порівняно із відповідним періодом минулого року експорт товарів до Російської Федерації зменшився на 1,7 млрд. дол. тоді як експорт до Європи збільшився на 0,7 млрд. дол.

У січні-травні 2014 року обсяги експорту товарів до Європи перевищили обсяги експорту товарів до Росії у 1,7 рази. За цей час Україна експортувала до європейських країн товарів на понад 8 млрд дол., а до Росії - на 4,7 млрд дол.

BBC Україна

26.09.2014. Газові переговори: дві сторони, три думки. Про що ж домовились у Берліні?

Перед дверима берлінського представництва Єврокомісії вишикувалась довга черга журналістів, телеоператорів та фоторепортерів. Усі чекали на результати газових перемовин Росії та України. Репортаж DW.

Прес-конференція за результатами чергового раунду газових переговорів між Росією та Україною за посередництва комісара ЄС з енергетики Гюнтера Еттингера почалась 26 вересня майже із двогодинним запізненням.

Журналісти міркували: може, це добрий знак? Якщо сидять так довго, то це означає, що їм є про що говорити, залагоджують деталі. Якби кожен вперто стояв на своїй позиції, то час би не тягнули. Однак оптимістичні очікування преси не виправдались. Загальної прес-конференції, на якій би усі учасники перемовин спільно представили підсумковий компроміс, так і не було. До журналістів вони виходили по черзі.

Тайм-аут у ціновій суперечці

Комісар Еттингер почав здалеку. Розповідав по склад учасників зустрічі, передісторію переговорів, про лист Путіна, у якому російський президент висловлював лідерам ЄС своє занепокоєння надійністю забезпечення європейців газом узимку, про посередницьку роль ЄС, а також позови Росії та України одна до одної в арбітражному суді Стокгольма.

Рішення у цьому суді буде ухвалене не раніше літа, а реалістично - так і восени наступного року. Україні ж, як і іншим європейським країнам, газ потрібен уже на цей осінньо-зимовий період, а запасів у газосховищах не вистачає. Тому за ініціативою Еттингера учасники перемовин погодились на тайм-аут у суперечці по цінах на газ, а також щодо української заборгованості за попередні поставки і в загальних рисах намітили проект, який умовно назвали "зимовим пакетом".

"Зимовий пакет"

Проект майбутньої тимчасової угоди, протоколу чи меморандуму передбачає, заявив Еттингер, що "Україна зобов'язується у рахунок погашення відкритих рахунків переказати російським партнерам до кінця жовтня два мільярди доларів та ще 1,1 мільярда до кінця року". У сумі - 3,1 мільярда доларів США.

Якщо суд у Стокгольмі підтримає позов України, яка вважає, що має оплатити уже давно поставлений газ за ціною 268 доларів за тисячу кубометрів, то, наголосив Еттингер, сума у 3,1 мільярда покриє усі українські борги. Якщо ж суд встане на бік Росії, подовжував він, то ця сума складе значну частину погашення заборгованості, яку Москва оцінює у 5,2 мільярда доларів.

Друга половина майбутнього "зимового пакету" - поставки російського газу до України цієї зими. Відразу після перерахування згаданих двої мільярдів Росія відновить у режимі попередньої оплати постачання газу в Україну.

Мінімальний обсяг до кінця березня майбутнього року - п'ять мільярдів кубометрів за формулою "take or pay" ("бери або плати"). Плюс опціон на той випадок, якщо зима буде дуже холодною. Ціна - 385 доларів за тисячу кубометрів.

Прорив?

Еттингер викладав результати переговорів максимально сухо, і було незрозуміло, радіє він чи ні. Хтось із журналістів прямо й запитав його: це прорив? У відповідь єврокомісар запропонував пресі самій оцінити ситуацію.

"Зимовий пакет" - тільки проект. Учасникам переговорів у Берліні треба ще узгодити їхні підсумки у Москві та Києві. Еттингер хотів би отримати відповідь не пізніше понеділка чи вівторка наступного тижня, аби уже у перших числах жовтня українсько-російська домовленість була належним чином формлена у вигляді протоколу зі строком дії до кінця березня 2015 року. Він

сподівається на позитивну відповідь, оскільки в іншому випадку не виключає повторення подій січня 2009 року, коли деякі країни Європи залишилися без російського газу.

Міністр енергетики Росії Олександр Новак, який вийшов до журналістів після Еттингера, багато в чому повторив єврокомісара. "Ми сьогодні доволі сильно просунулись вперед у рішенні тих проблем, які накопичились, - сказав він. - Сьогодні нами спільно з Єврокомісією був сформульований пакет, який може бути взятий за основу для врегулювання поточної ситуації". Щоправда, доточив він, залишилися ще деякі відкриті питання та "нюанси, які ми ще маємо доопрацювати". Новак не уточнив, які саме.

Складні нюанси

Певне уявлення про них журналісти отримали тільки тоді, коли свій погляд на речі останнім виклав міністр енергетики та вугільної промисловості України Юрій Продан.

Виявилося, що він дещо по-іншому трактує підсумки переговорів за посередництва Еттингера. Ті два мільярди доларів до кінця жовтня та 1,1 мільярда до кінця року, які комісар ЄС та російський міністр енергетики розглядають як внесок України у рахунок виплати її боргу перед "Газпромом", Юрій Продан називає передоплатою за "зимовий пакет" газу.

Із його точки зору, про те, хто кому і скільки винен мова узагалі поки що йти не може, оскільки відповідне рішення арбітражний суд у Стокгольмі ще не ухвалив. Крім того, Продан почав оперувати зовсім іншими цифрами, називаючи суми у півтора мільярди до кінця жовтня та по 800 мільйонів у листопаді та грудні, чим остаточно заплутав журналістів.

Спірним залишається й питання про ціну на газ. Київ наполягає на тому, що вона має бути справедливою і ринковою, а не встановленою урядом. У піковий період, тобто восени і взимку, ціну у 385 доларів Продан вважає прийнятною, у літній - 320 доларів. Розбіжність із російським колегою у тому, що Новак називає ту ж ціну у 385 доларів результатом знижки у сто доларів, на яку погоджується Москва. "Ціна повинна бути комерційно та незалежною від рішень російського уряду, - заявив Продан. - Це питання можна врегулювати у додатку до договору, але ця ціна не повинна бути знижкою. Це наша принципова позиція".

DW.DE

30.09.2014. Україна звинувачує російських слідчих у "сприянні тероризму"

Генпрокуратура України почала розслідування щодо Слідчого комітету РФ, звинувачуючи його посадовців у сприянні терористичній діяльності.

Генеральна прокуратура України (ГПУ) розпочала кримінальне провадження відносно посадових осіб Слідчого комітету Російської Федерації (СК РФ), звинувачуючи їх у сприянні терористичній діяльності, втручанні в діяльність працівників правоохоронних органів та державних діячів, повідомляється у понеділок, 29 вересня, на сайті Генпрокуратури. Це стало заходом у відповідь на звинувачення української влади у "геноциді" російськомовного населення.

У відомстві в Києві зауважують, що СК РФ створив управління з розслідування злочинів, пов'язаних із застосуванням заборонених засобів та методів ведення війни, мета якого - притягнення українських військових до кримінальної відповідальності "за нібито вчинені ними злочини стосовно мирних громадян". У цьому контексті ГПУ нагадала про кримінальні справи стосовно української льотчиці Надії Савченко, "невстановлених" українських військових та активістів "Правого сектору".

Таким чином, вважають у Генпрокуратурі, СК РФ сприяє діяльності терористичних організацій "Донецька народна республіка" та "Луганська народна республіка" та посягає на суверенітет України. Нагадаємо, 29 вересня СК РФ, у свою чергу, порушив кримінальну справу про вчинення українською владою "геноциду" російськомовного населення на території Донбасу.

DW.DE

30.09.2014. СК Росії назвав дії Генпрокуратури України "неадекватною захисною реакцією"

Російські слідчі хочуть розслідувати дії української армії. На фото - українські військові біля Дебальцевого

Слідчий комітет Росії відреагував на рішення Генеральної прокуратури розпочати провадження проти їхніх посадовців. В СКР це назвали "неадекватною захисною реакцією".

Раніше Генеральна прокуратура України розпочала кримінальні провадження проти працівників Слідчого комітету Росії, яких вона підозрює у підтримці бойовиків на Донбасі та втручанні в діяльність українських правоохоронних органів.

Перед цим російський Слідчий комітет порушив кримінальну справу про "геноцид російськомовного населення" на Луганщині й Донеччині.

Реакція на реакцію

Офіційний представник Слідчого комітету Росії Володимир Маркін у вівторок заявив, що російські слідчі вивчать роль працівників Генпрокуратури України в приховуванні фактів "геноциду".

"Неадекватна захисна реакція групи осіб, які прикриваються вивіскою Генпрокуратури України, змушує нас вивчити питання про їхню роль у приховуванні фактів геноциду російськомовного населення", - заявив Володимир Маркін.

Генеральна прокуратура розпочала кримінальні провадження проти російських слідчих за статтями про "сприяння терористичній організації", "втручання в діяльність працівника правоохоронного органу та державного діяча.

За даним ГПУ, у травні-червні в складі СК РФ створили спеціальний розділ з розслідування злочинів, пов'язаних із застосуванням заборонених засобів і методів ведення війни. Зокрема, російська відомство розпочало кримінальні провадження проти військовослужбовців Збройних сил України, Нацгвардії та активістів "Правого сектора".

У Генпрокуратурі України називають ці провадження безпідставними та вважають, що вони спрямовані на підтримку діяльності так званих "ДНР" та "ЛНР" та перешкоджання виконанню своїх обов'язків представникам державних органів і громадським діячам.

"Вчинення вказаних кримінальних правопорушень посягає на охоронювані міжнародними договорами та законами України інтереси держави, її суверенітет та територіальну цілісність", - сказано в заяві Генпрокуратури.

Звинувачення Москви

Російський Слідчий комітет напередодні порушив кримінальну справу про "геноцид російськомовного населення" на Луганщині й Донецьчині.

"Слідством встановлено, що в період з 12 квітня 2014 року і дотепер... невстановлені особи з числа вищого політичного і військового керівництва України, Збройних сил України, Національної гвардії України і "Правого сектора" віддавали накази, спрямовані на повне знищення саме російськомовних громадян, які проживають на території Донецької та Луганської республік", - йдеться у заяві російського відомства.

На думку російських слідчих, "вбивства російськомовних громадян" здійснювалися із застосуванням систем "Град" і "Ураган", авіаційних некерованих ракет та інших видів важкої зброї. Як зазначили у СКР, в результаті цих дій загинули щонайменше 2,5 тисяч людей.

"Піар-шум для відділення Донбасу"

Радник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко в коментарі ВВС Україна заявив, що відкриття цієї справи - "відверта маячня".

"Такого роду справа є піар-шумом, зробленим спеціально для того, щоб обґрунтувати проведення виборів в Донбасі, щоб повністю відділити Донбас від України", - заявив пан Геращенко.

За його словами, все це збігається у часі з заявленими на минулому тижні проведенням виборів "в так званий орган управління Донецької та Луганської народних республік".

"З цією ж метою було оголошено про масові поховання мирних мешканців, яких ніби то розстрілювали представники української армії. Це лише доповнення до піар-шуму, обґрунтування того, що так звана "Новоросія" відділяється від України", - зазначив радник міністра.

Раніше Київ неодноразово звинувачував Москву у військовій підтримці сепаратистів так званих "ДНР" і "ЛНР".

ВВС Україна

02.10.2014. Путін назвав українців братнім народом

Росію і Україну пов'язують етнічна, духовна, релігійна та історична спільність, стверджує Путін. На цій основі він сподівається розвивати відносини.

Президент РФ Володимир Путін вважає, що український народ назавжди залишиться братнім.

"Україна не чужа для нас країна. Незважаючи на всю трагедію, яку ми зараз спостерігаємо, особливо на південному сході, український народ завжди був і залишиться найбільш близьким для нас братнім народом", - сказав Путін, виступаючи на інвестиційному форумі "Россия зовет".

При цьому він заявив, що Росію і Україну пов'язують етнічна, духовна, релігійна та історична спільність.

"Сподіваюся, що, спираючись саме на ці фундаментальні основи нашої взаємодії, будемо розвивати наші відносини в майбутньому. І будемо робити все для того, щоб це відбулося, і відбулося якомога швидше", - сказав Путін.

Як повідомлялося, Володимир Путін очолив антирейтинг негативного ставлення українців. За даними соціопитування групи "Рейтинг", у серпні 2014 року, до президента РФ погано ставилися 75% громадян України. Порівняно з жовтнем минулого року рівень позитивного ставлення до Путіна погіршився з 47 до 16%.

Дзеркало тижня

США ТА КАНАДА

18.09.2014. Україна і Канада відновлять діалог про вільну торгівлю - АП

Канадський парламент зустрічав українського президента оваціями
Україна і Канада домовилися відновити переговори про зону вільної торгівлі між двома країнами, повідомив сайт глави держави.

Петро Порошенко, який у середу перебуває з візитом в Оттаві, обговорив це з прем'єр-міністром Канади Стівеном Гарпером.

Також на зустрічі йшлося про спрощення візового режиму для українських громадян.

Пізніше пан Порошенко виступив перед канадським парламентом, де його зустріли тривалими оплесками.

Згодом президент вирушить до Вашингтона: у четвер, 18 вересня, він має зустрітися із президентом США Бараком Обамою, віце-президентом Джоозефом Байденом, держсекретарем Джоном Керрі, а також взяти участь у спільному засіданні палат Конгресу США.

У вівторок МЗС Канади оприлюднило розширений список санкцій проти Росії.

"Прощавай, Радянський Союз"

Як повідомляє прес-служба президента, Україна і Канада домовилися відновити підготовку проекту угоди про зону вільної торгівлі.

"Я сподіваюся, що ... наступного разу, коли ми побачимо один одного, у нас буде Угода про вільну торгівлю між Україною та Канадою", - сказав пан Порошенко, виступаючи перед парламентом у Оттаві.

Пан Порошенко нагадав, що у вівторок Верховна Рада ратифікувала Угоду про асоціацію між Україною та ЄС.

"Коли вчора я був в українському Парламенті і надавав цю Угоду, ... це було останнє "до побачення" від України Радянському Союзу. Ми сказали: прощавай, Радянський Союз", - сказав президент у своїй промові.

Він також подякував канадійцям за підтримку.

"Жоден інший лідер або нація, ніхто, я серйозно кажу, за винятком, можливо, Польщі, не був таким щирим та прямим у надсиланні сигналу росіянам і решті світу, що боротьба з нацією, яка намагається прокладати свій власний шлях, є концептуально неправильною", - сказав, зокрема, президент.

За його словами на саміті НАТО в Уельсі, який відбувся на початку вересня, Канада зобов'язалася надати у спеціальний фонд 1 мільйон доларів, призначених на посилення захисту.

BBC Україна

18.09.2014. Білий Дім: візит Порошенка "вартий тисячі слів" Росії

Картина того, як президент Порошенко сидить у Овальному кабінеті, варта тисячі слів, кажуть у Вашингтоні

У четвер український президент Петро Порошенко розпочав свій перший на посаді глави держави і ключовий візит до Сполучених Штатів із наміром здобути додаткову підтримку у вирішенні конфлікту, причиною якого Київ вважає російську агресію.

У Вашингтоні Петро Порошенко проведе переговори із Бараком Обамою, а опісля - виступить на спільному засіданні американського Конгресу.

"Картина того, як президент Порошенко сидить у Овальному кабінеті, варта тисячі слів - і англійською, і російською", - заявив речник Білого Дому Джош Ернест.

За словами речника Білого Дому, пан Обама спонукатиме Петра Порошенка до дипломатичного вирішення конфлікту на сході України.

До США пан Порошенко прибув після робочої поїздки до Канади.

Військова допомога і нові санкції

Очікується, що у США Петро Порошенко шукатиме підтримки для української економіки, що потерпає від кризи. Крім того, глава держави спробує добитися надання Вашингтоном військової допомоги Україні.

Комітет сенату США з міжнародних відносин розгляне законопроект про підтримку України після запланованого виступу президента Петра Порошенка на спільному засіданні Конгресу.

Зокрема, законопроект передбачає надання країні військової допомоги та запровадження широкіх санкцій проти Росії.

Його автори - сенатори Роберт Менендес та Боб Коркер.

Згідно з законопроектом, американський президент отримає право надати Україні озброєння, серед якого протитанкові засоби, боеприпаси, а також радари, безпілотники та комунікаційне обладнання.

Також пропонується визначити Україну, Молдову та Грузію головними союзниками США, які не є членами НАТО.

Документ також передбачає широкі санкції проти російського оборонного, енергетичного та фінансових секторів. Президенту, зокрема, пропонують застосувати економічні обмеження проти "Рособоронекспорту" та "Газпрому".

Раніше Барак Обама наголошував, що військова підтримка Україні зможе включати тільки нелетальне обладнання.

За словами речника Білого Дому, пан Обама спонукатиме Петра Порошенка "до дипломатичного вирішення розбіжностей між українським урядом та підтримуваними Росією сепаратистами на сході України".

"Перейдений Рубікон"

Напередодні Петро Порошенко у ході промови перед канадським парламентом заявив, що Україна "перейшла Рубікон", ратифікувавши Угоду про асоціацію з Євросоюзом.

Петро Порошенко виступив перед канадським парламентом, де його зустріли тривалими оплесками

"Це останнє прощання з Радянським Союзом", - сказав він.

У ході візиту український президент також зустрівся із прем'єр-міністром Канади Стівеном Гарпером та Генерал-губернатором Девідом Джонстоном. "Ви не знайдете у світі більшого друга, ніж Канада", - запевнив Стівен Гарпер під час зустрічі.

Уряд Канади погодився надати Україні кредитних гарантій у розмірі 200 млн канадських доларів (близько 192 млн доларів США).

Крім того, у Оттаві керівники двох країн домовилися відновити підготовку проекту угоди про зону вільної торгівлі.

"Я сподіваюся, що ... наступного разу, коли ми побачимо один одного, у нас буде Угода про вільну торгівлю між Україною та Канадою", - сказав пан Порошенко, виступаючи перед парламентом у Оттаві.

Також на зустрічі йшлося про спрощення візового режиму для українських громадян.

У вікторок МЗС Канади оприлюднило розширений список санкцій проти Росії.

BBC Україна

18.09.2014. New York Times: Обама ставитиме незручні питання Порошенку

18 вересня західна преса пише про зворотню сторону візиту Петра Порошенка до США, закликає Захід допомогти Україні грошима, а не зброєю, аналізує перспективи Києва щодо зими без російського газу, а також згадує перебіг кампанії, що передувала шотландському референдуму.

Під час візиту до США президенту Петру Порошенку доведеться відповідати на незручні питання про повільний процес реформ, вважає New York Times.

На думку газети, на публіці на українського лідера чекають запевнення у моральній підтримці. Втім, зустрічі за закритими дверима можуть виявитися менш приємними.

"Незважаючи на теплий прийом на публіці, який очікує на пана Порошенка у Вашингтоні, за зачиненими дверима йому доведеться відповідати на запитання, чи не крокує лютнева революція до такого самого провалу, що й Помаранчева революція 2004 року, коли вимоги суспільства про зміни були розбиті персональними амбіціями заможного за ізолюваного політичного класу", - зазначає газета.

На думку Томаса Меліа, представнику Державного департаменту США, політика в Україні фактично не змінилася, і робота над реформами, пов'язаними із боротьбою з корупцією та економічним занепадом, так і не почалася.

"Це не дві окремі битви, це одна й та сама битва. Якщо не виправити роботу внутрішньополітичних інституцій вже зараз, то і консенсусу щодо захисту України від російської агресії вже не буде, а допомога припиниться", - цитує New York Times пана Меліа.

Гроші замість зброї

Україні потрібні гроші, а не зброя. Таку думку висловлює у статті для Financial Times експерт з вашингтонського Фонду Карнегі Юджин Румен.

Він вважає, що постачання зброї тільки продовжить "агонію" Києва у війні, яку він не зможе виграти.

"Зброя не допоможе. Україні треба побудувати нову армію – професійну, добре підготовлену та споряджену, з функціонуючим командуванням, розвідкою та логістикою. Для цього знадобляться гроші, міжнародна допомога та роки, а може й десятиліття", - наголошує автор.

Аби це стало реальністю, західним країнам доведеться більше допомагати Києву грошима, й до того ж у набагато більших масштабах, аніж зараз.

На думку автора, 17 млрд доларів від МВФ та 250 млн від США буде недостатньо.

"В Україні немає іншого вибору, крім як прийняти сумний факт, що вона не може відбити російську агресію. Єдиний варіант президента Порошенка – це дозволити Донецьку та Луганську, які залишаються під контролем проросійських сепаратистів, жити зі спеціальним статусом самоврядування та сконцентруватися на внутрішньополітичних реформах", - резюмує автор.

Зима без російського газу реальна?

Чи зможе Україна перезимувати без російського газу? Відповідь на це питання шукає "Независимая газета".

За даними, які наводить видання, це можливо у разі зниження споживання газу на 10%, а також за рахунок реверсних поставок із Європи та власного видобування.

У експертів, опитаних газетою, втім, думки розділилися.

"Тільки-но "Газпром" оголосив, що постачатиме газ у Європу не за максимальними, а мінімальними контрактними зобов'язаннями, в Україні одразу ж почалися проблеми", - заявляє директор Інституту національної енергетики Сергій Правосудов, який додає, що за реверсний газ Україна зараз платить набагато більше, ніж влітку.

На думку ж партнера консалтингової компанії RusEnergy Михайла Крутіхіна, якщо "Газпром" даватиме Європі менше газу, то ризикує залишити партнерів замерзати. А от Україна цілком може пережити зиму, вважає він.

"За умови суворої економії, до березня вона цілком протримається. Не меншою підмогою, ніж реверсний газ, буде газ із підземних сховищ", - цитує експерта "Независимая газета".

"Безпрецедентна" кампанія

У день шотландського референдуму британська Guardian із захопленням згадує перебіг кампанії, що передувала голосуванню. Газета називає її безпрецедентною для Об'єднаного Королівства.

"Це був справжній національний діалог, який досяг найменших містечок та найвіддаленіших селищ. Суперечки лунали на заповнених публічних зустрічах, а також у пабах та за обідніми столами", - розповідає видання.

Іще одним досягненням Guardian називає той факт, що питання незалежності у Шотландії вирішується виключно мирно – "шляхом голосування та без жодного пострілу". Цьому "позаздрить не один народ", наголошує газета.

Guardian додає, що результати референдуму можуть стати поштовхом до масштабних змін, в тому числі, якщо переможе варіант "ні".

"Дехто вважає, що "ні" – це нудна та безпечна відповідь. Але така відповідь може стати початком і чогось більшого – нового союзу між чотирма націями Об'єднаного Королівства та шансом сформувати наново наш союз: розширити владу, перемогти паралізуючу централізацію Вестмінстеру та полагодити зламану систему", - резюмує Guardian.

BBC Україна

18.09.2014. США обіцяють додаткову фінансову допомогу для України

Президент США Барак Обама у четвер оголосив про виділення 53 млн доларів допомоги Україні, повідомляє прес-служба Білого дому.

Адміністрація президента США відзначає, що більшість з запланованої суми - 46 млн доларів, буде спрямовано на потреби українських військових та прикордонників.

Решту - 7 млн доларів, планують направити в міжнародні організації, які нададуть гуманітарну допомогу постраждалим в результаті конфлікту в східній Україні.

В Білому домі відзначають, що враховуючи ці кошти, цього року США загалом виділили Україні 291 млн доларів, а також надали кредитні гарантії на мільярд доларів.

BBC Україна

18.09.2014. У Конгресі Порошенко закликав США допомогти Україні

У четвер президент Петро Порошенко виступив перед американським Конгресом. Він закликав Сполучені Штати допомогти, щоб Україна могла захистити свої території і незалежність.

Зокрема, він закликав надати Україні найвищий статус взаємодії із країною - не членом НАТО.

Президент попросив про фінансову допомогу для здійснення економічних реформ, а також наголосив, що українська армія потребує більше військового обладнання.

"Як і Ізраїль, Україна має право захищати свою територію. Закликаю Америку допомогти нам", - сказав президент.

Під час його промови конгресмени неодноразово вставали і аплодували.
Перед виступом український лідер зустрівся з держсекретарем США Джоном Керрі.

"Війна не тільки України"

Петро Порошенко наголосив, що конфлікт в Україні має глобальне значення і ціннісний вимір.

"Це війна не тільки України, але і Європи та Америки. Це війна за вільний світ", - сказав він.

За словами президента, українські військові конче потребують як нелетального, так і летального обладнання. "Ми не можемо виграти війну ковдрами", - заявив пан Порошенко.

Пан Порошенко закликав США надати Україні статус основного союзника поза НАТО - безпековий статус, який відбиває найвищий рівень взаємодії США із країнами, які не є членами НАТО.

Крім того, президент заявив, що просить створити спеціальний фонд, який допоміг би Україні реформувати економіку.

Петро Порошенко запевнив, що цю допомогу використають ефективно, і зобов'язався дотримуватися курсу реформ.

Говорячи про план мирного врегулювання на Донбасі, президент заявив, що робитиме все можливе, щоб уникнути подальших жертв.

Він готовий запропонувати сепаратистам більше прав, ніж мала будь яка частина України, але додав, що готовий обговорювати на переговорах будь-що, крім незалежності, територіальної цілісності і суверенітету країни.

"Я певен, якщо ця війна стосується прав, а не геополітичних амбіцій, рішення буде знайдено", - сказав президент.

Він також згадав про Крим, назвавши його анексію "однією з найцинічніших зрад в сучасній історії".

Пан Порошенко заявив, що Україна не змириться з "окупацією", однак визнав, що вирішення цієї проблеми затягнеться на довгі роки.

Український президент сказав і про долю кримських татар, які, за його словами, зараз "зазнають утисків".

Американська підтримка

У той же час адміністрація президента США поширила заяву, в якій заявлено про підтримку України.

"Разом з нашими міжнародними партнерами, зокрема МВФ, Сполучені Штати підтримують реформи в Україні, а також забезпечення того, щоб українці могли визначати своє майбутнє, без залякування і зовнішнього примусу", - сказано в заяві Білого дому.

У Білому домі відзначають, що цього року США загалом виділили Україні 291 млн доларів, а також надали кредитні гарантії на мільярд доларів.

Зокрема, у четвер президент США Барак Обама оголосив про виділення 53 млн доларів допомоги Україні.

Адміністрація президента США відзначає, що більшість з запланованої суми - 46 млн доларів, буде спрямовано на потреби українських військових та прикордонників.

Решту планують направити в міжнародні організації, які нададуть гуманітарну допомогу постраждалим в результаті конфлікту в східній Україні.

BBC Україна

19.09.2014. Порошенко зустрівся з Обамою

Це перший візит Петра Порошенка до Вашингтона в якості нового президента України

Петро Порошенко у четвер зустрівся з президентом США Бараком Обамою і виступив перед американським Конгресом.

У промові, яку конгресмени періодично переривав оваціями, український лідер попросив Сполучені Штати про допомогу, а також наголосив, що українська армія потребує нелетального і летального військового обладнання.

"Ковдри і прибори нічного бачення - це добре, але війну не можна виграти ковдрами", - сказав президент, прямуючи на зустріч з паном Обамою.

Білий дім пізніше оголосив про виділення 53 млн доларів допомоги Україні, але не про постачання зброї.

Натомість Барак Обама пообіцяв і далі мобілізувати міжнародну спільноту для дипломатичного розв'язання кризи на Донбасі.

Гроші, але не зброя

Барак Обама назвав дії Росії в Криму і на Донбасі російською "агресією".

"Ми збираємося і далі намагатися мобілізувати міжнародну спільноту, щоб сказати Росії: Україна хоче мати хороші стосунки з усіма своїми сусідами, як на сході, так і на заході. Повинен

існувати спосіб, у яких Україна могла би вести переговори, торгувати і далі мати людські зв'язки з Росією. Але Росія не може диктувати їй у питанні співпраці з іншими партнерами", - сказав американський лідер.

Він похвалив українського лідера за законопроекти про самоврядування в окремих районах Донбасу.

Перед зустріччю адміністрація президента США поширила заяву про виділення Україні 53 млн доларів допомоги.

Більшість з запланованої суми - 46 млн доларів - дають на потреби українських військових і прикордонників, зокрема на бронезилети, оптику, човни та інше нелетальне обладнання.

Решту 7 млн планують направити в міжнародні організації для гуманітарної допомоги постраждалим від конфлікту на Сході.

У Білому домі відзначали, що цього року США загалом виділили Україні 291 млн доларів, а також надали кредитних гарантій на мільярд доларів.

Порошенко в Конгресі

У своєму виступі перед Конгресом, президент Порошенко закликав Сполучені Штати допомогти Україні. Зокрема - надати Україні статус основного союзника поза НАТО.

Також він попросив про фінансову допомогу для здійснення економічних реформ, а також наголосив, що українська армія потребує більше військового обладнання.

Петро Порошенко наголосив, що конфлікт в Україні має глобальне значення і ціннісний вимір.

За його словами, війна в Україні - це війна "проти свободи, демократії та європейських цінностей. Наша нація вирішила на користь свободи і демократії, інша нація вирішила покарати Україну за ці кроки. Світ не може дозволити такої поведінки".

"Цінності - на першому місці", - заявив президент.

Він також сказав, що готовий запропонувати сепаратистам більше прав, ніж мала будь яка частина України, але додав, що може обговорювати на переговорах будь-що, крім незалежності, територіальної цілісності і суверенітету країни.

Він також згадав про Крим, назвавши його анексію "однією з найцинічніших зрад в сучасній історії".

Пан Порошенко заявив, що Україна не змириться з "окупацією", однак визнав, що вирішення цієї проблеми затягнеться на довгі роки.

Український президент сказав і про долю кримських татар, які, за його словами, зараз "зазнають тиску".

BBC Україна

19.09.2014. Чи досяг успіху Порошенко у США

Візит президента до США експерти оцінили неоднозначно: українського лідера тепло прийняли в Конгресі, але Барак Обама відмовився надавати країні зброю та статус союзника поза межами НАТО.

Петро Порошенко виступив у Конгресі США. Його майже годинну промову більше десяти разів переривали оваціями.

Він наголосив, що просить США надати Україні зброю, у тому числі летальну, а також статус союзника поза межами НАТО.

Після зустрічі президента Порошенка з Бараком Обамою оголосили, що США додатково виділять Україні 53 мільйони доларів, більша частина з яких надійде у вигляді бронезилетів, оптики, човнів та іншого нелетального обладнання.

Проте, як заявив Петро Порошенко в інтерв'ю каналу CNN, Барак Обама відмовив Україні в наданні летальної зброї та статусу союзника.

Українські експерти вважають, що США не планують провокувати Росію прямими поставками зброї до України.

Успіх чи невдача?

Опитані українські експерти погоджуються, що головним успіхом візиту став сам факт виступу в Конгресі та зустріч з Бараком Обамою.

"Емоційний й схвально сприйнятий виступ Порошенка в Конгресі дасть свій результат – це матиме великий вплив на громадську думку в США", - заявив BBC Україна політичний експерт Володимир Фесенко.

Він вказав, що Конгрес зараз налаштований більш рішуче допомагати Україні, ніж Барак Обама, адже президент США не хоче втручатися у конфлікт в Україні.

"У листопаді будуть перевибори у Конгрес й рівень підтримки Україні там ще збільшиться, тому посиляться і тиск Конгресу на Обаму", - вважає пан Фесенко.

6 квітня 2005 року Віктор Ющенко також виступав перед Конгресом США

"Президенту України надали можливість виступити перед Конгресом США – це важливий сигнал про підтримку країни в цей непростий час", - розповів ВВС Україна Костянтин Грищенко, колишній міністр закордонних справ та посол у США і Росії.

Дипломат відзначає, що українська сторона заздалегідь повідомила про свої очікування від візиту, але цього не отримала. Це на його думку, це була помилка української влади.

"Багато моментів були недопрацьовані, інакше важко пояснити, чому ми очікували одного результату, але не отримали. Зазвичай такі речі проробляються завчасно", - зауважив пан Грищенко.

Він критично оцінив те, що Петро Порошенко у своєму виступі в конгресі прямо звернувся до США з проханням надати летальну зброю та особливий статус.

"Як правило, такі заяви робляться тоді, коли ти знаєш, що отримаєш згоду", - резюмував дипломат.

Не налякати Росію

Колишній міністр закордонних справ України Володимир Огризко в цілому називає візит Петра Порошенка успішним.

"Візит загалом успішний, не все вимірюється в танках, бронешаретах і мільярдах. Звичайно, багато хто закидає, що США роблять не кроки, а напівкроки. Проте цьому є пояснення – Захід зараз має справу з "мавпою з гранатою", при цьому "граната" - ядерна", - сказав пан Огризко.

За його твердженням, Захід боїться неадекватних дій Росії з ядерною зброєю і можливості початку "третьої світової війни", а тому шукає "способи нейтралізації".

Посол України в США в 2005-2010 роках Олег Шамшур відзначає своєрідний інформаційний прорив Петра Порошенка і донесення ним до американських політиків та суспільства української оцінки подій та конфлікту з Росією.

"Не хочу недооцінювати запропоновану США допомогу для розвитку економіки, енергетики, демократичних інститутів та проведення реформ, але підхід США та ЄС щодо постачання летальної зброї Україні в мене викликає обурення", - оцінив результати візиту пан Шамшур.

Від зустрічі Петра Порошенка та Барака Обами експерти очікували домовленостей про постачання зброї до України

На його думку, США та Європа досі живуть ілюзіями, що можливе повернення довоєнного статус-кво.

"Але це вже не можливо, бо цього не хоче Путін. У США надають перевагу політичним зусиллям, але вони не мають шансів на успіх без більш ефективної діяльності українських силовиків" - заявив ВВС Україна Олег Шамшур.

Чи були таємні домовленості?

За словами Володимира Фесенка, відмова США надати Україні серйозну військову підтримку руйнує російський міф, ніби події в Україні – це глобальне протистояння США та Росії, спеціально інспіроване Вашингтоном.

"Офіційно надана допомога – лише перший транш. Це сигнал Росії, що США підтримує Україну. Зрозуміло, що Обама діятиме інакше у разі відновлення військової агресії Росії в Україні", - вважає пан Фесенко.

Експерти згадують, що після саміту НАТО в Уельсі радник президента Юрій Луценко назвав країни, які будуть постачати Україні зброю. Це викликало скандал і спростування таких домовленостей.

Тому, не виключено, що подібні домовленості просто не афішуватимуть.

"Кожна країна - член НАТО може постачати Україні зброю на власний розсуд – двері відкриті і треба знаходити правильні аргументи та доводи. Теоретично, і США можуть поставляти зброю, але такі речі точно не оголошуються публічно", - зауважив Володимир Огризко.

Експерти припускають, що постачання зброї США до України може відбуватися через союзників у ЄС. Вони отримуватимуть зброю від США, а Україні - передаватимуть свої старі зразки.

"Рано ставити крапку. І щодо летальної зброї, і щодо надання нам статусу союзника поза межами НАТО, треба продовжувати контакти. Треба більше працювати з Конгресом, де більшість виступає за надання Україні зброї", - заявив ВВС Україна Олег Шамшур.

ВВС Україна

18.09.2014. Президент України зустрівся з Генерал-губернатором Канади

Президент України Петро Порошенко в Оттаві провів зустріч з Генерал-губернатором Канади Девідом Джонстоном.

Глава держави відзначив особливу історичну роль Канади у становленні України як незалежної демократичної держави, а також традиційно дружні міждержавні відносини, які мають справжній характер Особливого партнерства.

Петро Порошенко подякував за політичну підтримку та економічну допомогу Україні, яка продовж багатьох років надається канадською стороною, та відзначив тісні міжлюдські контакти, які пов'язують дві країни.

Девід Джонстон побажав Україні швидше досягти миру і заявив, що Канада готова долучитися до післявоєнної відбудови Донецької та Луганської областей. Генерал-губернатор Канади також запропонував розвивати двостороннє співробітництво в галузі високих технологій, енергетики, науки.

Прес-служба Президента України

18.09.2014. Президент України провів зустріч з Державним секретарем США

В рамках візиту до США Президент України Петро Порошенко провів зустріч з Державним секретарем США Джоном Керрі.

Глава держави подякував за незмінну підтримку, яку США надають Україні. Сторони обговорили результати домовленостей щодо режиму припинення вогню, досягнутого у Мінську, а також кроки, які вживає Президент України для впровадження свого Мирного плану.

Співрозмовники обговорили поглиблення співпраці в сфері безпеки і оборони, а також подальшу макрофінансову допомогу Україні.

Прес-служба Президента України

18.09.2014. Відбулася зустріч Президента України з Віце-президентом США

У Вашингтоні відбулася зустріч Президента України Петра Порошенка з Віце-президентом Сполучених Штатів Америки Джоозефом Байденом.

П.Порошенко висловив вдячність Дж.Байденому за його постійну увагу до України та значні зусилля Адміністрації США, спрямовані на пошук шляхів мирного вирішення ситуації на Донбасі.

Сторони відзначили важливість підтримки подальшого активного політичного діалогу для швидкого реагування на події та недопущення нової ескалації ситуації.

Обговорено можливості виділення з боку США додаткової фінансової допомоги Україні, а також посилення двосторонньої співпраці в оборонній сфері та галузі енергетики напередодні зимового періоду.

Також було анонсовано приїзд до України Секретаря з питань фінансів та торгівлі для надання більш широкої фінансової допомоги.

Прес-служба Президента України

19.09.2014. У Вашингтоні відбулася зустріч Петра Порошенка та Барака Обами

Президент України Петро Порошенко провів у Вашингтоні зустріч з Президентом Сполучених Штатів Америки Бараком Обамою.

У спільній заяві за підсумками зустрічі Глава Української держави назвав дуже символічною зараз для всіх українців ту неймовірну підтримку, яку сьогодні отримала Україна у Конгресі США, Державному департаменті, у Президента Сполучених Штатів Америки.

Президент України повідомив, що під час двосторонньої зустрічі обговорив зі своїм американським колегою широкий спектр питань щодо співробітництва у різних сферах. Зокрема, питання забезпечення безпеки, економіки, фінансового співробітництва тощо.

Окрему увагу сторони приділили співпраці у сфері енергетики. Президент України повідомив, що наступного тижня до Києва прибуде потужна команда американських експертів для продовження переговорів щодо роботи в цій галузі. Петро Порошенко наголосив, що для нашої держави зараз важливі кроки, спрямовані на забезпечення енергетичної безпеки.

За словами Президента України, Барак Обама добре знайомий з ситуацією в Україні. У цьому контексті Петро Порошенко відзначив важливість підтримки США у реалізації міжнародної координації, повідомивши, що сьогодні відбувається важливе засідання Ради безпеки ООН. «Для мене найвищий пріоритет як для Президента, як для усіх українців та американців, - це мир», - констатував Президент України.

Єдиним шляхом для деескалації ситуації у Донецькій і Луганській областях є Мирний план, який включає в себе припинення вогню, звільнення усіх заручників, виведення російських військ, взяття під контроль кордонів, унеможливлення постачання російської зброї», - наголосив Глава держави.

«Ми очікуємо продовження Мінського діалогу найближчим часом, - сказав Президент і додав, - Дванадцять днів режиму припинення вогню мають бути трансформовані у сталий мир».

Петро Порошенко подякував Бараку Обамі за «плідний, відкритий, чесний діалог та за рішення, які сьогодні були прийняті».

Президент України після зустрічі зі своїм американським колегою повідомив про те, що Україна отримає чітку практичну допомогу в доповнення до тієї, яка вже надійшла до нашої держави, а «це 240 млн. доларів, які вже надішли, і 1 млрд. доларів фінансових гарантій».

За підсумками перемовин Глава держави також відзначив суттєвий прогрес в галузі безпеки та повідомив, що США будуть розширювати фінансову допомогу Україні на безпекові цілі, підкресливши, що США і Європейський Союз підтримують Мирний план.

Президент України також повідомив, що США надішле своїх спостерігачів на парламентські вибори в Україні, які відбудуться 26 жовтня.

Петро Порошенко також зазначив, що в Україні буде розпочата спеціальна програма політичного страхування американських інвестицій в українську економіку.

Барак Обама у свою чергу повідомив, що США розширять допомогу Україні в економічній сфері та у вирішенні питань безпеки. «Ми продовжимо мобілізувати зусилля міжнародного співтовариства на підтримку України», - сказав американський Президент.

Він відзначив, що для нього було великим задоволенням вітати Президента України в Овальному кабінеті.

«Лідерство Петра Порошенка зараз дуже важливе для українського суспільства», - відзначив Барак Обама. Люди в Україні проголосили своє бажання жити у вільній та незалежній країні, і Президент Порошенко реалізує бажання своїх людей, також підкреслив американський Президент.

Барак Обама зазначив, що США очолять міжнародне співтовариство і долучаться до Європейського Союзу у протидії агресії. На жаль, зазначив Президент США, відбувається російська агресія щодо України – спочатку в Криму, а зараз і на Сході, — але Америка послідовно підтримуватиме суверенітет і незалежність України і надаватиме їй допомогу у вирішенні питань її безпеки.

Звертаючись до Петра Порошенка Барак Обама заявив: «Ви маєте вірного не лише особистого друга, але й друга в особі американського народу. Америка зараз разом з людьми в Україні».

Прес-служба Президента України

22.09.2014. Американські та канадські експерти приєднуються до розробки антикризового плану дій в українській енергетиці

Урядові експерти Сполучених Штатів Америки та Канади долучаються до роботи українських енергетиків і поділяться найкращими, опрацьованими на практиці, методиками розробки антикризових планів в енергетиці.

Про це йшлося під час зустрічі Віце-прем'єр-міністра України – Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Володимира Гройсмана та Першого заступника Міністра енергетики США Джонатана Елкайнда.

«Я налагоджений на дуже чіткий і зрозумілий результат та на співпрацю з нашими міжнародними партнерами. Це буде український план, ми це розуміємо та цінуємо підтримку наших американських друзів. Ми абсолютно відкриті. Думаю, що вже перші дні взаємодії дадуть змогу зрозуміти, що ми маємо скорегувати під час підготовки України до опалювального сезону», - підкреслив Володимир Гройсман.

У свою чергу Джонатан Елкайнд зазначив, що від глибини взаємодії і готовності усіх сторін до відкритої співпраці залежить те, наскільки оперативно буде розроблено план. Він повідомив, що спільна робоча група може розпочати роботу вже наступного понеділка.

За попередніми планами, антикризовий план дій в енергетиці має бути готовий вже у першій половині жовтня.

Урядовий портал

23.09.2014. "Репід Трайидент-2014": Розпочалася активна фаза навчань

У Міжнародному центрі миротворчості та безпеки, що на Львівщині, розпочалася активна фаза українсько-американського тактичного навчання «Репід Трайидент – 2014», під час якої національні та багатонаціональні підрозділи відпрацьовуватимуть миротворчу програму у комплексі заходів та у тісній взаємодії.

У перший день активної фази підрозділ представлений американським контингентом здійснював 40-кілометровий марш у колоні військової техніки. Паралельно з американцями схожі завдання виконували й військовослужбовці України та Болгарії. За умовами виконання маневру на шляху слідування колони військової техніки, які розтягувалися на сотні метрів, чекали численні засідки груп «диверсантів», «заміновані» ділянки доріг, блокування шляху розлученим «місцевим»

населенням тощо. Тому військовим доводилося “відбивати” раптові напади, надавати допомогу “пораненим”, проводити “розмінування” траси та домовлятися із ватажками “цивільних”.

За діями підрозділів прискіпливо стежили принципові спостерігачі, які помічали найменші недоліки. А наблизити умови проведення навчання до бойових допомагала система імітації тактичних дій “MILES”.

За словами спостерігачів, загалом військовослужбовці виконали всі завдання під час маршу. Траплялися й помилки. Після завершення маршу відбулося підбиття підсумків та обговорення різних ситуацій, що виникали.

Прес-служба Міністерства оборони

26.09.2014. Завершилося українсько-американське тактичне навчання "Репід Трайдемент-2014"

26 вересня на території Міжнародного центру миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, що на Львівщині, завершилося українсько-американське тактичне навчання «Репід Трайдемент-2014».

Офіційна церемонія закриття відбулася на плацу військового містечка «Центральне». В урочистій обстановці, під звуки державних Гімнів України та США, було спущено прапори обох країн. Згодом співкерівники навчань нагородили представників українських та іноземних підрозділів цінними подарунками та грамотами. Відбувся обмін сувенірами між представниками підрозділів різних країн.

«Хочу відзначити, що ми не лише вдосконалили способи дій підрозділів під час участі в миротворчих операціях, але й отримали належний приклад почуття військового братерства у військовослужбовців різних країн, взаємоповаги та взаємовиручки під час багатонаціональних операцій», – зазначив співкерівник навчань з української сторони полковник Олександр Сивак.

Він також зазначив, що, відкриваючи навчання, всі військовослужбовці стояли у строю по своїх національних контингентах. А вже через два тижні, завдяки напруженій спільній роботі, солдати багатьох націй утворили монолітний підрозділ, готовий до вирішення поставлених завдань.

Підбиваючи підсумки міжнародного військового співробітництва, співкерівники навчань з української та американської сторін перший заступник начальника Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного полковник Олександр Сивак та офіцер командування Сухопутних військ ЗС США у Європі полковник Альфред Рензі відзначили, що завдання, які були поставлені перед учасниками навчань, було успішно виконано.

«Працюючи разом, представники усіх націй, які були залучені до проведення цього річного навчання, продемонстрували вміння діяти у команді, знаходити спільну мову та досягати поставлених цілей. Те, що ми робили упродовж навчання, сподіваюся, збереже життя солдатам під час коаліційних та миротворчих операцій», – відзначив полковник Альфред Рензі.

Слід зазначити, що іноземні учасники навчання «Репід Трайдемент – 2014» відбудуть до своїх країн наступних вихідних.

Урядовий портал

27.09.2014. Президент провів зустріч з Міністром торгівлі США

Президент України Петро Порошенко провів зустріч з Міністром з питань торгівлі Сполучених Штатів Америки Пенні Пріцкер.

Президент відзначив важливість візиту Міністра торгівлі США на етапі, коли відносини між Україною та США стали ще тіснішими. Він висловив сподівання, що візит Міністра Пріцкер надасть практичного наповнення низці домовленостей, що були досягнуті з Президентом Обамою під час візиту Президента України до США 17-18 вересня цього року. Зокрема, Петро Порошенко наголосив на важливості поглиблення взаємин у секторі енергетики, двосторонньої торгівлі, а також координації зусиль у співпраці з МВФ та Світовим Банком.

Міністр Пріцкер запевнила Президента України в готовності США сприяти Україні в її прагненнях здійснювати реформи, зміцнювати економіку та поліпшувати бізнес-клімат. «Ваш народ потребує реформ та встановлення системи рівних можливостей для всіх громадян», – відзначила Міністр. «З огляду на Вашу Стратегію реформ-2020, у Вас дуже амбітне бачення майбутнього України. І це чудово. Ми будемо підтримувати Вас на цьому шляху реформування країни», – сказала Пенні Пріцкер.

Зокрема, Міністр Пріцкер наголосила на важливості ухвалення антикорупційного законодавства, яке було ініційовано Президентом. Вона особливо відзначила створення незалежного органу для протидії корупції, а також необхідність дерегуляції економіки. Ці кроки, на переконання Пріцкер, дали б сильні сигнали інвесторам, зокрема потужній американській бізнес-спільноті в Україні, та значно б сприяли подоланню економічних труднощів.

Президент Порошенко поінформував Міністра Пріцкер щодо ініціатив з протидії корупції, зокрема створенню антикорупційного бюро та інших ініціатив, що запропоновані в рамках Стратегії-2020. Він висловив сподівання, що Верховна Рада ухвалить антикорупційне законодавство, а також дерегуляційний пакет для пожвавлення підприємництва.

Також Президент Порошенко подякував Міністру торгівлі США за ініціативу проведення українсько-американського бізнес-саміту, який відбудеться у грудні.

«Я вважаю, що донесення інформації про важливість забезпечення безпеки інвестицій в Україну є необхідним для нас», - сказав Петро Порошенко.

На зустрічі співрозмовники також торкнулись питань двосторонньої торгівлі та енергетики. Зокрема Президент Порошенко подякував за ефективну антикризову місію Департаменту енергетики США. «Ми сподіваємось на співробітництво з американськими компаніями щодо сланцевого газу», - заявив Глава держави.

Візит Міністра торгівлі США в Україну відбувся на виконання домовленостей, які були досягнуті під час зустрічі Президента України Петра Порошенка та Президента США Барака Обами.

Прес-служба Президента України

01.10.2014. Єврокомісія: Дату й місце наступних переговорів по газу між Києвом та Москвою ще не визначено

Конкретні дата й місце для наступного раунду газових переговорів між Україною та Росією ще не обрані, повідомила речниця Єврокомісії.

У Єврокомісії отримали відповіді від української та російської сторони та розглядають дати й місця для майбутніх тристоронніх перемовин щодо газу, повідомила речниця Єврокомісії в середу, 1 жовтня. Той факт, що конкретної дати перемовин іще нема, підтвердила і речниця міністерства енергетики в Москві, передає інформагенція Reuters.

Російський міністр енергетики Олександр Новак натомість заявив, що черговий раунд газових переговорів України та Росії за посередництва Єврокомісії відбудеться наступного тижня, передає Reuters. Раніше політик припускав, що сторони зустрінуться у четвер-п'ятницю ще цього тижня в Берліні, а до того погодять проект підсумкового рішення або меморандуму.

У кожного своя позиція

Попередні газові переговори між Києвом та Москвою за посередництва Єврокомісії відбулися в Берліні 26 вересня. Результати зустрічі сторони трактують по-різному. Єврокомісар із питань енергетики Гюнтер Еттингер, посередник у газових переговорах між Україною і Росією, запропонував сторонам укласти угоду, яка уможливить постачання російського газу до України протягом найближчої зими. Києву пропонується взяти на себе зобов'язання сплатити Москві два мільярди доларів наприкінці жовтня і 1,1 мільярда доларів наприкінці грудня. В обмін на це Москва має доставити Україні щонайменше п'ять мільярдів кубометрів газу протягом найближчих місяців за ціною 385 доларів за тисячу кубометрів, повідомляє інформаційне агентство AP.

Еттингер додав, що сторони мають повідомити про те, чи приймають такі умови угоди, під час наступних переговорів. Міністр енергетики України Юрій Продан після останньої спільної зустрічі заявив, що згадані виплати Україна розглядає не як виплату Росії боргу, а як передоплату майбутніх поставок, повідомляє "Інтерфакс - Україна".

DW.DE

АВСТРІЯ

01.10.2014. Австрія підтримує Україну на шляху до деескалації та надасть допомогу – зустріч Президента з Федеральним канцлером

Президент України Петро Порошенко провів зустріч з Федеральним канцлером Австрії Вернером Файманном.

Глава держави подякував Австрії за підтримку України на її шляху до Європейського Союзу. Президент звернувся до Федерального канцлера з проханням прискорити ратифікацію Парламентом Австрії Угоди про асоціацію України з ЄС, зазначивши, що Україна виконала всі процедури, щоб розпочати реалізацію Угоди з 1 листопада.

Президент Порошенко від імені Українського народу подякував Австрії за постійну підтримку України у забезпеченні миру, особливо за участь у місії ОБСЄ і постачання для місії безпілотних літальних апаратів для моніторингу та верифікації стану кордону.

Глава держави відзначив, що головною темою переговорів була деескалація конфлікту в окремих районах Донецької і Луганської областей та реалізація Мирного плану Президента. «Ми дійшли повної згоди в тому, що всі без винятку пункти Мирного плану мають виконуватися, включаючи забезпечення суворого контролю за україно-російським кордоном за участю

представників ОБСЄ, які мають забезпечити моніторинг і верифікацію, повне дотримання режиму припинення вогню, звільнення всіх заручників і проведення виборів на території окремих районів Донецької та Луганської областей 7 грудня», - наголосив Президент.

Значну увагу під час зустрічі було приділено питанням економічної співпраці. Австрія є 5-м за рівнем інвестицій зовнішньоекономічним партнером України, і потенціал співпраці великий, відзначив Президент.

Глава держави подякував Уряду і бізнесу Австрії за низку ініціатив, про які йшлося на зустрічі, зокрема, навчання у Австрії топ-менеджерів українських компаній щодо експортних можливостей і роботи на європейському ринку. Крім того, Австрія візьме участь в забезпеченні обладнанням дитячої лікарні «Охматдит» у Києві. «Також ми дуже цінуємо гуманітарні ініціативи австрійського Уряду, зокрема, щодо допомоги у відновленні інфраструктури Донбасу і запрошення 200 дітей із звільнених від окупації районів для проведення зимових канікул в Австрії», - відзначив Глава держави.

Петро Порошенко повідомив, що також йшлося про створення спеціальних умов інвестиційного клімату, які полегшать роботу європейських інвесторів. Президент відзначив, що наступного тижня на позачерговій сесії Парламент розгляне низку законопроектів, які забезпечать виконання Україною її зобов'язань щодо боротьби з корупцією. Петро Порошенко висловив сподівання, що Верховна Рада прийме запропонований ним законопроект про створення антикорупційного бюро.

Також Глава держави висловив сподівання, що буде налагоджено співпрацю між відповідними органами Австрії та Генеральною прокуратурою України, яка протягом червня – вересня цього року направила запити слідства щодо надання міжнародно-правової допомоги у кримінальних провадженнях щодо екс-високопосадовців України, включно з Віктором Януковичем, для забезпечення розслідування злочинів минулої влади.

В свою чергу, Федеральний канцлер Австрії у своїй заяві наголосив на тому, що його країна поважає суверенітет та територіальну цілісність України. «Хочу підкреслити і наголосити на нашій підтримці українського суверенітету, територіальної цілісності. Це наші цінності, які ми розділяємо в Європейському Союзі і в Європі», - сказав Канцлер Австрії.

Вернер Файманн високо оцінив зусилля Петра Порошенка, спрямовані на досягнення миру на Донбасі. «Знаю, що Ви багато робите для мирного вирішення ситуації. Ми підтримуємо цей підхід», - зазначив він.

Вернер Файманн наголосив на тому, що Австрія, як і весь Європейський Союз, підтримують Мирний план Президента України, додавши, що військове вирішення конфлікту не матиме перспектив.

Прес-служба Президента України **ПОЛЬЩА**

02.10.2014. Нова прем'єр-міністр Польщі обіцяє прагматичну політику щодо України

Ева Копач, нова голова польського уряду, представила у Сеймі свою програму дій на найближчі роки. Ключовим у її виступі було слово «безпека». Говорячи про безпеку Польщі, Копач неодноразово згадувала про Україну. Зокрема, прем'єр-міністр наголосила, що вона рішуче не погоджується із зміною кордонів України силовими методами. Коментуючи виступ Копач, польські політики запевняють, що Варшава зберігатиме дотеперішній зовнішньополітичний курс, зокрема й щодо України.

Першу частину своєї програмної промови Ева Копач присвятила закордонній політиці та безпеці країни. Саме ці питання, за словами нової голови уряду, сьогодні найважливіші в переліку польських державних інтересів. До такого висновку Копач спонукає розвиток подій в Україні. За її словами, Польща не повинна допустити до того, аби політика Заходу щодо України була невиразною.

Водночас, каже Копач, Польща не може брати на себе непомірно важкі завдання з якими може залишитися наодинці. Тому, зазначила вона, польська політика щодо України буде прагматичною. Щоправда в чому саме полягатиме цей прагматизм, Копач не пояснила.

«Для Польщі та її громадян ключовим питанням є припинення вогню в Україні та консолідація української держави. Сподіваюся, що останні розмови, які стосуються припинення вогню будуть ефективні. Та це не означає, і я хочу рішуче на цьому наголосити, що ми даємо згоду на захоплення території суверенної української держави, Ми не схвалюємо зміну кордонів у Європі із застосуванням сили», – зазначила прем'єр-міністр.

Домагати будемо, та відповідальність за долю держави в руках українців – Копач

Ева Копач твердить, що Польща не змінить свого ставлення до того, що трапилося в Україні, адже це питання фундаментальних принципів на яких тримається західний світ. Вона говорить:

«Ми підтримуємо європейський напрямок розвитку України, та ми не замінимо українців, на яких лежить відповідальність за реформування їхньої держави. Я буду підтримувати свободу України на різних рівнях. Ми хочемо допомагати Україні в проведенні економічних, військових та політичних реформ».

Копач заявила, що з 2016 року Польща збільшить витрати на армію й вони сягатимуть 2 відсотків від валового національного продукту. Крім цього уряд Еви Копач наполягатиме на збільшенні американської військової присутності на польській території, а також на поглибленні співпраці між США і ЄС.

Виступ Еви Копач у Сеймі прокоментував Радослав Сікорський, колишній міністр закордонних справ Польщі, а тепер спікер парламенту. Сікорський вважає, що політика нового польського уряду в українських питаннях залишатиметься незмінною. Це підтвердив і Гжегож Схетина, новопризначений міністр закордонних справ. У свою чергу Дональд Туск, экс-прем'єр Польщі, який від 1 грудня очолюватиме Раду Європи, переконаний, що Ева Копач буде рішучим керівником польського уряду у ці непрості для Європи часи.

У середу ввечері Сейм більшістю голосів висловив вотум довіри урядові Еви Копач. Вже на першій прес-конференції нова прем'єр-міністр заявила, що її першими закордонними візитами будуть поїздки до Брюсселя і Берліна. У Берліні Ева Копач зустрінеться з Ангелою Меркель, щоб серед іншого обговорити ситуацію в Україні.

Донедавна Ева Копач, лікар за фахом, була спікером польського парламенту, а ще раніше міністром охорони здоров'я. Саме вона очолювала групу польських фахівців, які в квітні 2010 року ідентифікували тіла жертв смоленської катастрофи. Тоді про Еву Копач у Польщі заговорили як про сильну жінку зі сталевими нервами.

Радіо Свобода

01.10.2014. Новий прем'єр Польщі ставитиметься до України "прагматично"

Копач ставитиметься до України прагматично, хоча і обіцяє допомогу

Політика нового прем'єр міністра Польщі Єви Копач щодо України буде прагматичною. Про це заявила новий глава польського уряду.

Формально Копач пообіцяла допомагати Україні в економічному, політичному та військовому розвитку, тому що підтримує європейські прагнення країни. При цьому вона відзначила, що мета її уряду "полягатиме у прагматичній політиці стосовно того, що відбувається в Україні".

Водночас прем'єрка додала, що це не означає "згоди на загарбання території суверенної держави ані силової зміни кордонів у Європі".

Копач також відзначила, що відповідальність за реформування української держави лежить на її громадянах.

Також новий польський прем'єр втішилась від того, що Польща не змушена самотійно боротися із викликами, які стоять перед ЄС і НАТО. "Найважливіший державний інтерес - не допустити до "розрідження" позиції Заходу, частини якого ми є", - наголосила вона.

Раніше повідомлялось, що новий прем'єр Польщі буде домагатися збільшення військової присутності США.

Дзеркало тижня

ЯПОНІЯ

24.09.2014. Японія розширила санкції проти Росії

Японія 23 вересня розширила санкції проти Росії.

Про це заявив голова секретаріату уряду Японії Йошихіде Суга, повідомляє Reuters.

За його словами, Токіо посилює позицію щодо Москви, аби привести її у відповідність з тими заходами, що вживаються іншими країнами, зокрема його ключовим союзником - Сполученими Штатами.

Санкції передбачатимуть фінансові обмеження для п'яти російських банків, а також більш суворі обмеження на експорт озброєнь, пише японське видання Йомурі.

Мова йде про Сбербанк, Внешторгбанк, Внешэкономбанк, Газпромбанк та Россельхозбанк, повідомляють РІА "Новості".

Російське МЗС, в свою чергу, заявило, що розчарований таким рішенням Японії.

"Розглядаємо цей недружній крок як чергове свідчення нездатності японської сторони самотійно вибудовувати зовнішньополітичну лінію", - говорить в заяві міністерства.

Раніше японські ЗМІ зазначали, що Токіо планує відкласти нові санкції щодо Росії.

Зокрема, за їхньою інформацією, Японія мала намір почекати, щоб побачити, як Москва буде діяти, і вже потім приймати остаточне рішення.

Нагадаємо, 5 серпня уряд Японії схвалив введення додаткового пакету санкцій щодо Росії у зв'язку з ситуацією навколо України.

Європейська правда